Angela Mayer
medic

Bolile ne învaţă unde greşim!

A doua ediţie

(corectată şi adăugită)

Editura Ram
Bucureşti 2008

Corectarea textului: Marius Petre
Copertă: Gabriela Popa

Cuprins

Introducere

Cel mai mare medic a fost, este și va rămâne Dumnezeu, iar cel mai puternic medicament este Iubirea.

Societatea umană a făcut progrese remarcabile în ultimul secol, în multe domenii și medicina nu a rămas mai prejos. Totuși, eforturile de dezvoltare a tehnologiilor medicale nu au adus și o transformare a mentalității legate de ceea ce poate fi numit: paradigma vindecării. Aceasta este încontinuare bazată pe găsirea răspunsurilor la întrebările fundamentale: Ce este boala? Cum se manifestă ea în ființa umană? Cum poate fi ea eliminată?

Fiind o știință eminamente carteziană, atât prin obiectul ei cât și prin instrumentarul folosit, știința vindecării bolilor se oprește mult prea puțin asupra unui alt set de întrebări, la fel de simple, dar cu răspunsuri mai complexe și cu siguranță mult mai fructuoase: Ce este sănătatea? Cum poate fi ea menținută nealterată?

Fără să aibă pretenția originalității, această carte trebuie privită doar ca un îndemn pentru a ne cunoaște și înțelege mai bine starea de sănătate.

Fiecare ființa umană este unică. Nu există două ființe și două situații de viață identice. Dar, cu toate acestea, există situații foarte asemănătoare, deoarece în esență suntem cu toții la fel.

Argumentul principal este că trebuie să ne folosim intuiția și să ne lăsăm ghidați de către înțelepciunea universală, ca să aflăm ce a generat boala, cum să ne vindecăm și cum putem să înțelegem și să ne conservăm starea de sănătate.

I. Despre sănătate, boală şi vindecare dintr-o perspectivă spirituală

Toate bolile poartă în ele germenele vindecării.

Ființa umană este un tot indisociabil, este o unitate trup-suflet-spirit. Pentru înțelepți, omul nu este numai corpul fizic, ci şi un corp energetic, un corp emoțional, un corp mental şi un spirit.

Mult timp, medicina alopată a privit corpul omenesc doar ca pe un mecanism, ale cărui piese se uzează şi trebuie reparate sau înlocuite în măsura în care este posibil. Acum şi medicii au început să înțeleagă că sănătatea trupului este determinată în mare măsură de procesele mentale, de stările noastre sufleteşti, de ceea ce credem despre viață şi mai ales despre noi înşine, atât la nivel conştient, cât şi subconştient. Medicina acceptă la această ora faptul că toate bolile au cauze psiho-somatice. Acest lucru reprezintă o schimbare fundamentală. Înainte, doctorul era expertul şi vindecătorul, iar pacientul era un receptor pasiv, care spera că medicul are răspuns la toate. Acum însă, încetul cu încetul, este recunoscut faptul că atitudinea pacientului în fața bolii este de o importanță crucială.

Niciodată boala nu apare din senin. Întotdeauna ea este precedată de nenumărate semnale, pe care viața ni le trimite, semnale subtile, sincronicități, aşa-zise coincidențe, care să ne facă să înțelegem că nu suntem armonioşi, că mergem pe un drum greşit, dar de obicei noi le neglijăm, rămânând orbi față de aceste avertizări. Dacă această stare persistă, intervine boala care este tot un semnal, dar de data aceasta

mult mai clar, mai explicit, pe care nu mai putem să-l ignorăm cu atâta uşurință.

A „asculta" boala, ca şi cum ar fi un limbaj, un semnal al organismului către noi, pentru a înțelege cauzele ei, este o modalitate de autocunoaştere, de comunicare cu noi înşine, în aspectele noastre cele mai profunde şi este un prim pas către vindecare. Boala este un semnal; semnalul că ceva anume determină proasta funcționare a organismului nostru.

Boala pare un duşman dornic să ne facă rău, dar dacă ajungem să înțelegem ce a cauzat-o, se poate transforma într-un element transformator pentru viața noastră. Ea ne oferă marea şansa de a afla mai multe despre cine şi despre cum suntem.

Dacă înțelegem mesajul spiritual al bolii, atunci ea va pleca singură, pentru că ea nu a venit ca să ne facă rău, ci ca un prieten care vrea să ne spună că trebuie să ne transformăm, că am stagnat în evoluția noastră spirituală, că nu dorim să ne ascultăm vocea interioară şi că există posibilitatea de a ne rata scopul existenței acesteia.

Boala este un semn de dezechilibru, semnalizează dezordinea care apare în universul nostru lăuntric. Această dezordine generatoare de suferințe se naşte din tendințele şi obiceiurile noastre rele, din dorințele noastre nenumărate legate de această lume, care ne îndepărtează de influența binefăcătoare a sufletului. De regulă boala apare atunci când dorințele noastre trupeşti ajung să domine natura noastră spirituală.

Desigur, există agenți patogeni care pot da naştere unor tulburări în organism, dar numai atunci când mediul este prielnic, adică sistemul imunitar respectiv este slab, şi există o ambianță sufletească propice.

Instalarea bolii este rezultatul scăderii frecvenței de vibrație a corpului energetic. Când frecvența de vibrație scade sub un anumit nivel acesta este semnalul pentru microbi, viruşi, bacterii şi ciuperci că este momentul să se

apuce să descompună aceste ţesuturi. În universul fizic, aceasta este treaba lor. Este semnalul că acele ţesuturi nu mai sunt vii şi trebuie distruse.

Orice durere, suferinţă, boală reprezintă o experienţă pe care o merităm, datorită greşelilor pe care le-am făcut şi le mai facem. Trebuie să înţelegem că Dumnezeu nu ne pedepseşte, că tot ceea ce trăim este o consecinţă a propriilor noastre acţiuni anterioare.

Boala, deşi pare greu de crezut, poate fi un mare ajutor. Ea este, din punct de vedere spiritual, pentru persoana respectivă ultima soluţie de armonizare. Înţelepţii spun că Dumnezeu nu permite să se producă nici un aşa-zis rău, fără ca să scoată din el un bine de două ori mai mare. Depinde de atitudinea noastră mentală dacă ne descurajăm, devenim şi mai nefericiţi şi considerăm boala o nenorocire, sau dacă privim lucrurile dintr-o perspectivă înţeleaptă, înţelegând că este o atenţionare, că boala ne arată unde greşim.

Boala poate fi un instrument care să ne conducă către o trezire spirituală. Adeseori bolile şi suferinţele ne purifică fiinţa, ne trezesc sensibilitatea, ne fac receptivi faţă de anumite aspecte ale realităţii, pe care înainte nici măcar nu le băgam în seamă, datorită orgoliului şi a obtuzităţii noastre.

Medicina alopată, necrezând în existenţa lumii spirituale, urmăreşte să trateze efectele bolilor şi nu cauzele reale, profunde ale acestora, urmărind în mare parte doar alinarea durerilor care, de cele mai multe ori, nu este durabilă. Ea nu elimină cauza primară a bolilor. Adevărata cauză a bolilor se află la nivelul minţii şi nu la nivelul trupului. Mulţi ştim din proprie experienţă cât de dezastroasă poate fi o atitudine mentală greşită, sau invers cât de benefică şi regenerantă poate fi asupra organismului o atitudine pozitivă.

Cauzele bolilor le putem clasifica în cauze mentale, psihice şi fizice. Cauzele invizibile ale bolilor, cele psihice şi cele mentale , sunt numite generic cauze spirituale (plecând

de la distincţia fizic-nonfizic, vizibil- invizibil, material-spiritual).

Cauzele mentale ţin de existenţa unui mod greşit de a gândi, de prezenţa unor idei fixe, a unor obsesii, care ne fac să gândim în mod negativ, pesimist. Degeaba vom trata cu medicamente o boală care îşi are originea în planul mental. Cel mai bun medicament este să-l facem pe pacient să înţeleagă mecanismele îmbolnăvirii şi vindecării. Când va înţelege acest lucru, prin programare mentală pozitivă el se va putea vindeca singur.

Cauzele psihice vizează o greşită percepţie, abordare şi atitudine în plan sentimental. Ţin de existenţa unor sentimente şi emoţii negative, cum ar fi tristeţea, sentimentele de nefericire, de ură, de mâhnire, etc.

Cauzele fizice sunt cauze uşor detectabile şi vizează un greşit tratament aplicat organismului în ceea ce priveşte respiraţia, alimentaţia sau “programul” său, cum ar fi lipsa de odihnă, muncă fizică în exces, alcoolul sau condiţii neprielnice organismului nostru, de exemplu, a-l ţine excesiv în frig, etc.

Dacă bolnavul înţelege cauza reală a bolii sale, a problemelor lui şi doreşte îmbunătăţirea stării sale, nu are altceva de făcut decât de înlăturat cauza, ceea ce s-ar traduce printr-o schimbare generală de atitudine, cu efect rapid şi uneori miraculos, fără mari cheltuieli. Evident că, în măsura în care boala s-a manifestat pe o perioadă mai lungă de timp şi a atras modificări energetice şi morfologice, acestea vor trebui înlăturate, cu ajutorul factorilor competenţi (medici de specialitate, nutriţionişti, acupuncturişti, etc).

Orice boală ar fi fără sens dacă ar putea fi vindecată fără să i se cunoască cauza. Dacă, de exemplu, unei persoane care a fost plină de resentimente şi ură întreaga viaţă, i se va face un transplant de inimă, fără ca să-şi schimbe atitudinea şi fără ca să înţeleagă ce a dus la situaţia în care se află (care a determinat necesitatea transplantului), cu siguranţă, chiar

dacă se găseşte un donator, inima donată va fi rejetată de organism care este, cum spuneam, otrăvit de ură. O adevărată vindecare poate avea loc numai în momentul în care am înţeles mesajul bolii şi dorim să ne implicăm activ în rezolvarea conflictului lăuntric care l-a generat.

De multe ori, oamenii când se îmbolnăvesc urmăresc să modifice ceva în atmosfera exterioară, ceea ce nu este rău. Dar esenţial ar fi să modifice ceva în modul în care ei gândesc, urmărind să elimine gândurile rele care au declanşat boala şi să gândească cu putere exact opusul. Dacă, de exemplu, fiinţa a nutrit o perioadă lungă gânduri negative de lipsă de încredere în sine, de lipsa valorii proprii şi a utilităţii, trebuie să gândească acum cu putere contrariul, adică să fie încrezătoare în ea, înţelegând că puterea îi vine permanent de la Dumnezeu, totul este să o folosească în mod înţelept, că fiecare dintre noi are rolul său în creaţia divină şi că nimic din ceea ce a creat Dumnezeu, deci inclusiv noi, nu este inutil şi fără valoare.

Este important să înţelegem că am fost creaţi de Dumnezeu şi că suntem în permanenţă susţinuţi de către El şi că în consecinţă datorită Energiei atotputernice a Divinului, pe care o putem atrage fulgerător în universul nostru într-o mare cantitate, nimic şi nimeni nu ne poate face rău.

Boala urmăreşte să ne elibereze, prin intermediul durerii, de emoţia negativă care a generat-o.

Durerea din planul fizic este întotdeauna rezultatul unei „dureri” psihico-mentale care nu a găsit alt mijloc de a se face cunoscută. Dacă fiinţa vrea să se pună „la adăpost” de această durere psihică, vrea să se „ascundă” de ea, atunci această durere se va cuibări în corpul fizic într-o anumită zonă. Durerea nu permite să ne anesteziem sau să ne rigidizăm faţă de nevoile noastre sufleteşti, dar şi faţă de ale celorlalţi.

Durerea va fi ca un foc ce arde emoţia negativă, care a generat boala.

Fiinţa umană este adesea masochistă. Se ataşează de boala şi suferinţa ei şi vrea să i se ofere nu numai atenţie şi compasiune, dar chiar şi o anumită consideraţie pentru câte boli „duce”. Lucrând la un cabinet de medicină de familie, am fost adeseori uimită ascultând pacienţii vorbind în sala de aşteptare, lăudându-se la propriu cu numărul şi gravitatea bolilor pe care le au, fiecare urmărind să fie primul în top, considerând că este un lucru meritoriu.

Dacă oamenii ar înţelege că fiecare boală pe care o duc este rezultatul unei greşeli pe care o fac repetat şi în care se încăpăţânează să se cantoneze, nu ar mai considera că este ceva de laudă. Dar nici nu trebuie să ne culpabilizăm pentru că ne-am îmbolnăvit, pentru că nici asta nu ajută la nimic. Trebuie doar să înţelegem unde am greşit şi să nu mai repetăm greşeala.

Pentru multe persoane, legătura dintre manifestarea unor emoţii negative puternice şi declanşarea unor boli, nu este evidentă. Să luăm de exemplu stresul. De nenumărate ori ne gândim că acum câţiva ani am trecut prin situaţii mult mai stresante şi le-am făcut faţă şi nu ne-am îmbolnăvit. De aici ajungem la concluzia că nu răspunsul fiinţei noastre la această situaţie stresantă este cauza bolii noastre, ci sigur vreun germen patogen. Noi nu înţelegem că fiinţa noastră este asemenea unui vaze care poate cădea o dată de pe masă de la 70 de centimetri şi să nu păţească nimic şi să mai cadă de câteva ori de la distanţe mai mici şi tot să nu păţească nimic şi ultima dată să cadă de la 20 de centimetri şi datorită faptului că se va lovi într-un punct deja sensibilizat de căzăturile anterioare, să se spargă în mii de bucăţele. De aceea, nu intensitatea stresului explică apariţia bolii. Sunt momente când trecem prin situaţii foarte stresante, primind din partea vieţii lovituri foarte dure şi totuşi nu ne

îmbolnăvim, şi după o perioadă de timp la un stres mult mai mic ca intensitate ne îmbolnăvim foarte serios.

Două fiinţe umane răspund la o anumită problematică a vieţii, care poate fi chiar aceiaşi, foarte diferit. Putem lua exemplul a doi fraţi din aceiaşi familie, care trec printr-o perioadă financiară dificilă. Atitudinea lor, modul în care se raportează la acelaşi eveniment poate fi foarte diferit. Dacă pentru unul dintre ei pierderea bănească este înţeleasă ca făcând parte din jocul vieţii, pentru că în viaţă nu poţi să mergi numai în câştig, rămânând încrezător că succesul va reveni pe drumul lui, pentru celălalt aceeaşi situaţie poate fi generatoare de mari frământări şi stresuri, conducând posibil chiar la o stare de depresie, care în timp poate avea chiar un răspuns organic negativ.

Aşa că nu sunt atât de importante evenimentele prin care trecem, cât atitudinea noastră interioară faţă de ele, modul în care le înţelegem.

Un prim pas spre vindecare este să recunoaştem că o problemă (un gând negativ, un sentiment negativ, cum ar fi incapacitatea de a ierta pe cineva) pe care o tot ducem cu noi este cea care a generat boala şi că noi suntem autorii ei şi că ceva sau cineva din exterior doar au declanşat-o.

Un alt doilea pas este să fim capabili să mergem mai departe şi să abandonăm gândul sau sentimentul negativ care a generat boala, să iertăm sau să ne iertăm, să ne detaşăm şi să urmărim să privim din alt unghi situaţia care ne-a prins ca într-o capcană.

Al treilea pas este să avem voinţă să ne transformăm modul de a gândi şi de a fi, să avem o atitudine înţeleaptă şi plină de dragoste şi răbdare faţă de noi şi faţă de oamenii cu care interacţionăm.

Iar ultimul pas, dar nu cel din urmă, este să avem totală încredere în noi, că vom reuşi, cu ajutorul lui Dumnezeu să ne vindecăm. Există proverbul care spune că: „Dumnezeu ne dă, dar nu ne pune în traistă", adică

Dumnezeu ne ajută în măsura în care ne ajutăm şi singuri, aşa că eforturile personale sunt esenţiale.

Credinţa în vindecare este o rezonanţă care declanşează procese de punere în legătură cu energii tainice, vindecătoare, care există în univers. Cât timp nu ne vom deschide cu adevărat fiinţa faţă de aceste energii benefice, vindecătoare, acestea nu vor pătrunde cu forţa în fiinţa noastră. Credinţa absolută în vindecare noastră generează rezonanţa cu energiile subtile ale vindecării din Univers şi reprezintă temelia oricărei vindecări. În medicina alopată, efectul placebo nu face decât să evidenţieze puterea tainică a credinţei.

Mai este şi situaţia în care persoana spune că s-a săturat să fie bolnavă şi că va face eforturi să se însănătoşească, îndreptând unde greşeşte, dar după câteva zile, văzând că pierde atenţia celorlalţi şi „avantajele" generate de boală, se opreşte din eforturi pentru o zi sau mai multe, după care iar reia un tratament naturist, de exemplu. Este ca atunci când avem o maşină şi un moment accelerăm şi următorul moment punem cu putere piciorul pe frână. Nu o să facem decât să dereglăm motorul. Mesajul trimis organismului nostru este paradoxal, nu ştie dacă vrem cu certitudine să ne vindecăm, aşa că vindecarea va apărea mult mai lent, sau aproape deloc.

La fel este când alternăm perioadele în care avem încredere că ne vom însănătoşi şi luptăm pentru aceasta, cu perioadele în care suntem convinşi că am pierdut bătălia cu boala. Pentru vindecare este foarte importantă o *atitudine pozitivă constantă*, plină de încredere în succesul vindecării noastre.

Pentru a putea să ne vindecăm, trebuie să ne luăm viaţa în propriile mâini şi să nu mai amânăm pe *mâine* momentul în care ne hotărâm să ne transformăm, pe ideea că astăzi ne este dificil să începem, din două motive: unul - pentru că mâine va fi întotdeauna mâine, adică într-un viitor

incert şi al doilea motiv pentru că mâine ne va fi şi mai greu, pentru că între timp ne afundăm şi mai tare, ceea ce ne poate face să fim şi mai descurajaţi şi mai neputincioşi. Aşa că, transformarea atitudinii noastre trebuie să înceapă Aici şi Acum.

Vindecarea noastră este posibilă pentru că suntem în permanenţă inundaţi de energia infinită tainică a lui Dumnezeu, faţă de care, dacă ne deschidem spiritual şi o primim în fiinţa noastră, atunci orice stare de dizarmonie, durere, suferinţă, dispare. Apar vindecările spontane, miraculoase, ca urmare a conectării fiinţei noastre la Oceanul tainic nesfârşit al Vieţii. Fiinţa noastră are posibilităţi miraculoase de regenerare, de vindecare.

Iertarea este unul dintre paşii importanţi către vindecare. La fel cum noi aşteptăm de la ceilalţi iertare şi înţelegere atunci când greşim voluntar sau involuntar, la fel şi noi trebuie să-i iertăm pe ceilalţi când ne greşesc nouă. Este bine să ne reamintim rugăciunea Tatăl nostru, unde Iisus vorbeşte explicit despre puterea iertării, şi chiar să o rostim zilnic, de 7 ori.

Dacă am greşit trebuie să devenim conştienţi de aceasta şi să înţelegem că vom suporta consecinţele. Dacă am mai fi puşi în faţa aceleiaşi conjuncturi, sau uneia asemănătoare, am decide altfel, dar, pentru că timpul nu poate fi dat înapoi, singurul lucru pe care-l putem face acum este să ne iertăm. Iertarea propriei noastre fiinţe ne va ajuta să rupem firele care ne leagă de respectiva decizie greşită, pentru a reuşi să redevenim liberi. Evident că, dacă este posibil, vom îndrepta greşeala sau vom urmări să compensăm relele ce au decurs din ea, pentru a anula consecinţele ei karmice. A doua alternativă – de a nu putea sau a nu dori să ne iertăm – deşi pare a aparţine unui om corect, intransigent cu propriile greşeli, nu face altceva decât să ne menţină prizonierii propriilor greşeli.

Sensul real al iertării este acela de a ne elibera, de a deveni liberi. Acelaşi lucru este valabil în ceea ce priveşte relaţiile noastre cu cei din jur.

În concluzie, putem spune că este foarte important să ne iertăm şi să iertăm pe cei care considerăm că ne-au greşit. Vom vedea că, din momentul în care o vom face, ne vom simţi cu inima « uşoară » şi doar din acea clipă o să ne simţim total încrezători în posibilitatea de a ne vindeca.

Fiinţa umană trebuie să înţeleagă că, dacă lipseşte aspiraţia către bine, iubire, adevăr, dreptate, optimism, încredere, este imposibil să ne bucurăm de o stare de sănătate perfectă, pentru că gândurile şi acţiunile noastre greşite, rele, vicioase conduc la apariţia şi intensificarea unor dezechilibre energetice şi inclusiv somatice, făcând să apară anumite otrăvuri generatoare de boli.

Mai nou şi medicina alopată a început să recunoască faptul că existenţa unor stări negative prelungite mentale şi sau emoţionale, cum ar fi frica, ura, griji, obsesii, atunci când devin obiceiuri, pot declanşa boli grave. Trebuie să intrăm în rezonanţă cu energiile binefăcătoare din Univers şi să atragem aceste energii în fiinţa noastră, mărindu-ne sănătatea, pofta de viaţă, starea de bucurie şi de armonie. Vom sesiza că amplificând rezonanţa cu forţele binelui, rezonanţa cu aspectele negative va diminua, până la dispariţia totală.

Multe dintre persoanele bolnave se întreabă de ce boala i-a ales tocmai pe ei?

Pentru o înţelegere corectă trebuie enunţat un principiu spiritual care spune că *nimic nu e întâmplător*. Nu este întâmplător faptul că noi şi nu altcineva, suntem cei care ne-am îmbolnăvit.

Prin intermediul bolii adeseori ne justificăm nouă înşine faptul că suntem *victima* unei situaţii exterioare neplăcute şi urmărim să atragem atenţia celor din jurul nostru, uneori considerându-i chiar vinovaţi de ceea ce ni se

produce. Albert Einstein spunea că:„Întâmplarea este o altă mască a Divinului, atunci când nu doreşte să fie recunoscut."

Vom înţelege că neîntâmplător boala ne-a apărut nouă şi nu unei alte persoane şi că asta ne arată că noi suntem cei care greşim în mod clar ceva.

Este important să înţelegem *că noi* avem întreaga responsabilitate în viaţă în legătură cu ceea ce ni se produce, atât bine cât şi rău. *Că noi* am însămânţat odată, în această viaţă sau într-o viaţă anterioară, roadele pe care le culegem acum. Acest adevăr îl regăsim în spusele lui Iisus: „dacă semeni vânt, culegi furtună."

Trebuie să devenim conştienţi că, în realitate noi înşine şi nimeni altcineva, suntem singura cauză a pierderii stării de sănătate, bucurie, armonie, că noi în permanenţă alegem să rezonăm cu tristeţea, sau cu bucuria, cu frica sau cu starea de curaj, cu neîncrederea sau cu stare de încredere, cu neputinţa sau cu sentimentul că atâta timp cât facem voia lui Dumnezeu, El ne oferă o stare colosală de forţă lăuntrică, cu lipsa de voinţă sau cu o voinţă puternică de a ne transforma, cu stare de pesimism sau cu o stare de optimism, cu starea de suferinţă şi boală sau cu starea de sănătate, de bine lăuntric.

II. Despre principiile universale

Fiinţa umană are deplina libertate de a-şi trăi aşa cum vrea propria viaţă, dar este bine şi necesar pentru ea să înţeleagă cum funcţionează lumea şi ce principii stau la baza ei. Încălcarea conştientă sau inconştientă a acestor principii va genera anumite efecte neplăcute, pe care fiinţa respectivă le va suporta în mod inevitabil.

Boala apare ca urmare a încălcării Legilor sau Principiilor divine, încălcare care conduce la perturbarea Armoniei şi Ordinii Universale. Boala este consecinţa greşelilor pe care le facem, prin greşeală înţelegându-se tot ceea ce omul face şi gândeşte în contradicţie cu legile divine. Reamintim că pentru un adevărat creştin legile divine ar trebui să conţină respectarea cu stricteţe a celor zece porunci şi a îndemnului lui Iisus: „Să iubeşti pe Domnul Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău şi cu tot cugetul tău şi să iubeşti pe aproapele tău ca pe tine însuţi." Matei 22-37, 39.

Aşa cum am spus, Universul este Armonie şi Ordine Divină deplină. Această Ordine are la bază o seamă de principii, legi universale imuabile, care formează structura fundamentală a existenţei. Aşa cum lumea fizică are legile ei, la fel şi lumea spirituală le are pe ale ei. În acest caz, vorbim despre legi sau principii spirituale sau cosmice. Cuvântul *cosmos* vine din limba greacă şi înseamnă ordine. Prin urmare, trăim într-o ordine, suntem parte a unei ordini. Iar o ordine se supune legităţilor, altfel nu ar fi o ordine, ci un haos cuvânt, care are ca sens etimologic dezordine. Aşadar suntem parte a ordinii şi a legilor ei.

Vom enumera aici pe scurt cele mai importante principii spirituale, care pot conduce la înţelegerea stării de sănătate, şi implicit pe cea de boală.

1. Principiul mentalismului

„Totul este Mental, Universul este Mental!"
Kybalion

Legea supremației Mentalului Divin afirmă că tot ceea ce există aparține Minții lui Dumnezeu. Tot ceea ce găsim în univers a fost creat de Mentalul Divin.

"Absolutul" sau "Dumnezeu", Creator și Cauză Primară a Universului, prin propria sa Voință Atotputernică este centrul Vieții oricărui sistem în Microcosmos și Macrocosm, atât în lumea exterioară cât și în lumea interioară, vizibilă și invizibilă. Efortul creator al Întregului dă viață formelor variate de existență, astfel că fiecare ființă ocupă un loc specific pe scara Vieții, ea primind de la Sursă în mod constant un plus de susținere și impulsionare evolutivă.

Acest principiu conferă un centru de greutate unic oricărei ființe și oricărui fenomen sau percepție. O ființă poate percepe realitatea în funcție de nivelul de existență pe care ea se află și această percepție este amprentată de ceea ce ea are depozitat în subconștient.

Hermes Trismegistus spunea: „Artă Divină, prin care tot ceea ce există este Imaginea Divinității!" Deoarece nu este nimic care sa nu fie oglindirea divinității supreme.

Întregul, Totul, fiind Absolut, este Spirit Pur, în timp ce spațiul, timpul, viața sunt manifestări și exprimări ale acestui Spirit. Din această perspectivă, Conștiința și Materia sunt aspecte inseparabile de Spirit. Pe scurt, particulele atomice și sub-atomice care „formează" materia provin din energie, iar energia provine din Spiritul Viu al Divinității, cel care guvernează viața și soarta tuturor.

Din această perspectivă, boala pe care noi o avem este un rezultat al perturbării energiilor, care răspund unor perturbări mai înalte, ale minții. Indiferent ce boală avem, conform acestui principiu ea este guvernată tot de minte, iar

mintea noastră este, în fapt, parte din Mentalul Divin. Boala este astfel folositoare, dar nu în sensul în care suferința noastră este necesară altcuiva, ci în aspectul de purificare fizică, mentală, pe care o aduce orice boală vindecată.

Adevărata vindecare totală și definitivă nu se poate produce decât în momentul în care se realizează contactul nostru direct cu esența noastră spirituală, cu Mentalul Divin din fiecare dintre noi.

Trebuie să înțelegem că viața noastră, asemeni vieții tuturor ființelor, este sacră pentru că este un dar de la Dumnezeu. Ne naștem și trăim cu un singur scop, ca să evoluăm spiritual și în mod liber și conștient să dorim să ne întoarcem la Creator, la Dumnezeu Tatăl.

Ființa umană este de origină divină și vindecarea ei sufletească se va produce în momentul în care va înțelege deplin aceasta. Să nu uităm că cel mai mare medic este Spiritul divin din ființa noastră.

2. Principiul corespondenței

„Ce este sus, este și jos; ce nu este jos, nu este nici sus!"
Kybalion

Legea corespondenței dintre microcosmosul ființei și Macrocosmos, dintre Spiritul Individual și Spiritul Universal afirmă că tot ceea ce există în Dumnezeu există și în noi și că nu putem găsi ceva în noi, care să nu aibă un corespondent în Absolut! Este principiul armoniei Vieții și a comuniunii totale între toate planurile existenței.

Acest principiu explică faptul că la fel cum este structurat Universul, la fel este structurată și ființa umană și că în Macrocosmos sunt valabile aceleași legi ca în Microcosmos. Această lege este enunțată în formularea: „Precum în cer așa și pe pământ."

Acest principiu face posibile discernământul, intuiția, cunoașterea integrală, clarviziunea, dar și vindecarea așa-zis

miraculoasă, etc. Astfel, tot ce este necunoscut poate fi cunoscut. Datorită lui noi suntem în esenţă asemănători unii cu ceilalţi, avem o lume comună. Umanitatea este o unitate în diversitate.

Corespondenţa dintre „sus" şi „jos" face posibilă cunoaşterea oricărui lucru, fiinţă sau aspect al manifestării. Nu numai că avem simţuri cu care percepem realitatea înconjurătoare, dar putem cunoaşte şi înţelege realităţi aflate dincolo de sfera percepţiilor senzoriale.

Înţelegând acest principiu, realizăm că putem să cunoaştem Totul, să avem intuiţia cauzelor care au generat dizarmonia noastră, care au declanşat boala, să descoperim într-un mod aşa-zis miraculos tratamentul care ne este necesar, să putem privi situaţia în care ne aflăm din cu totul altă perspectivă, fiind capabili să vedem întregul şi nu numai bucăţi disparate, care pentru noi nu aveau un sens clar înainte.

3. Principiul vibraţiei

Nimic nu e nemişcat.
Totul este vibraţie, care se manifestă în game diferite.

Vibraţia explică diferenţele dintre feluritele manifestări ale materiei, sentimente, gânduri, etc. Scara evolutivă este alcătuită din gradări ale frecvenţelor de vibraţie, de la dens spre subtil, ajungând până la aspectul cel mai rafinat, Conştiinţa Divină. Cu cât vibraţia e mai înaltă, cu atât manifestarea este mai elevată. Totul este energie în vibraţie, chiar şi materia este alcătuită din particule energetice aflate într-o constantă mişcare, cu un anumit ritm.

Pitagora spunea că mişcarea este caracteristică oricărui lucru sau fiinţe. Şi ceea ce pare inert, cum ar fi o piatră, posedă o anumită frecvenţă de vibraţie. Un obiect care este supus vibraţiei poate să pară perfect imobil (de exemplu spiţele unei roţi în mişcare par să formeze un obiect

compact, fix). De aceea, nu trebuie să ne lăsăm înşelaţi de aparenţe, ci să pătrundem în profunzime pentru a ne putea apropia de realitate, putând vedea dacă un obiect e grosier sau nu. Vom descoperi că lumina, căldura, magnetismul, electricitatea nu sunt decât fenomene vibratorii. Aceasta este valabil şi pentru gânduri, emoţii, stări sufleteşti, voinţă – toate sunt stări vibratorii emise spre exterior având o incidenţă mai mare sau mai mică asupra mediului înconjurător.

Legea vibraţiei exprimă capacitatea de a interveni la nivele inferioare de manifestare, pentru a produce transformările pe care le dorim.

Înţelegerea acestui principiu generează o stare spontană de respect faţă de tot ceea ce a creat Dumnezeu şi faţă de viaţă, în general.

Înţelegem că fiecare fiinţă are rolul şi locul său în Univers; nimeni nu lipseşte, nimic nu prisoseşte.

Fiinţa umană realizează că viaţa este un mare dar de la Dumnezeu, dar făcut din iubire. Dumnezeu a creat întregul Univers din Iubire, cu Iubire şi pentru Iubire; aşa cum spunea Iisus „Dumnezeu este iubire".

Într-un limbaj obişnuit am putea reformula acest principiu spunând că: „Nimic din ceea ce este creat nu există în afara Iubirii lui Dumnezeu (Vibraţia Supremă), Totul este impregnat întru eternitate de iubirea Sa, pe care fiecare fiinţă o percepe în funcţie de nivelul ei de evoluţie."

Dacă alegem Iubirea, atunci vom trăi în iubire, cu tot ceea ce iubirea incumbă. Dacă vom alege ura, opusul iubirii, trebuie să înţelegem că aceasta atrage după sine frica, durere, suferinţă, boală. E posibil ca uneori să fi făcut o alegere greşită - pentru noi. Nu ne rămâne decât să corectăm această alegere. Iubirea este sursa vindecării şi ea este disponibilă, oricând, oriunde, pentru oricine.

Dacă acum ne dorim sănătatea, binele, frumosul, puritatea, adevărul nu avem altceva de făcut decât să ne

deschidem către Iubire, către Dumnezeu. Vindecarea se va revărsa asupra noástră, pentru că Iubirea este cel mai puterñic medicament.

4. Principiul cauză şi efect

Nu suntem „pedepsiţi” pentru acţiunile noastre,
ci suntem pedepsiţi de acţiunile noastre!

Orice cauză îşi are efectul său şi orice efect care apare îşi are propria sa cauză, care îl determină. Totul se desfăşoară în conformitate cu existenţa legilor universale stabilite de Dumnezeu. Norocul, întâmplarea sunt doar nişte nume pe care ignoranţa le atribuie legii necesităţii. Nimeni nu se poate sustrage legilor divine create de Dumnezeu.

Fiecare gând, cuvânt exprimat, faptă bună sau respectiv rea pe care o realizăm în prezent, reprezintă o cauză care va genera într-un viitor mai apropiat sau mai îndepărtat efecte, consecinţe bune sau rele. Aceasta este Legea cauză şi efect este cunoscută în Orient şi ca Legea Karmei (în sanskrită cuvântul *karma* înseamnă acţiune).

Fiecare gând, cuvânt, sentiment şi fiecare acţiune se întorc asupra celui care le-a emis asemeni unui bumerang.

A treia lege a lui Newton, legea acţiunii şi a reacţiunii, afirmă că fiecare forţă exercitată asupra unui obiect va da naştere unei forţe egale şi de sens contrar; este traducerea în lumea fizică a legii karmei.

Ca urmare a existenţei acestei legi, nu mai este nevoie de intervenţia lui Dumnezeu pentru a judeca, a răsplăti sau a pedepsi. Funcţionarea permanentă a legii cauză şi efect asigură echitatea, corectitudinea în întregul univers. Doar judecata noastră strâmtă, parţială, deci incorectă, ne poate face să credem că există inechitate, nedreptate - şi aceasta în principal din cauza factorului timp, pe care noi îl privim fragmentar şi nu ca pe un continuum.

Privim numai această existenţă, neînţelegând că ea este doar un fragment al vieţii noastre. Trebuie să înţelegem că viaţa noastră nu începe în momentul naşterii în această lume fizică şi că nu se termină o dată cu moartea fizică. Înaintea acestei existenţe am mai avut altele, în care am pus seminţele roadelor pe care le culegem acum. Dacă seminţele au fost bune ne vom bucura de efectele lor, dacă seminţele au fost rele vom suporta consecinţele gândurilor, cuvintelor şi faptelor noastre. La fel cum în agricultură, dacă plantăm buruieni, nu putem să ne aşteptăm să crească flori, la fel şi seminţele gândurilor, cuvintelor şi faptelor noastre rele nu ne vor aduce iubire, armonie, înţelegere, sănătate.

Fiecare eveniment care se produce în viaţa noastră are o cauză pe care noi am generat-o, într-un moment din trecut.

Prin intermediul gândurilor, atitudinilor noastre influenţăm în permanenţă mediul ambiant. Iar dacă noi suntem în permanenţă „negativi, nocivi” faţă de mediul înconjurător, atunci şi el se va manifesta la un moment dat negativ faţă de noi. Este foarte important să înţelegem că nutrind anumite gânduri şi sentimente negative nu perturbăm numai propria noastră fiinţă, ci poluăm şi mediul în care trăim, cu energiile noastre negative. Dacă am înţelege că acestea se vor întoarce, mai devreme sau mai târziu, împotriva noastră, am fi mult mai atenţi.

Greşelile pe care le facem în acţiunile şi gândurile noastre, generând dureri, suferinţe celor din jurul nostru, le vom plăti mai devreme sau mai târziu prin propriile dureri, suferinţe, boli. Înţelegând aceasta, devenim conştienţi că noi înşine suntem artizanii propriei noastre fericiri, sau din contră, suferinţelor şi nefericirii noastre, că noi suntem făurarii destinului nostru. În trecut am „construit” prezentul, am pus seminţele ale căror roade le culegem acum. În prezent „construim” viitorul, adică plantăm seminţele pe care le vom culege în viitor. Singura posibilitate de a evita

acest determinism strict este realizarea tuturor acţiunilor cu o totală detaşare faţă de fructele acestora.

Există seminţe pe care le plantăm în existenţa aceasta şi culegem roadele tot în această existenţă, mai repede sau mai târziu, dar există seminţe pe care le plantăm în această existenţă, dar roadele bune sau rele le vom culege într-o existenţă ulterioară. În acest fel se explică bolile genetice, malformaţiile ereditare, bolile apărute la copii, dar şi talentele deosebite şi stările de genialitate, unele la vârste fragede, etc.

Sfântul Pavel spunea: „...pe Dumnezeu nu-l puteţi înşela, fiindcă întotdeauna ceea ce omul cândva a semănat, aceea va şi recolta mai târziu. (Epistola către Galateni, cap VI)

Iar Iisus spunea: „ Cine seamănă vânt, culege furtună."

"După faptă şi răsplată" şi "Cum îţi aşterni aşa dormi" - ne învaţă înţelepciunea populară.

Trebuie să considerăm toate experienţele ca pe nişte probe care ne pun faţă în faţă cu greşelile noastre şi din care putem învăţa. Aşa cum am spus deja, gândurile, cuvintele, sentimentele şi acţiunile se întorc asupra celui care le-a emis, asemeni unui bumerang.

Să nu uităm că nu suntem „pedepsiţi" *pentru* acţiunile noastre, ci suntem pedepsiţi *de* acţiunile noastre.

De exemplu, un om care ucide va fi ucis în existenţa aceasta sau în existenţa viitoare. Iisus spune:"...toţi cei ce scot sabia, de sabie vor pieri." Matei 26-52

Prin fapta lui, omul acumulează o datorie faţă de el însuşi. Dacă nu înţelegem aceasta, putem continua ca în exemplul de mai sus viaţă de viaţă, să ucidem şi să fim ucişi.

Înţelegând legea Karmei realizăm că nu există noroc şi nici ghinion, că suntem autorii propriei noastre vieţi, a stării noastre de bine şi de sănătate sau din contră a stărilor noastre de suferinţă şi de boală. Pricepem că nu există „întâmplare" sau „accident", pentru că fiecare eveniment care ne

afectează este strâns legat de nişte cauze anterioare, care vin din trecut şi care, la momentul oportun, ne influenţează prezentul.

Deoarece ignoranţa sau inconştienţa noastră ne ocultează de cele mai multe ori trecutul (adică existenţele anterioare), cât şi viitorul, nouă ni se pare că toate evenimentele care ne afectează survin pentru noi din neant, fiind toate, fără excepţie nişte situaţii pur „accidentale".

Nimic nu e întâmplător, există un raport strâns între evenimente şi ceea ce urmează după ele. Toate gândurile apar din minte, toate acţiunile sunt consecinţa gândurilor noastre, toate sunt ochiuri ale lanţului cauzei şi efectului. Secretul conţinut în legile universale divine este necesitatea structurării gândirii noastre în vederea atragerii în viaţa noastră a stări de fericire şi de sănătate.

Karma (relaţia dintre cauză şi efect) poate fi clasificată în trei tipuri. Acestea sunt numite *sanchita, prarabdha* şi *kriyamana.*

Sanchita („adunat") *karma* este suma efectelor provocate de acţiunile noastre trecute, conştiente sau inconştiente şi ea se găseşte amprentată în corpul nostru cauzal.

Prarabdha („ în mişcare") *karma* este acea parte din sanchita karma care este experimentată pe întreaga durată a acestei vieţi, fructele care au fost culese şi sunt gata de a fi consumate.

Sanchita şi prarabdha reprezintă destinul sau soarta. Totuşi, ea este cu adevărat inevitabilă numai în măsura în care nu este modificată de către kriyamana karma. Unii autori echivalează în mod incorect karma cu destinul. Condiţia umană este determinată întotdeauna de interacţiunea dinamică dintre destin şi liber arbitru. Nimeni nu este condus numai de destin şi nimeni nu are o viaţă în întregime maleabilă prin liber arbitru.

Kriyamana karma reprezintă karma curentă, cea care este produsă prin acţiunile prezente (şi a cărei efecte vor fi experimentate în viitor).

Kriyamana karma este karma produsă prin ceea ce noi facem angrenându-ne voinţa şi capacitatea de a crea. Omul nu-şi poate distruge trecutul, dar nici nu-şi poate permite să fie controlat în totalitate de către acesta, de vreme ce poate modifica viitorul prin acţiunile sale prezente.

Fiecare dintre cele trei tipuri de karmă poate fi de două feluri: *arabdha* care înseamnă începută, ori *anarbdha* (adormită) care nu a început încă.

O analogie cunoscută în tratatele orientale, legată de clasificarea karmei, este cea cu recoltarea orezului. Conform acesteia sanchita karma este întreaga cantitate de orez deja cules şi depozitat în hambarul nostru. Prarabdha karma este cantitatea de orez luată din hambar şi adusă în bucătărie pentru a fi gătită şi apoi „mâncată" în această viaţă. Kriyamana karma este orezul care acum va fi plantat pentru a produce viitoarea recoltă.

Reluând ideea despre acţiunea dinamică dintre destin (sanchita şi prarabdha) şi liber arbitru, putem înţelege acum de ce efortul pe care îl depunem în kriyamana karma pentru a ne modifica destinul va depinde de intensitatea karmei acestei vieţi, prarabdha karma.

În mod tradiţional se face distincţie între trei grade de intensitate ale prarabdha karmei:

- ***Dridha*** („fixă") este karma care este atât de intensă, încât este aproape de neschimbat;
- ***Dridha-adridha*** („fixă – flexibilă") este karma care poate fi modificată de oricine vrea să-şi utilizeze voinţa creativă pentru a o modifica;
- ***Adridha*** (flexibilă) este karma care este uşor de modificat şi cu care faci, mai mult sau mai puţin, ceea ce vrei.

Viaţa ta poate fi comparată cu înotul pentru a traversa un râu, care este reprezentat de prarabdha karma pe care o ai. Dacă viteza râului este de intensitate dridha este aproape sigur că acest curent va fi mai puternic decât tine şi o să te ducă în aval, chiar dacă eşti un înotător foarte puternic. Dacă experienţa ta ca înotător este proporţională cu puterea curentului, te vei afla într-o situaţie de tip dridha-adridha şi probabil vei reuşi să traversezi râul, dacă vei înota din toate puterile. Când curentul râului este slab, intensitatea karmei tale este adritha şi este puţin probabil ca să ai probleme, chiar dacă înoţi destul de prost.

Liberul arbitru operează aici, ca şi în toate celelalte situaţii, cu fiecare decizie pe care o luăm: unde şi când să intrăm în râu, cât de rapid şi cât de puternic trebuie să înotăm, etc. Fiecare act de liber arbitru ne influenţează destinul. De exemplu, dacă înoţi prea repede sau prea puternic, epuizându-ţi forţele prea devreme, poţi să ajungi ulterior într-un moment crucial, în care nu vei mai avea resurse pentru a-ţi influenţa în mod pozitiv destinul.

Aceste grade diferite de intensitate karmică se aplică fiecărui domeniu al existenţei noastre.

De exemplu, Adridha karma legată de sănătate produce boli care sunt foarte uşor de vindecat şi pe care de cele mai multe ori sistemul nostru imunitar le elimină treptat, chiar dacă nu primeşte vreun alt ajutor din partea noastră.

Dridha- adridha karma poate produce de exemplu boli cronice care de obicei sunt vindecate cu ajutorul unor tratamente complicate, iar dacă sunt neglijate boala se agravează.

Dridha karma tinde să producă boli care sunt foarte dificil de vindecat şi care de obicei nu mai răspund la tratamentele cele mai intense cum ar fi bolile terminale, etc.

Probabil cel mai important aspect legat de karmă este conştientizarea. Cu cât eşti mai conştient cu atât eşti mai

eficient ca ființă umană. Cu cât o ființă este mai conștientă cu atât capacitatea ei de a-și armoniza viața este mai mare.

Trebuie să nu uităm că omul își generează propria sa karmă, el creându-și prin gândurile și aspirațiile sale predominante, capacitățile sau limitările sale. Prin gândurile, acțiunile, intențiile și orientările sale, omul este capabil să-și lărgească la nesfârșit propriile sale limite sau, dimpotrivă, tot el este acela care poate să și le restrângă foarte mult.

Prin intermediul gândurilor și acțiunilor sale, omul însuși și-a zămislit lanțurile care îl leagă și, printr-o modalitate corectă, benefică de a gândi și de a acționa, alegând binele, ceea ce ne înalță, tot el le poate tăia pentru a deveni liber.

Așa cum spun înțelepții suntem beneficiarii propriilor noastre alegeri, iar alegerile noastre ne definesc.

În funcție de cum gândim, cum vorbim și cum acționăm în prezent, declanșăm în propriul organism reacții și mecanisme ale caror urmări le vom suporta mai devreme sau mai târziu și legat de starea noastră de sănătate.

5. Principiul polarității

Dumnezeu este Unicul, Ființa Unitară, care transcende orice dualitate. EL este Neutrul, sau Echilibrul Contrariilor. Pentru a putea crea Lumea, Infinitul Unic s-a polarizat. Păstrându-și starea de unitate, Divinitatea iese din starea transcendentă neutră și se manifestă pe sine în două moduri distincte, care au fost denumite de înțelepciunea chineză *Yin* și *Yang*.

Înțelepciunea indiană numește aceleași principii divine (dar pe un nivel mai înalt) Shakti și Shiva, știința spirituală Yoga le numește Tha și Ha, înțelepciunea misticilor occidentali le-a denumit Luna și Soarele, știința occidentală contemporană face referire la polul negativ și polul pozitiv al fenomenelor.

Indiferent cum sunt numite, indiferent de nivelul la care ne referim (sub-atomic, molecular, ori planetar, galactic) aceste două principii cosmice stau la baza existenței Lumii. În fapt, toate fenomenele, evenimentele, ființele sunt produsul interacțiunii permanente a acestor forțe polar opuse și complementare. De aceea, aprofundarea modului în care interacționează *Yin*-ul și *Yang*-ul conduce la descoperirea adevărului despre Lume și Dumnezeu.

Ceea ce trebuie înțeles de la început este că noțiunile *Yin* și *Yang* nu desemnează ceva concret, existent în sine. Fenomenele, ființele sau lucrurile au un aspect dual, având atât caracteristici de tip *Yang*, cât și caracteristici de tip *Yin* (de exemplu: lumina și întunericul, mișcare și nemișcare, căldura și frigul, etc.). Atunci când fenomenele, lucrurile sau ființele au preponderent caracteristici ca emisivitate, control, activitate, căldură, lumină, excitație, solaritate, forță, ele sunt preponderent *Yang*. Atunci când fenomenele, lucrurile sau ființele au preponderent caracteristici ca receptivitate, sensibilitate, repaus, răceală, întuneric, inhibiție, lunaritate, slăbiciune, ele sunt preponderent *Yin*.

Caracteristica *Yin-Yang* a unui fenomen nu este absolută, ci relativă. Există o manifestare alternativă specifică, ciclică, a celor două principii, astfel că nu există fenomen, ființă sau lucru care să fie pentru totdeauna preponderent Yin, sau preponderent Yang – orice lucru, ființă, fenomen manifestă o ciclicitate (specifică fiecăruia) a preponderențelor Yin și Yang. Armonia se atinge atunci când ciclul de schimbare a preponderențelor este cel optim.

Această relativitate face ca orice fenomen să poată fi clasificat și sub-clasificat în funcție de preponderența aspectelor sale *Yin-Yang* (*un exemplu: bărbatul este preponderent Yang, iar femeia este preponderent Yin; mentalul bărbatului este însă preponderent yin, iar mentalul femeii este preponderent yang; psihicul unui bărbat este preponderent yang, iar psihicul femeii este preponderent*

yin). Privită din această perspectivă, întreaga ființă umană este „construită" pe baza interacțiunii dintre *Yin* și *Yang*. Există astfel energie preponderent *Yin* și energie preponderent *Yang*, organe preponderent *Yin* și organe preponderent *Yang*. Ceea ce face ca sănătatea să fie definită ca fiind echilibrul dintre manifestarea ciclică a preponderențelor *Yin* și *Yang*

Un alt exemplu: partea diurnă a zilei este preponderent Yang, partea nocturnă a zilei este preponderent Yin; dar, de-a lungul celor 24 de ore există o alternanță a predominanțelor Yin-Yang, care are o ciclu cam de două ore. Dacă la răsăritul soarelui, în mediul ambiant există o preponderență Yang, atunci aceasta durează în jur de două ore, apoi polaritatea se schimbă și următoarele două ore va fi o preponderență Yin și așa mai departe.

Așa cum am mai spus, fiecare aspect al acestei lumi (indiferent cât este de mare , sau de mic) are caracteristică o anumită ciclicitate de manifestare a polarității Yin-Yang. Cunoașterea acestei specificități facilitează atingerea stării de armonie a firii, prin urmare o stare de sănătate nealterată.

Pentru medicina tradițională chineză, boala este rezultatul dizarmoniei între energiile yang și cele yin din ființa noastră, starea de sănătate implicând armonizarea acestor două energii subtile.

În capitolul intitulat „Influența emoțiilor negative asupra Organelor energetice, din perspectiva medicinii tradiționale chineze", vom relua aceste aspecte în directă conexiune cu dobândirea stării de sănătate.

6. Principiul rezonanței

Există o întrebare comună aproape tuturor celor care se îmbolnăvesc: De ce am eu tocmai această boală?

Rezonanța este numele dat fenomenului de

„comuniune", adică de transfer energetic și informațional care apare între două entități (ființe, fenomene, lucruri etc.) care au o vibrație asemănătoare. Legăturile care unesc și susțin aspectele diferite ale universului au la bază fenomenul de rezonanță. Datorită asemănării dintre ele, fenomenele, obiectele sau energiile subtile consonează, adică vibrează la unison, interacționând astfel la distanță, întocmai ca în cazul aparatelor de radio. Se știe că intensitatea și claritatea sunetului radioului crește în funcție de reglarea aparatului pe o frecvență cât mai apropiată de cea a stației radio de emisie.

Rezonanța este un proces selectiv și reversibil, dinamic (în sensul că rezonanța este produsă și totodată producătoare de mișcare), manifestându-se la distanță (în timp și spațiu). Rezonanța este imaterială, energetică (invizibilă) și creează ceea ce numim un câmp rezonant. Nu există nici măcar un singur proces sau fenomen în creație, care să nu se supună legilor rezonanței.

În Macrocosmos există focare gigantice de energie, care emit continuu energie pe o frecvență apropiată de frecvențele specifice universului lăuntric al ființei umane. De aceea, în ființa umană regăsim anumiți centri energetici (chakre), care sunt veritabili rezonatori, capabili să intre în vibrație, grație fenomenului de rezonanță, stimulați de energia cosmică care ne înconjoară permanent. Această rezonanță ne îmbogățește energetic și informațional ființa și ea obiectivează faptul că fiecare dintre noi este în contact permanent cu sursele energetice infinite ale Cosmosului.

Acest proces de rezonanță poate fi perceput și amplificat dacă omul își menține focalizată atenția, pentru a sesiza cât mai fidel posibil punerea la unison a propriului său focar energetic cu focarul energetic corespondent din Macrocosmos. Continuitatea procesului de rezonanță în universul lăuntric al ființei umane va exista la o intensitate crescută numai datorită concentrării neîntrerupte. Amplitudinea vibrațiilor energetice induse și resimțite atunci

sunt veritabile unde purtătoare de armonie, sens şi informaţii. Chiar şi cunoaşterea, de orice fel ar fi ea, este posibilă tot datorită fenomenului de rezonanţă.

Rezultă că explorând şi stăpânind aceste frecvenţe de vibraţie, omul poate obţine o stare de armonie exemplară, el fiind astfel propriul său vindecător. Prin aceasta, fiinţa umană poate atinge o stare de sănătate nealterată şi, mai mult, ea ajunge să se cunoască foarte bine pe sine. Efectele remarcabile ale cunoaşterii de sine sunt exprimate în celebrul dicton: "Cunoaşte-te pe tine însuţi şi vei cunoaşte astfel universul împreună cu toate forţele ascunse ale sale."

Tradiţiile Orientului şi Occidentului spun la unison faptul că rezonanţa constituie baza cunoaşterii şi a gândirii.

Dacă o persoană este agresivă şi plină de ură, atunci ea nu este sensibilă la iubire. Fiecare poate să perceapă numai domeniile realităţii cu care el se află în rezonanţă. Mediul nostru înconjurător ne va răspunde întotdeauna în funcţie de ceea ce emitem noi înşine. Dacă vom minţi, vom fi minţiţi. Dacă suntem în rezonanţă cu iubirea, vom avea parte de multă iubire. Dacă trăim în bucurie, vom găsi întotdeauna ceva de care să ne putem bucura. Dacă rezonăm cu nefericirea, putem să fim foarte bogaţi, frumoşi şi sănătoşi, dar existenţa noastră va fi un şir de evenimente nefericite, pe care le atragem prin rezonanţă.

Dacă ne schimbăm modul de a vedea lucrurile, atunci mediul nostru înconjurător ne va arăta aceasta ca o oglindă. Dacă vom urmări să intrăm şi să rămânem permanent în rezonanţă cu gânduri de iubire, bucurie, încântare, de forţă lăuntrică, de armonie, existenţa noastră se va transforma într-un mod miraculos.

III. Puterea gândului

Miracolul vindecării stă în gândurile noastre despre sănătate.

Tot ceea ce suntem, este rezultatul a ceea ce gândim. Dacă un om vorbeşte sau acţionează având gânduri negative, suferinţa îl va urma ca o umbră. Dacă un om vorbeşte sau acţionează având gânduri pozitive, fericirea îl va urma. ***Buddha***

Energia minţii este esenţa vieţii. ***Aristotel***

„Gândul este o mare forţă", spun toţi înţelepţii acestei planete. Acesta este motivul pentru care tot ei susţin că : « Ceea ce gândim, aceea devenim». Orice gând este o energie, o vibraţie, este o cauză, iar odată gândit cu insistenţă, va produce efecte. Prin gândirea noastră putem genera o forţă benefică pentru noi şi pentru ceilalţi, sau o forţă negativă, care va acţiona în detrimentul nostru.

Fiecare gând îl va influenţa pe cel care îl emite, dar şi mediul înconjurător, pe cei din jurul său. Nimeni nu rămâne neafectat de gândurile sale. Fiecare dintre noi trebuie să înţeleagă că trebuie să fie stăpân pe gândurile sale şi să-şi asume responsabilitatea lor.

Emitem gânduri negative, atragem dezechilibre energetice şi deci, boala; emitem gânduri pozitive, primim starea de armonie, bine şi de sănătate. Trebuie să învăţăm să deţinem controlul complet asupra mecanismului nostru de gândire, supraveghindu-l în permanenţă.

Marea putere a gândului ne poate vindeca bolile şi astfel putem să devenim fericiţi din nou, plini de viaţă şi de forţă. Puterea vindecătoare infinită îşi are originea în energia

tainică a lui Dumnezeu, care ne îmbăiază în permanenţă şi dacă devenim permeabili faţă de ea, primim armonie, fericire, forţă lăuntrică, sănătate. Cel mai mare medic a fost, este şi va fi Dumnezeu şi cea mai sigură şi rapidă vindecare constă în a ne deschide fiinţa total faţă de El, prin iubire.

Schimbându-ne radical modul negativ de a gândi, ne vom influenţa benefic viaţa. Fiecare gând, cuvânt sau emoţie provoacă o vibraţie în fiecare celulă a corpului şi lasă acolo o amprentă profundă. Trebuie să învăţăm să înlocuim gândurile negative cu gânduri benefice. De exemplu: gândul că suntem nişte persoane puternice, cu o mare voinţă de a ne transforma va servi imediat drept antidot contra urmărilor negative ale gândurilor de neputinţă şi lipsă de voinţă.

Gândurile noastre sunt active şi generează efecte, chiar dacă noi considerăm că ele nu au o realitate concretă, ele constituie seminţele pe care le plantăm. Subconştientul nu este interesat dacă gândurile noastre sunt bune sau rele, ci pur si simplu răspunde în deplină conformitate cu natura acestor gânduri. El nu ne va contrazice niciodată, ci va accepta mereu ceea ce afirmăm în mod conştient.

Este într-adevăr dificil să-ţi controlezi permanent gândirea, dar nu imposibil; progresiv, cu efort, muncind cu noi înşine, vom emite din ce în ce mai multe gânduri pozitive. Să nu uităm că răul este absenţa binelui. În măsura în care vom aduce din ce în ce mai mult bine în viaţa noastră, răul va dispărea, iar la un moment dat vom sesiza că am ajuns să gândim permanent pozitiv.

Prin urmare, trebuie sa fim decişi sa alegem viaţa, sănătatea, armonia şi iubirea. Renunţând la vechile tipare negative, înrădăcinate în subconştient, vom câştiga o viaţă sănătoasă şi împlinită.

Înţelepţii Orientului ilustrează foarte bine, prin cuvinte simple cum, pornind de la un gând, îţi structurezi un destin:

"Semeni un gând - culegi o acţiune,
Semeni o acţiune - culegi un obicei,

Semeni un obicei - culegi un caracter,
Semeni un caracter- culegi un destin."

Gândurile noastre creează mediul înconjurător şi lumea noastră. Gândurile de iubire, pace, mulţumire, puritate, perfecţiune promovează o sănătate radioasă şi vor atrage spre noi stări şi manifestări de iubire, pace, mulţumire, puritate, etc.

Sănătatea mentală este cea care determină sănătatea fizică. Dacă mintea este sănătoasă, corpul va fi sănătos. Daca mintea emite gânduri pure, dizarmoniile şi bolile vor părăsi treptat corpul. Dacă avem o stare depresivă, atunci nici corpul nu poate funcţiona corect.

Cu cât mai mulţi dintre noi vom înţelege puterea gândurilor noastre, necesitatea "îndreptării" lor către ceea ce este benefic, pozitiv, folositor, nouă şi altora, cu atât mai repede şi mai mult se va transforma în sens benefic viaţa noastră. Dacă vom înţelege că doar gândirea pozitivă, folositoare stă la baza unor evenimente benefice - viaţa noastră va lua un alt curs, pe care noi înşine l-am ales. Până la urmă, la fel cu toate evenimentele din viaţă, este vorba despre o alegere, o opţiune. Liberul nostru arbitru, libertatea noastră de a alege *orice,* stă la baza stărilor noastre, a evenimentelor pe care le trăim. O bună alegere, o corectă gândire va determina o viaţă minunată în care evoluăm rapid.

1. Să „hrănim" doar gândurile pozitive. Deţinem controlul total asupra unui singur lucru în această lume – gândirea noastră. Putem să hotărâm ce urmează să gândim în orice situaţie. La un anumit moment, mintea noastră se poate concentra doar asupra unui singur gând, pozitiv sau negativ. Putem înlocui un gând pozitiv cu unul negativ, oricând dorim. Putem să ne gândim deliberat la ceva pozitiv, atunci când dorim să alungăm un gând sau un sentiment negativ.

Orice gând sau acţiune pe care o repetăm la nesfârşit va deveni, în final, un nou obicei. Când reacţionezi şi

răspunzi pozitiv în mod repetat, obţii controlul treptat asupra conştientului tău. Folosind voinţa şi repetiţia, îţi vei dezvolta noi deprinderi de a gândi şi de a acţiona, bineînţeles în mod pozitiv.

Gândurile pozitive ne dau putere şi ne fac să ne simţim încrezători. Gândirea pozitivă are efecte măsurabile, constructive asupra personalităţii şi sănătăţii noastre, asupra nivelurilor noastre de energie şi de creativitate. Cu cât suntem mai optimişti şi mai pozitivi, cu atât vom fi mai fericiţi în fiecare domeniu al vieţii noastre.

Gândurile negative au efecte opuse. Ne iau din putere şi ne fac să ne simţim slabi şi mai puţin încrezători în noi înşine. De fiecare dată când gândim sau spunem ceva negativ, ne diminuăm din puterea, energia pe care o avem. Ne vom simţi furioşi, defensivi, frustraţi şi nefericiţi. Gândirea pozitivă conduce la sănătate mentală şi la performanţe în toate domeniile vieţii noastre. Gândirea negativă duce la boală mentală şi la eficacitate scăzută, iar ulterior şi la boli care se manifestă la nivelul corpului fizic.

2. ***Eliminarea emoţiilor negative.*** Gândurile noastre şi modul în care interpretăm orice eveniment, se reflectă în sentimentele pe care le nutrim – pozitive, sau negative.

Emoţiile negative au fost deprinse încă din copilărie. Dar ceea ce a fost învăţat poate fi şi dezvăţat, uneori chiar repede. Emoţiile negative există pentru că noi le dăm viaţă şi le menţinem „vii”. Le hrănim pentru că ne gândim şi vorbim continuu despre lucruri care ne fac furioşi sau nefericiţi. Din fericire, putem schimba această situaţie, focalizându-ne asupra unei emoţii pozitive, pentru că întotdeauna emoţia asupra căreia ne concentrăm, oricare ar fi, creşte în timp şi devine din ce în ce mai puternică. De exemplu, dacă nu o să ne mai focalizăm asupra unei emoţii negative, ea se va stinge precum un foc fără combustibil.

Filozoful rus Peter Ouspensky în cartea sa „În căutarea miraculosului” (Intitulată şi Fragmente dintr-o învăţătură

necunoscută) susţine că există patru cauze principale ale emoţiilor negative. Acestea sunt:

1. *Justificarea* – este scuza sau motivul pe care îl „creăm” pentru mânia sau nefericirea noastră. Nu avem nici o scuză pentru modul plin de furie în care uneori reacţionăm, indiferent de ce fac ceilalţi.
2. *Identificarea* – modul personal (a lua totul foarte personal) şi foarte ataşat de a interacţiona cu evenimentele vieţii. Soluţia este detaşarea.
3. Ataşament faţă de *opiniile celorlalţi.* Ca şi în cazul de mai sus soluţia este o stare exemplară de detaşare şi înţelegerea faptului că oamenii obişnuiţi în proporţie de 99% sunt atât de identificaţi cu propria viaţă, încât nu mai au timp să se gândească la altcineva.
4. *Blamarea (vina)* – a găsi un vinovat sau mai mulţi pentru starea noastră de furie, supărare, nefericire. Nimeni, în afară de noi, nu este de vină în legătură cu ceea ce se produce în viaţa noastră. Trebuie să începem să ne asumăm responsabilitatea faţă de ce gândim, simţim, vorbim.

Eliminarea gândurilor şi emoţiilor negative sunt cei mai importanţi paşi pe care îi putem face pentru a avea sănătate, fericire şi o stare de bine personal. Când obţinem controlul asupra gândurilor şi sentimentelor noastre se va îmbunătăţi calitatea vieţii noastre.

Este important să învăţăm să alegem, să învăţăm să gândim pozitiv şi atunci ne va fi bine nouă şi celor din jurul nostru. Iubirea ne îndeamnă s-o facem.

Înseamnă să fim fericiţi că trăim, să ne bucurăm de tot ceea ce ne înconjoară, să fim optimişti, să mulţumim lui Dumnezeu pentru ce ne-a dat, ne dă şi ne va da, să îi iubim pe cei din jurul nostru, chiar şi pe cei ce ne-au greşit, să atingem o stare de pace sufletească, o stare de liniştire a minţii şi o stare de mulţumire interioară, pe care vicisitudinile vieţii să nu o poată clinti.

IV. Anatomia subtilă a ființei umane

Omul se naște și trăiește pentru a evolua

Majoritatea oamenilor consideră ca unică realitate lumea materială și corpul fizic, deoarece numai acestea pot fi observate cu simțurile fizice și înțelese cu ajutorul rațiunii. Dimpotrivă, pentru un clarvăzător, ființa umană este formată dintr-o multitudine de structuri energetice, mișcări ale energiei, care generează culori și forme, care creează împreună aura energetică, unică pentru fiecare om, ea fiind un fel de «amprentă» subtilă a ființei respective. Acest sistem energetic invizibil, care reprezintă anatomia subtilă, ezoterică a ființei, este format din trei elemente de bază:

1.Corpurile subtile;

2.Centri de forță (chakre);

3.Canalele de energie, numite nadi sau meridiane energetice.

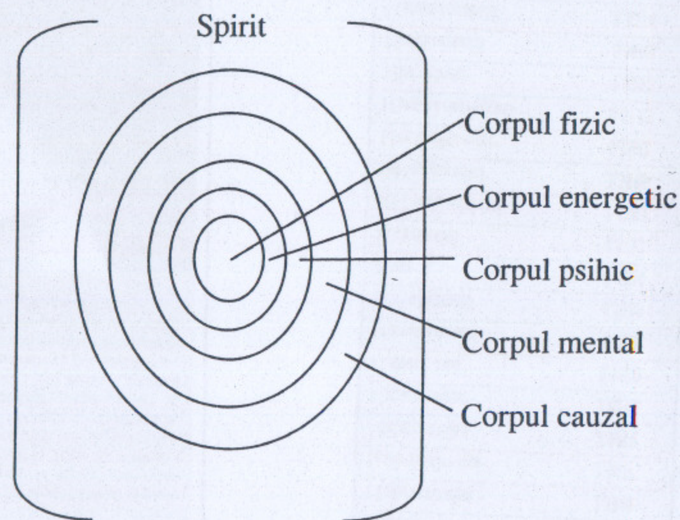
1. Corpurile subtile

Toate tradițiile ezoterice autentice privesc ființa umană ca fiind formată dintr-un sistem ierarhizat de corpuri, mai mult sau mai puțin subtile, fiecare vibrând pe o frecvență diferită. Frecvența specifică de vibrație a fiecărui corp este aceea care face să rezulte un grad mai mare sau mai mic de subtilitate.

La nivelul cel mai de jos, ca frecvență de vibrație, se află corpul fizic. La unul dintre cele mai înalte nivele de vibrație se află "corpul" universal al realității transcendente, corpul cauzal, care este pură beatitudine. Între aceste două extreme, corpul fizic și corpul cauzal, se găsesc corpul energetic (pranic), corpul mental emoțional (psihic) și corpul inteligenței (mental).

Corpurile subtile nu sunt perceptibile decât prin clarviziune și nu pot fi conștientizate în mod normal în starea obișnuită de conștiință, a stării de veghe. Cu toate acestea, mai ales pentru cel inteligent și intuitiv existența lor poate fi uneori dedusă din diferitele lor activități. Totuși, de mii de ani, aceste corpuri mai mult sau mai puțin subtile (toate invizibile vederii comune, cu excepția corpului fizic) au fost descrise de către sfinți, mistici, clarvăzători ca urmare a trăirilor lor spirituale.

Avem cinci corpuri: corpul fizic și patru corpuri subtile. În funcție de frecvența lor de vibrație, de la cea mai grosieră, la cea mai înaltă, se numesc:

1. Corpul fizic
2. Corpul energetic mai este numit și corpul eteric, ori corpul pranic.
3. Corpul psihic sau corpul emoțional;
4. Corpul mental;
5. Corpul cauzal.

Corpul energetic împreună cu corpul psihic și corpul mental formează împreună corpul astral.

Dacă dorim să realizăm o reprezentare grafică simplificată a acestor corpuri, vom porni din interior, cu corpul fizic, care este cel mai limitat, după care vom avea corpul energetic, corpul psihic, corpul mental, corpul cauzal și în exterior, incluzându-le pe toate Spiritul, Sinele Suprem, scânteia de divin din fiecare dintre noi, care este transcendent.(vezi desenul)

Există o ierarhie clară, corpul cauzal coordonând și controlând corpul mental, care controlează și coordonează corpul psihic și tot așa până la nivelul corpului fizic.

O tulburare la nivelul corpului mental, de exemplu printr-o stare psiho-mentală negativă constantă cum ar fi tristețea, va genera probleme la nivelul corpului psihic, de exemplu o stare de depresie prelungită, care se va reflecta la nivelul corpului eteric, ca o stare de lipsă de energie, care după o perioadă de timp mai lungă sau mai scurtă poate genera la nivelul corpului fizic, de exemplu o afecțiune pulmonară.

Corpul fizic sau cu alte cuvinte cel material, palpabil, se încadrează în domeniul de vibrație al celor mai joase frecvențe vibratorii, dintre cele șapte sisteme vibratorii ale omului.

La moartea noastră, materia fizică se reîntoarce în lumea fizică de unde a fost preluată. După moarte, sufletul nostru își va continua drumul evolutiv în lumea astrală, iar dacă este o ființă evoluată și în lumea cauzală; apoi, dacă mai are datorii legate de lumea fizică (karmă), își continuă evoluția printr-o nouă reîncarnare în lumea fizică.

Înțelepții știu că trupul nostru este un instrument de o complexitate uluitoare, de care trebuie să ne folosim în mod înțelept, pentru a ne transforma și pentru a putea evolua. Dacă nu îl folosim în mod corect, el devine un obstacol în calea evoluției noastre, cum ar fi atunci când este bolnav.

Dualitatea este caracteristica existenței fizice: sănătate-boală, plăcere-durere, câștig-pierdere, etc. Oamenii sunt limitați în lumea cu trei dimensiuni a cărei materie îi înrobește.

Când voința lor de a trăi este sfărmată de boală, sau de către alte cauze, survine moartea, iar atunci părăsim corpul fizic ca pe o haină uzată. Cu toate acestea, pentru ființa care nu a ajuns la capătul evoluției sale, spiritul rămâne „întemnițat” în corpul astral și în corpul cauzal.

Să fim deci conștienți că eu-l nostru real nu este haina de materie densă pe care o numim corpul fizic, ci Spiritul Etern, esența care ghidează și conduce corpul fizic pe care noi îl ocupăm întocmai ca pe un veșmânt temporar.

Corpul energetic, sau corpul eteric sau pranic, face cu putință viața corpului fizic pe care îl coordonează, făcând totodată legătura cu corpul subtil superior, corpul astral.

Formarea corpului fizic, dezvoltarea, întreținerea, menținerea, perfecționarea precum și refacerea celulelor sale sunt rezultatul operării adecvate, optime a sistemului – câmp de energie de pe nivelul de vibrație al doilea, imediat superior celui fizic, care este corpul energetic.

Corpul energetic se hrănește cu energia vieții numită prana pentru yoghini și chi sau ki pentru taoiști, pe care o preia prin respirație, prin alimentație sau direct. Acesta este motivul pentru care mai este numit și corpul pranic.

Corpul energetic este perceput de clarvăzători sub forma aurei care există în jurul corpului fizic. Această aură are o anumită formă, mărime și este constituită din energii de diferite frecvențe de vibrații, care vor apărea sub diferite culori. Un clarvăzător, luând în calcul toate aceste aspecte, poate face diagnostice exacte legate de starea de sănătate sau de boală, sau legate de caracterul, sau nivelul de evoluție al ființei pe care o privește.

Bioenergeticienii, așa cum le spune și numele, acționează asupra corpului energetic al ființei, aducând un

surplus de energie la acest nivel. Dar putem uşor înţelege că dacă fiinţa nu îşi va controla modul de a gândi, de exemplu, fiinţa va „cheltui" în scurt timp energia primită din partea bioenergeticianului şi în scurt timp se va regăsi în aceiaşi situaţie. Oricum, ideal este să fim independenţi energetic.

Corpul energetic se dezvoltă o dată cu corpul fizic, iar când intervine moartea, acest corp se va întoarce în lumea energiilor, dar în majoritatea cazurilor rămâne încă o vreme (în jur de trei zile) în preajma corpului fizic.

Corpul astral este format din corpul energetic împreună cu corpul psihic şi corpul mental. În el sunt conţinute toate sentimentele, emoţiile şi gândurile noastre, fiind deci reşedinţa sau vehiculul mentalului şi al afectivităţii. Percepţiile senzoriale se realizează la nivelul corpului astral.

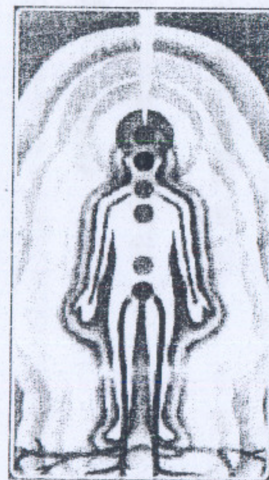
Corpul astral este adeseori reprezentat ca o replică exactă de lumină subtilă, dar imaterială, a corpului fizic şi, la adultul sănătos cele două corpuri (cel fizic si cel astral) sunt perfect aliniate, se suprapun perfect.

Lumea astrală devine în special perceptibilă prin cel de-al şaselea simţ: intuiţia astrală. Prin intermediul acestui simţ al intuiţiei astrale corpul astral primeşte instantaneu, sau cu alte cuvinte, recepţionează senzaţiile subtile vizuale, auditive, olfactive, gustative şi tactile. Corpul astral poate să sufere o leziune oarecare, dar acea leziune va fi vindecată aproape instantaneu printr-un act ferm de voinţă şi prin focalizarea imaginaţiei creatoare benefice, care îl va face la puţin timp după aceea să arate exact ca şi înainte.

Prin intermediul corpului astral putem comunica sau recepta felurite stări instantaneu prin telepatie, empatie şi clarviziune. Graţie acestui fenomen inefabil sunt pe deplin evitate aberaţiile sau neînţelegerile provocate de excesul de imaginaţie ori de scepticismul stupid, de raţionalismul limitat sau ce survin datorită erorilor de interpretare. Astfel

dispar pentru totdeauna confuziile penibile ce rezultă din limbajul scris sau vorbit.

Dorinţa astrală este în strânsă legătură cu facultatea sau capacitatea fiinţei astrale de a crea toate obiectele ca forme mirifice de lumină divers colorate, sau ca proiecţii - condensări ale tuturor viselor, aspiraţiilor şi gândurilor. În lumea astrală se poate manifesta liberă posibilitatea subtilă de a concretiza sau de a proiecta în forme exterioare de lumină toate gândurile şi dorinţele. Corpul astral este corpul subtil care călătoreşte în timpul somnului cu vise în lumea astrală. Aşa că, atunci când fiinţa spune că visează, de cele mai multe ori, ea ar trebui să formuleze, de fapt, că realizează o călătorie în lumea astrală.

Sfinţii, yoghinii avansaţi, clarvăzătorii, înţelepţii şi profeţii povestesc adeseori despre călătoriile lor în locuri paradisiace, populate de fiinţe minunate, care, după părerea lor ţin în mod evident de o cu totul altă realitate subtilă. Aceste relatări uimitoare, despre care vorbesc majoritatea celor evoluaţi spiritual, se referă la locuri care nu figurau şi n-au figurat niciodată pe o hartă fizică geografică, pământească.

Sfântul PAVEL, de exemplu, vorbeşte despre un om pe care el l-a cunoscut şi care "dacă avea corp pământesc (fizic), sau era fără corp material, eu nu ştiu, căci despre aceasta sigur numai Dumnezeu ştie. La un moment dat, acest om a fost ridicat fulgerător în paradis şi a auzit acolo cuvinte divine inefabile, pe care nici un om nu este capabil sa le poată descrie şi exprima." (Epistola a II- a către Corintieni XII 3,4)

Lumea astrală este un univers paralel, subtil, care transcende în totalitate orice concepţie a noastră limitată

despre o altă lume şi care în sub-nivelurile sale secrete, subtile şi distincte ca frecvenţă cuprinde toate aşa- zisele "ceruri" şi toate aşa-zisele "infernuri".

Recunoaşterea clară a existenţei sale aflată în afara geografiei fizice terestre, îşi găseşte confirmarea în tradiţia populară prin realitatea celei de a "patra" dimensiuni (cea astrală) şi prin unele expresii ca: "dublă vedere" sau "al şaselea simţ", graţie căruia este perfect posibil sa percepem această dimensiune paralelă.

Există persoane care sunt capabile să fie deplin conştiente de călătoriile lor astrale, reuşind la întoarcerea în lumea fizică să descrie cu lux de amănunte evenimentele la care au participat şi persoanele cu care s-au întâlnit. Este interesant că în lumea astrală majoritatea oamenilor lasă de o parte nenumăratele măşti pe care le poartă zi de zi, fapt care face să fie mult mai sinceri şi mai deschişi, comunicare realizându-se mult mai uşor.

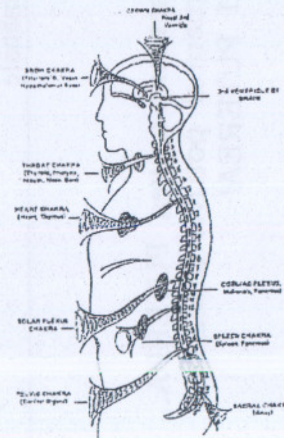
Fiinţele iniţiate în tainele lumii astrale explică dorinţa irezistibilă de a dormi, care ne cuprinde uneori, printr-o nevoie cu totul naturală pe care o are sau o resimte intens corpul astral de a se desprinde, într-un anumit moment, de limitele penibile pe care i le impune corpul fizic şi de a merge pentru "a primi energie, iubire, trăiri sublime, informaţii şi imagini înălţătoare". Ceea ce el trăieşte atunci intens şi plenar, desprins complet de corpul fizic, poate să se proiecteze uneori în creier sub formă de vise, care sunt totuşi de cele mai multe ori (mai ales în cazul celor neevoluaţi spiritual) deformate sau aberant distorsionate în timpul transmisiei lor prin aparatul cerebral.

Anumite fiinţe, evoluate din punct de vedere spiritual sunt capabile să se întâlnească în astral cu alte fiinţe asemeni lor, pentru a experimenta perfect lucizi trăiri spirituale, psihice sau mentale, pe care le pot împărăşi cu precizie unul celuilalt, atunci când se întâlnesc fizic. Majoritatea yoghinilor susţin că acest corp astral, care se dedublează sau

se detaşează, rămâne legat de corpul fizic printr-o aşa-zisă coardă "de argint", pe care unii mediumi afirmă că o pot vedea şi care este un mijloc de a menţine contactul şi comunicarea între cele două corpuri. La moartea corpului fizic, coarda "de argint" se rupe complet şi atunci corpul astral este eliberat de corpul fizic, exact aşa cum ruperea cordonului ombilical eliberează nou-născutul de pântecul mamei sale.

Există multe mărturii de dedublare astrală (părăsirea corpului fizic şi călătoria cu corpul astral) în cazul bolnavilor, care au fost supuşi unei operaţii. Unii dintre ei au povestit anumite evenimente care s-au produs în timpul operaţiei, ei fiind anesteziaţi total în acea perioadă.

Trăirile sufleteşti, care aparţin corpului fizic, nu sunt păstrate numai în intervalul dintre naştere şi moarte, cele care sunt definitorii pentru fiinţa noastră sunt luate cu noi şi dincolo de moarte, cu ajutorul corpului astral.

În concluzie, corpul astral supravieţuieşte întotdeauna corpului fizic, el desprinzându-se de corpul fizic în momentul aşa zisei morţi.

Corpul cauzal este ţesut şi alcătuit din idei. Fiinţa cauzală "trăieşte" şi se mişcă în sfera uluitor de grandioasă, extrem de subtilă şi beatifică a ideilor pure. La nivelul corpului cauzal se află seminţele karmice.

În somnul profund, lipsit de vise, fiinţa umană îşi deplasează centrul conştiinţei sale, sau simţul eu-lui, în corpul cauzal; singur acest somn fiind profund reconfortant şi unificator.

Lumea cauzală este de o subtilitate şi de o complexitate extrem de mare, existând la linia de demarcaţie dintre materie şi spirit. Pentru a percepe lumea cauzală fiinţa ar trebui să aibă o capacitate de concentrare mentală extraordinară, care i-ar permite să transforme în idei pure cele două lumi, fizică şi astrală cu întreaga lor complexitate. Astfel s-ar putea atinge imediat lumea cauzală. Atunci am conştientiza clar întreaga creaţie - solide, lichide, gaze, electricitate, plante sau microbi - doar ca forme specifice ale conştiinţei divine, într-un mod oarecum asemănător precum un om poate să închidă ochii şi să-şi spună că el există, deşi corpul său fizic îi este momentan invizibil ochilor săi fizici, nefiindu-i prezent în minte decât ca idee.

Inteligenţa umană cea mai puternică, cea mai vastă, cea mai creativă, cea mai profundă, este în legătură cu corpul cauzal şi ne permite să îmbrăţişăm simultan un câmp foarte vast de idei. În corpul cauzal fiinţa are o foarte mare stare de libertate.

Toate aceste corpuri sunt îmbrăţişate de Adevăratul nostru Eu, etern şi divin, Scânteie din Dumnezeu, care este Sinele nostru Suprem.

Acum, legat de tema cărţii, putem înţelege că omul nu ar trebui niciodată să fie bolnav, el fiind de esenţă divină.

2. Centrii de forţă – chakre.

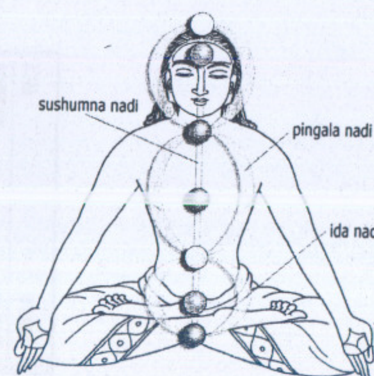
Unul dintre cele mai cunoscute modele ale dimensiunilor subtile ale existenţei corporale, distinge şase centri de forţă principali, psihoenergetici (chakre) şi un al şaptelea centru suprem, transcendent, divin (Sahashrara). Aceste focare invizibile sunt amplasate de-a lungul coloanei vertebrale şi corespund plexurilor nervoase şi anumitor glande endocrine din corpul fizic. Vom vorbi pe larg despre cei 7 centri de forţă (chakre) în capitolul următor.

3. Canalele energetice, numite şi nadi-uri sau meridiane

Aceşti centri sunt conectaţi cu anumite zone şi etaje ale Microcosmosului fiinţei umane prin intermediul unor trasee, (invizibile vederii obişnuite) "conducte" sau "canale de forţă" (meridiane) prin care circulă (diferit modulată şi distinct colorată subtil) energia subtilă a vieţii (chi sau prana).

De fapt, pentru clarvăzătorul yoghin, fiinţa umană (microcosmosul pe care este o copie analogică a macrocosmosului), apare prin clarviziune ca fiind o sferă luminoasă de energie mai mult sau mai puţin mare (după gradul de evoluţie spirituală atins de acea fiinţă), făcută dintr-o reţea densă de curenţi psiho-energetici distinct coloraţi, care curg şi vibrează permanent.

Cercetătorii care au studiat atent şi obiectiv meridianele clasice de acupunctură (care sunt cunoscute în yoga sub numele de nadi), au găsit, de asemenea, dovezi certe ale existenţei unor foarte fini curenţi bioelectrici (variabili ca intensitate) şi a unor vortexuri de energie, care sunt uneori descrise a arăta precum chakrele din anatomia subtilă yoghină.

V: Relația dintre boli și dizarmoniile centrilor de forță

Din punct de vedere subtil, ființa umană, privită ca un microcosmos, este structurată pe 7 nivele de vibrație, asemeni Macrocosmosului. În ființa umană rezonanța cu cele șapte game de vibrații fundamentale se realizează cu ajutorul unor sisteme complexe de recepție și de emisie, numite și centri de forță (chakra în terminologia yoga). Pe lângă acești șapte centri de forță principali mai există și un număr mare de centri secundari, despre care nu vom discuta acum.

Cei șapte centri principali de forță sunt situați de-a lungul unei axe verticale centrale și se numesc centrul rădăcină, centrul sacral, centrul plexului solar, centrul inimii, centrul gâtului, centrul frunții (al treilea ochi) și centrul coronar. Centrii de forță preiau energie din Univers (Macrocosmos), și o transformă în frecvențe de energie necesare corpului fizic, sau corpurilor subtile, pentru întreținerea și dezvoltarea lor și transmit energia mai departe, prin canalele de energie.

Toți acești centri au un rol bine definit în menținerea echilibrului energetic al ființei, atât la nivel fizic, cât și la nivel psihic, mental și spiritual, fiecare dintre acești centri acționând specific asupra unor părți, organe și glande din organism. Toate cele șapte focare energetice principale (chakre) din ființă sunt angajate într-o cât mai bună cooperare și armonie pentru menținerea „în formă" atât a corpului fizic, cât și a corpurilor subtile (energetic, psihic, mental și cauzal). Sub influența directă a centrilor de forță suficient de bine energizați, anumite sisteme, organe și glande corespunzătoare lor, au capacitatea de a funcționa

corect sau de a produce secreții interne normale, menținând starea de sănătate și armonie a individului.

În funcție de amploarea stării de rezonanță cu un anumit plan sau nivel de vibrație din Macrocosmos, centrul de forță corespondent devine predominant activ ~~în~~ acea ființă. Ca urmare a influenței preponderente exercitate atunci de acel centru de forță (chakra), ființa umană va prezenta în existența sa și comportamentul său toate caracteristicile determinate de manifestarea preponderentă a sistemelor, organelor și glandelor corespunzătoare respectivei chakre. Prin urmare, centrul de forță predominant va determina apariția în ființă a unor caracteristici fizice, comportamentale, psihice, mentale specifice.

În afara centrului de forță predominant, ființa mai poate avea treziți, într-o măsură mai mică sau mai mare și alți centrii de forță. Numărul centrilor de forță treziți în ființa noastră vor determina „bogăția" noastră lăuntrică, vom fi ființe din ce în ce mai complexe, mai armonioase și mai conștiente spiritual. În mod obișnuit, la ființele care nu au o practică spirituală intensă există o dinamizare pe primii trei centri de forță, iar în anumite momente mai speciale și pe cel de-al patrulea. Cel de al cincilea centru de forță îl regăsim dinamizat într-o anumită măsură mai ales în cazul celor care se ocupă de artă sau au activități creatoare legate de tot ceea ce e frumos și rafinat. Ultimii doi centri de forță sunt dinamizați intens doar la ființele care au atins o anumită stare de înțelepciune și de sfințenie. De aceea, în această carte despre ultimii doi centrii de forță vom vorbi mai puțin.

În tradiția yoga, ființa umană urmărește trezirea (energizarea), conștientizarea și controlul energiei în mod armonios la nivelul tuturor celor șapte centri de forță, aceasta conducând în plan fizic la o stare de sănătate exemplară, iar în plan subtil la o stare de trezire spirituală. O tulburare de orice natură (emoțională, mentală sau fizică) la

nivelul oricărui centru de forţă va genera o afecţiune de un anumit tip, specifică centrului de forţă respectiv.

În cele ce urmează vor fi descrise rolurile îndeplinite de fiecare centru în parte, problemele determinate de perturbările energetice la acest nivel, cât şi afecţiunile provocate de persistenţa acestor perturbări.

Majoritatea bolilor sunt rezultatul unei combinaţii de dizarmonii la nivelul mai multor centri de forţă, acesta fiind motivul pentru care au fost enumerate doar un număr redus de boli în cadrul prezentării fiecărui centru de forţă.

În continuare, vor fi prezentate cauzele subtile ale diferitelor tulburări de sănătate, corespunzătoare fiecărui centru.

Cei şapte centri de forţă (chakre) sunt:

- ➢ Centrul rădăcină – muladhara chakra;
- ➢ Centrul sacral – swadhisthana chakra;
- ➢ Centrul plexului solar – manipura chakra;
- ➢ Centrul inimii – anahata chakra;
- ➢ Centrul gâtului – vishuddha chakra
- ➢ Centrul frunţii – ajna chakra, sau cel de al treilea ochi;
- ➢ Centrul coronar – sahasrara, sau lotusul cu o mie de petale;

Centrul rădăcină – Muladhara Chakra;

Localizare (proiecţia la nivelul corpului fizic): zona dintre anus şi organele genitale .

Elementul cu care ne pune în rezonanţă: energiile subtile ale pământului.

Glanda endocrină corespunzătoare: gonadele, respectiv la femeie ovarele şi la bărbat testicolele.

Organul de simţ : nasul.

Funcţia senzorială : mirosul.

Culoarea: galben argilos.

Zodiile de pământ sunt: taur, fecioară, capricorn.

Muladhara chakra guvernează :

- perseverenţa, fermitatea, consecvenţa;
- împlinirea nevoilor de bază individuale şi globale ale vieţii şi supravieţuirii;
- asigurarea existenţei, ocrotire, siguranţă;
- forţă vitală (prin ea ne aflăm în legătură cu rezervele nesecate ale energiei Kundalini);
- forţă de acţiune şi rezistenţă;
- hrana fizică;
- voinţa de a supravieţui;
- instinctul de conservare;
- starea de sănătate lăuntrică;
- încrederea în sine la nivel fizic;
- securitatea materială;
- stabilitatea psiho-fizică.

Calităţi pe care le dezvoltă dinamizarea şi armonizarea energetică la acest nivel:

- răbdare, precizie;
- legătură profundă şi armonioasă cu pământul şi creaturile terestre;
- seriozitate, punctualitate;
- exactitate;
- forţă lăuntrică;
- mulţumirea de a fi tu însuţi;
- putere analitică;
- integrarea în circuitul natural al vieţii;
- uşurinţa de a realiza scopurile terestre;
- încredere nestrămutată;
- certitudinea că lumea este un loc sigur, care conferă sprijin, hrană, securitate, protecţie.

Părţile corpului pe care le influenţează sunt: anusul, rectul, intestinul gros, oasele, dinţii şi unghiile, coloana

vertebrală, țesutul adipos (grăsimea), compoziția globulelor sângelui și a celulelor.

Perturbările energetice la acest nivel se manifestă prin:

- frici absconse, lașitate;
- ipohondrie;
- lene, indiferență, inerție;
- lăcomie, avariție;
- teama de a nu pierde elementele care garantează siguranța și bunăstarea (teama de supraviețuire fizică, de a fi atacat sau agresat, de abandonare de către grup sau pierderea ordinii fizice);
- stare de nesiguranță;
- dificultăți în a da și a primi;
- furie și comportament violent datorită lipsei de siguranță;
- neîncrederea în viitor;
- egoism exacerbat;
- lentoare și dezordine în gândire;
- stare de somnolență nejustificată;
- lipsa rezistenței fizice și sufletești;
- dificultate în a primi forța elementară a pământului;
- încetinirea proceselor mentale;
- dorința de acaparare și acumulare materială;
- imposibilitatea obținerii a ceea ce noi considerăm că ne este necesar pentru existență;
- persoana este adesea bolnăvicioasă.

Probleme de sănătate care pot apărea datorită persistenței și accentuării acestor dezechilibre :

- afecțiuni în zona anusului (hemoroizi, sângerări, abcese , fistule, etc)
- afecțiuni ale rectului;
- tulburări de miros;

- dureri în zona sacrală;
- constipație, diaree, colită;
- flebită, varice;
- creșterea corpului în greutate, obezitate;
- anorexie;
- mari probleme dentare, paradontoză;
- fragilitate a unghiilor;
- fragilitate osoasă și osteoporoză;
- deformări ale coloanei vertebrale (scolioză, cifoză, etc);
- dureri mai ales în partea inferioară a coloanei și în zona șoldurilor;
- probleme la nivelul picioarelor, articulațiilor, oaselor cum ar fi reumatism, artrita, gută, osteomielită;
- sciatică;
- probleme legate de labele picioarelor și de glezne.

Centrul sacral- Swadhisthana Chakra

Localizare (proiecția la nivelul corpului fizic): la aproximativ trei degete deasupra bazei de inserție a penisului la bărbat și la aproximativ trei degete deasupra clitorisului la femeie;

Elementul cu care ne pune în rezonanță: energiile subtile ale apei;

Glande endocrine: glandele suprarenale; glandele bulbo uretrale, prostata și într-o anumită măsură și glandele genitale;

Organul de simț: limba;

Funcția senzorială: gustul;

Culoarea: argintiu;

Zodiile de apă sunt: rac, scorpion, pești.

Centrul sacral guvernează :

- dorința nestăvilită;

- imaginaţia exuberantă şi debordantă;
- potenţialul creator;
- emoţia primară, nefiltrată;
- erotismul, senzualitatea;
- sublimarea energiei sexuale potenţiale;
- dorinţa realizării unei familii;
- apartenenţa la grup şi identitatea de grup.

Calităţi pe care le dobândeşte fiinţa prin echilibrarea energetică la nivelul acestui centru energetic:

- imaginaţie creatoare;
- capacitatea de a simţi, înţelege şi exprima emoţiile, nevoile şi dorinţele;
- control asupra energiei erotice;
- senzualitate, erotism, vitalitate sexuală;
- capacitate de seducţie;
- capacitate de regenerare;
- forţă creatoare;
- comportare naturală faţă de oameni şi mai ales faţă de fiinţe de sex opus;
- capacitatea de integrare armonioasă a fiinţei în ambianţa socială în care îşi desfăşoară activitatea;
- originalitate;
- adaptabilitate .

Părţile corpului pe care le influenţează:

Conferă controlul asupra sistemului circulator şi limfatic, asupra secreţiei menstruale, ejaculării, secreţiei lactate în perioada sarcinii, salivei, sucurilor gastrice, urinei, spermei, secreţiilor vaginale apărute în timpul contactului sexual, la femeie şi lichidului de lubrifiere, la bărbat, rinichii.

Activarea energetică suficient de intensă a acestui centru face ca organismul să asimileze uşor şi optim substanţele nutritive ingerate, totodată asigură activitatea

armonioasă a aparatului genital atât la bărbat, cât şi la femeie şi asigură funcţia procreativă a speciei umane.

Perturbările energetice la acest nivel se manifestă prin:

- lipsă de control în relaţie cu alţi oameni ;
- emotivitate extremă;
- gelozie, invidie;
- superficialitate, zăpăceală;
- reprimarea instinctelor;
- sentimente de vinovăţie;
- fantezie bolnăvicioasă;
- tristeţe, iritabilitate, frustrare;
- frică nejustificată faţă de diferite lucruri (apă, întuneric, necunoscut, oameni, aglomeraţie, bătrâneţe, boală, etc.);
- teama de a nu fi iubit, de a fi abandonat;
- plăcere exagerată de a mânca;
- agresivitate sexuală (verbală sau fizică);
- renegarea şi refularea sexualităţii;
- comportament ostil faţă de sexul opus;
- mimetism social;
- dificultăţi financiare;
- relaţionare dificilă cu ceilalţi;
- conduce la dependenţă faţă de alcool, tutun, droguri, etc.

Probleme de sănătate care pot apărea datorită persistenţei şi accentuării acestor dezechilibre:

- dureri în zona pelviană sau în zona şalelor;
- tulburări emoţionale;
- afecţiuni ale organelor genitale: fibroame uterine, chisturi ovariene, vaginite, boli venerice, etc;
- probleme ale rinichilor (calculi renali, chisturi renale, nefrită, insuficienţă renală, etc)

- afecţiuni ale vezicii urinare (incontinenţa urinară, infecţie urinară, cistite);
- afecţiuni ale prostatei;
- tulburări de natura erotică (frigiditate, vaginism, impotenţă, etc);
- tulburări legate de menstruaţie (amenoree, dismenoree, etc)
- sterilitate, avort spontan;
- tulburări legate de menopauză sau de andropauză;
- probleme legate de percepţia gustului.

Centrul plexului solar- Manipura Chakra

Localizare (proiecţia la nivelul corpului fizic): la aproximativ 2 degete distanţă sub ombilic;

Elementul cu care ne pune în rezonanţă: energiile subtile ale focului;

Glanda endocrină: pancreasul;

Organul de simţ: ochiul;

Funcţia senzorială: văzul;

Culoarea: roşu;

Zodiile de foc sunt: berbecul, leul, săgetătorul.

Plexul solar guvernează:

- voinţa;
- încrederea în sine;
- egoul, individualitatea;
- afirmarea de sine;
- capacitatea de conducere;
- starea de libertate lăuntrică;
- expansivitatea;
- puterea;
- ambiţia;
- curajul;
- pasionalitatea;

- optimismul;
- stăpânirea de sine (autocontrolul);
- spontaneitatea;
- inteligenţa necesară unei integrări eficiente în societate.

Energiile care se manifestă la acest nivel sunt orientate către a ne ajuta să înţelegem cât mai bine propria noastră individualitate şi modul nostru specific de manifestare. Aici se află miezul magnetic al personalităţii.

Calităţi pe care le dobândeşte fiinţa prin echilibrarea energetică la acest nivel:

- încredere în forţele proprii (în sine);
- afirmarea propriei personalităţi, individualitate bine conturată;
- capacitatea de a respecta voinţa, sentimentele şi caracterul altor oameni;
- capacitatea naturală de a însuşi experienţe, sentimente, dorinţe, recunoscându-le rolul în dezvoltarea personală şi integrându-le în propria personalitate;
- hotărâre, tenacitate;
- simţul onoarei;
- spontaneitate;
- dinamism lăuntric, dar şi manifest;
- independenţa în acţiune;
- buna dispoziţie, umor, voioşie;
- spirit de aventură;
- voinţă mărită;
- asimilare corectă a hranei, un metabolism bun;
- un înalt nivel energetic;
- puterea de a lucra mult, fără a obosi repede;
- capacitatea de a fi un bun lider;
- generozitate, măreţie;
- facilitate de a comunica cu ceilalţi.

Părţile corpului pe care le influenţează: coordonează şi susţine funcţia sistemului digestiv, stomacul, splina, vezica biliară, sistemul nervos vegetativ şi, totodată, secreţia endocrină a pancreasului.

Perturbările energetice la acest nivel se manifestă prin:
- grandomanie, despotism
- lipsa de încredere în propriile forţe;
- orgoliu, vanitate;
- lipsa de autocontrol;
- lipsa de respect pentru alte persoane sau faţă de propria persoană;
- scăderea memoriei;
- supunere excesivă;
- laşitate, dependenţă;
- nervozitate neputincioasă;
- incapacitatea de a lua decizii;
- agresivitate, irascibilitate, impulsivitate;
- preocuparea exacerbată de a controla şi de a exercita puterea de dominaţie asupra altor persoane;
- tendinţa de a controla lumea lăuntrică şi exterioară, recurgând la forţă şi la presiuni;
- tendinţa de a controla situaţiile prin hiperactivitate;
- tendinţa de a bloca manifestarea sentimentelor.

Probleme de sănătate care pot apărea datorită persistenţei şi accentuării acestor dezechilibre:
- digerarea cu dificultate a alimentelor, metabolism scăzut;
- anorexie sau bulimie;
- vomismente, greaţă;
- afecţiuni ale stomacului şi duodenului: indigestii, gastrită, gastro-enterită, ulcer gastric şi duodenal, etc;

- afecţiuni ale pancreasului: diabet, hipoglicemie, pancreatită, etc;
- afecţiuni ale splinei;
- afecţiuni hepato-biliare: hepatită, ciroză, dischinzie biliară, calculi biliari, etc;
- apendicită;
- tulburări ale vederii: hipermetropie, miopie, astigmatism, etc
- probleme oculare: glaucom, cataractă, exoftalmie, cheratită, etc.

Centrul inimii- Anahata chakra

Localizare (proiecţia la nivelul corpului fizic): la mijlocul pieptului;

Elementul cu care ne pune în rezonanţă: energiile subtile ale aerului;

Glanda endocrină: timusul;

Organul de simţ: pielea;

Funcţia senzorială: pipăitul;

Culoarea: albastru;

Zodiile de aer sunt: gemenii, balanţa, vărsătorul.

Centrul inimii guvernează:
- iubirea faţă de sine şi faţă de ceilalţi;
- dăruirea de sine;
- empatia;
- iertarea şi acceptarea;
- compasiunea;
- starea de echilibru psihic;
- starea de abnegaţie;
- starea de transfigurare.

Calităţi pe care le dobândeşte fiinţa cu centrul inimii armonios activat:
- încredere şi respect faţă de ceilalţi;

- capacitatea de a fi compasivi şi receptivi faţă de sentimentele altora;
- starea de candoare;
- pace sufletească (starea profundă de împăcare cu sine);
- fiinţa este inimoasă şi afectoasă;
- bucurie de viaţă;
- armonie şi echilibru lăuntric;
- blândeţe;
- toleranţă plină de înţelepciune;
- altruism;
- stare spontană de bun simţ şi bunăvoinţă;
- bună dispoziţie constantă;
- stare de împlinire lăuntrică.

***Părţile corpului pe care le influenţează*:** coordonează şi susţine funcţia aparatului respirator, circulator, imunitar, reglează totodată funcţia timusului. Această glandă are o maximă activitate în copilărie, urmând ca apoi sa involueze gradat o dată cu pierderea spontaneităţii afective şi iubirii necondiţionate, specifice copiilor sau acelor fiinţe capabile să-şi păstreze "inima de copil". Mai reglează şi funcţia glandelor sudoripare şi sebacee.

Perturbările energetice la acest nivel se manifestă prin:
- suspiciune, neîncredere în ceilalţi;
- incapacitatea de a dărui iubire propriei persoane sau altora;
- incapacitatea de a primi iubire;
- stare de visare, nerealism;
- neputinţa de a ierta;
- simţ critic exagerat;
- resentimente sau chiar ură;
- nemulţumire, lipsă de recunoştinţă;
- tristeţe, amărăciune;

- persoana respectivă vorbeşte mult şi este agitată;
- dificultate în a ierta şi a se ierta, resentimente.

Probleme de sănătate care pot apărea datorită persistenţei şi accentuării acestor dezechilibre:
- alergie, astm;
- anemie;
- boli cardiovasculare;
- tulburări ale ritmului cardiac: palpitaţii, aritmii;
- angină pectorală;
- probleme de circulaţie sanguină;
- leucemie, tromboză coronariană;
- hipertensiune şi hipotensiune arterială,
- arterioscleroză;
- tulburări de respiraţie (bronşită, astm, etc);
- afecţiuni ale plămânilor (pneumonie, emfizem pulmonar, cancer pulmonar);
- probleme la nivelul sânilor : noduli, chisturi, etc;
- dureri ale umerilor, dureri în partea de sus a spatelui;
- boli ale pielii : acnee, eczeme, urticarie, psoriazis, vitiligo, zona zooster, etc.;
- boli autoimune;
- afecţiuni ale braţelor.

Centrul gâtului – Vishuddha Chakra

Localizare (proiecţia la nivelul corpului fizic): zona mijlocie a gâtului;

Elementul cu care ne pune în rezonanţă: energiile subtile ale eterului sau akasha (planul memoriei cosmice);

Glande endocrine: tiroida şi paratiroidele;

Organul de simţ: urechea;

Funcţia senzorială: auzul,

Culoarea: indigo.

Centrul maximei purităţi, cum mai este numit centrul gâtului, guvernează :

- intuiţia şi inspiraţia;
- exteriorizarea sentimentelor, senzaţiilor, gândurilor şi descoperirilor lăuntrice;
- comunicarea şi expresivitatea;
- creativitatea superioară divin inspirată;
- raportarea la nivelul arhetipurilor;
- inspiraţia în vorbire;
- elocvenţa;
- puritatea;
- conştiinţa intuitivă;
- receptivitate faţă de tot ceea ce este elevat.

Calităţi pe care le dezvoltă dinamizarea şi armonizarea energetică la acest nivel:

- puritate, candoare;
- calm, seninătate;
- credinţă;
- aspiraţie către perfecţiune;
- căutarea cunoaşterii reale de dincolo de limitările timpului, de condiţionările culturale şi ereditare;
- gingăşie;
- sinceritate faţă de propria persoană şi faţă de ceilalţi;
- capacitatea de a interpreta scrierile sacre, scripturile;
- capacitatea de a înţelege mesajul ascuns al viselor;
- capacitatea de a accede la clişeele akashice;
- vorbire fluentă, expresivă;
- simţ estetic, trezirea inspiraţiei artistice;
- stare specifică de trăire a timpului;
- stare de mister şi fascinaţie;
- stare de elevare lăuntrică;
- minte rafinată;
- profundă stare de armonie lăuntrică;
- facilitate în expansionarea conştiinţei;
- acces la Memoria Universală (clişeele akaşice).

Părţile corpului pe care le influenţează : funcţia glandei tiroide şi a glandelor paratiroide, zona gâtului, a cefei, a maxilarelor, urechile, organele vorbirii, căile respiratorii, esofagul, faringele, laringele, glandele salivare, amigdalele. Este legată de procesul complex de hrănire fizică şi subtilă (hrană energetică: îmbogăţire sufletească prin accesul în lumile superioare ale Universului).

Perturbările energetice la acest nivel se manifestă prin:

- incapacitate de a exterioriza sentimentele, emoţiile (teama de critici, de izolare);
- dificultăţi în exprimarea ideilor, convingerilor;
- stări interioare contradictorii care pot genera nemulţumire permanentă;
- timiditate excesivă, retragere, închistare;
- senzaţia de "nod în gât";
- apatie, depresie, indiferenţă;
- lipsa blândeţei;
- capacitate de concentrare scăzută;
- lipsă de încredere în ceilalţi;
- nehotărâre şi incapacitate de a lua decizii.

Probleme de sănătate care pot apărea datorită persistenţei şi accentuării acestor dezechilibre:

- afecţiuni în zona gâtului (amigdalită, faringită, laringită, etc);
- afecţiuni legate de aparatul auditiv (acufenia, otite, surditate, etc);
- afecţiuni ale glandei tiroide (hipertiroidie, hipotiroidie, noduli tiroidieni);
- dificultăţi de vorbire (bâlbâială, pierderea vocii, etc);
- dureri de ceafă, spondiloză cervicală;
- probleme ale articulaţiei temporo-mandibulare;
- afecţiuni bucale;

- respiraţie urât mirositoare;
- ganglioni inflamaţi în zona gâtului.

Centrul frunţii - Ajna Chakra

Localizare (proiecţia la nivelul corpului fizic): la mijlocul frunţii, un deget deasupra liniei care uneşte sprâncenele;

Elementul cu care ne pune în rezonanţă: energiile subtile ale supramentalului;

Glanda endocrină: hipofiza;

Funcţia senzorială: controlează toate simţurile, cât şi percepţiile extrasenzoriale cum ar fi clarvederea, clarauzul, etc;

Culoarea: galben auriu, violet.

La fel cum hipofiza controlează activitatea tuturor celorlalte glande endocrine, tot astfel şi Ajna chakra, numită şi cel de-al treilea ochi, controlează activitatea primilor cinci centrii de forţă.

Centrul guvernează:

- starea de înţelepciune;
- discernământul spiritual;
- trezirea conştiinţei supramentale;
- înţelegerea superioară, cunoaşterea directă, lăuntrică a realităţii;
- stare profundă de detaşare, non-ataşament;
- stare de compasiune;
- stare de egalitate, imparţialitate;
- starea de transcendere.

Calităţi pe care le dobândeşte fiinţa prin echilibrarea energetică la acest nivel:

- starea de genialitate;
- stare de luciditate exemplară;

- perceperea şi respectarea Voinţei Divine;
- starea de iubire plină de abnegaţie a întregii omeniri;
- putere de sinteză mentală;
- puteri paranormale (telepatie, clarvedere, clarauz, etc);
- perceperea arhetipurilor;
- capacitate de concentrare şi de memorare excepţională;
- stare de umilinţă exemplară, determinată de o deplină transcendere a individualităţii;
- stare deplină de unitate lăuntrică, determinată de o stare de transcendere a dualităţii;
- stare androginală generată de trezirea în mod armonios în fiinţă atât a calităţilor feminine, cât şi a celor masculine;
- capacitatea de a călători conştient în lumi paralele;
- înţelegerea holografică a realităţii înconjurătoare, percepţia faptului că:«Totul este în parte şi partea este în Tot»
- percepţia interconexiunilor care sunt între tot ceea ce există;
- percepţia clară a fiinţelor subtile;
- cunoaşterea şi respectarea firească a Legilor Divine.

Părţile corpului pe care le influenţează: funcţia glandei hipofizare, sistemul nervos central, creierul mic, zona frunţii.

Perturbările energetice la acest nivel se manifestă prin:

- rigiditate în gândire;
- fiinţă care trăieşte exclusiv prin intelect, raţiune;
- lipsa viziunii de ansamblu;
- orgoliu intelectual;
- concepţii mentale confuze, neconforme cu realitatea;
- lipsă de receptivitate faţă de realitatea spirituală.

Probleme de sănătate care pot apărea datorită persistenței și accentuării acestor dezechilibre:
- tulburări legate de funcționarea glandei hipofize;
- probleme legate de funcționarea sistemului nervos central;
- dureri de cap, în mod special în zona frontală;
- sinuzite frontale;
- probleme legate de concentrare și de memorie.

Centrul coronar – Sahasrara, lotusul cu o mie de petale

Datorită complexității sale, Sahasrara este considerat mai mult decât un simplu centru de forță.

Localizare (proiecția la nivelul corpului fizic): creștetul capului;

Ne pune în rezonanță cu: prezența Divinului;

Glande endocrine: epifiza;

Culoarea: alb strălucitor.

Centrul guvernează:
- ființa la acest nivel își revelează Sinele Suprem;
- experimentează în mod direct *realitatea* inefabilă a Divinului;
- focalizare și percepere a aspectelor esențiale;
- manifestarea celei mai înalte înțelepciuni și infinite compasiuni;
- consacrarea propriei vieți în întregime lui Dumnezeu;
- starea de releu divin;
- starea de devoțiune;
- starea de pace lăuntrică desăvârșită ce provine din centrarea în Sine;
- posibilitatea de a intra în rezonanță cu orice formă de energie benefică și de a o manifesta la rândul nostru;
- stare de profundă dragoste și recunoștință față de Creator;

- suntem deasupra oricăror dualități, condiționări, limitări;
- percepem vidul suprem beatific.

La fel cum arată numele său «Lotusul cu o mie de petale», stările beatifice pe care trezirea acestui centru le oferă ființei umane sunt într-un număr foarte mare și nu vom putea să le epuizăm în această descriere succintă. La acest nivel nu vorbim de perturbări energetice, ci doar de lipsa dinamizării acestui centru, care va determina sentimentul de separare față de Sinele nostru Divin.

Părțile corpului pe care le influențează: funcția glandei epifize, creierul mare.

Probleme de sănătate care pot apărea datorită persistenței și accentuării acestor dezechilibre:
- tulburări legate de funcționarea creierului, tumori cerebrale;
- tulburări ale funcției epifizei;
- stări de depresie de tip mistic.

VI. Influenţa emoţiilor negative asupra organelor energetice, privită din prisma medicinii tradiţionale chineze.

Sufletul nostru ştie întotdeauna
care este calea spre vindecare.

Înţelepţii chinezi, cei care au pus bazele **medicinii tradiţionale chineze,** plecând de la observarea şi înţelegerea naturii, vorbesc de două principii fundamentale:

1. Principiul energetic care spune că ***Totul este energie***, adică toate fenomenele şi manifestările din Univers sunt forme de energie, de la cele mai subtile până la cele mai condensate, toate au la bază o energie fundamentală, *Primordială.*

2. Principiul dualităţii- ***Principiul YIN-YANG,*** adică toate fenomenele şi manifestările din Univers sunt rezultatul îmbinării a două energii opuse şi complementare care sunt energiile Yin, feminine, lunare şi energiile Yang, masculine, solare. Deci toate fenomenele de la cele cosmice, naturale, sociale, individuale sunt rezultatul interacţiunii celor două tipuri de energii Yin şi Yang, pe care le regăsim împreună în orice este creat, dar existând întotdeauna o preponderenţă de energie Yin sau de energie Yang.

Energia **Yin** este corelată cu:	Energia **Yang** este corelată cu:
-frig;	-cald;
-întuneric;	-lumină;
-profund;	-superficial;
-interior;	-exterior;
-descendent;	-ascendent;
-dens;	-difuz;
-noapte;	-ziua;
-feminin;	-masculin;
-numere pare;	-numere impare;
-receptivitate;	-emisivitate;
-pasivitate;	-activitate;
-stânga;	-dreapta;
-spaţiu;	-timp;
-material;	-imaterial;
-condensare;	-expansiune;
-apă;	-foc ;
-pământ;	-cer;
-Luna.	-Soarele.

Bineînţeles că această listă poate continua cu fenomene naturale, stări lăuntrice, alimente, plante, boli, ş.a.m.d., pe care le putem pe toate clasifica în preponderent yin sau preponderent yang.

Yin-ul şiYang-ul pot fi definite ca forme:

- opuse;
- complementare;
- yin-ul şi yang-ul formează un tot, neexistând independent unul fără celălalt (nu există yin fără yang şi viceversa);
- nimic nu este numai yin sau numai yang;
- în anumite condiţii, yang-ul se transformă în yin şi invers yin-ul se poate transforma în yang;
- yin-ul şi yang-ul există într-un permanent echilibru dinamic, aşa că în mod natural când unul diminuează celălalt creşte şi viceversa.

Privind lucrurile din această perspectivă, ***starea de sănătate*** este definită ca starea în care Yin-ul şi Yang-ul sunt

în echilibru. Iar *boala* este definită ca o stare de dezechilibru între Yin şi Yang.

Funcţie de simptomele bolii, avem boli preponderent yin şi altele preponderent yang:

Yin	Yang
Boala cronică	Boala acută
Apariţie progresivă	Apariţie bruscă
Evoluţie lentă	Evoluţie rapidă
Stare de frig	Stare de căldură
Are membrele şi corpul reci	Are membrele şi corpul calde
Are faţa palidă	Are faţa roşie şi congestivă
Are stare de apatie	Are stare de agitaţie
Are hipersomnii	Are insomnii
Absenţa setei	Are sete
Preferă băuturile calde	Preferă băuturile reci
Este astenic, apatic	Se mişcă mult
Este tăcut	Vorbeşte mult
Are respiraţie slabă, fără forţă	Are respiraţie puternică

Fiecare boală este rezultatul unui dezechilibru Yin sau Yang, pe care îl aflăm studiind simptomele bolii respective şi ştiind aceasta putem, de exemplu, în cazul unei boli generate de existenţa unui exces de yin să folosim o dietă preponderent yang (cum ar fi regimul Oshawa), să utilizăm plante care sunt preponderent yang, să realizăm procedee yoga care ne ajută să ne dinamizăm yangul în fiinţă, etc.

Există conform medicinii tradiţionale chineze organe energetice Yin şi Organe energetice Yang. Organele energetice Yang, din punct de vedere subtil, ne vorbesc mai ales de modul în care relaţionăm cu lumea, cu exteriorul, cu

viaţa socială, cu imaginea noastră în exterior, iar organele energetice Yin ne vorbesc mai ales de modul în care relaţionăm cu aspectele noastre interioare, cu convingerile şi credinţele noastre cele mai profunde, cu ce credem noi cu adevărat că suntem, nu cu masca pe care unii dintre noi o arată în exterior.

Organele Yang sunt: Stomac, Intestin Gros, Intestin Subţire,. Vezica Biliară şi Vezica Urinară.

Organele Yin sunt: Ficat, Splină-Pancreas, Inimă, Plămân şi Rinichi.

O maladie a unui organ profund, yin este întotdeauna mult mai gravă şi mai greu de tratat decât la un organ situat mai la suprafaţă, yang.

Există un dicton în homeopatie care spune că orice boală se vindecă de la interior către exterior, de sus în jos şi în ordinea inversă a apariţiei simptomelor.

Tot legat de aspectele Yin şi Yang ştim că jumătatea superioară a corpului este preponderent Yang, iar jumătatea inferioară a corpului este preponderent Yin. Tot astfel, jumătatea stângă a corpului este preponderent Yin şi jumătatea dreaptă a corpului este preponderent Yang. Dacă, de exemplu, ne apare o eczemă la nivelul mâinii stângi, care este preponderent yin, feminină, receptivă, poate să arate o stare de iritare ce este legată de o fiinţă feminină (mama, soră, iubită, prietenă, etc). Dacă ar fi fost la mâna dreaptă, care este preponderent yang, masculină, emisivă, ea ar fi putut apărea ca urmare a unei stări de iritare faţă de o fiinţă masculină (tatăl, frate, iubit, prieten, etc).

Înţelepţii chinezi au sesizat cu mii de ani în urmă că un anumit tip de emoţie negativă afectează cu predilecţie un anumit organ. Medicina tradiţională chineză vorbeşte de existenţa a 5 familii corelate cu cele 5 elemente: pământ, apă, foc, lemn şi metal. Avem *Familia Lemn* care controlează organele *Ficat şi Vezică biliară* şi care este

afectată de furie, mânie, de unde şi expresia „mi-a mâncat ficații". Avem *Familia Foc* care controlează *Inima şi Intestinul subțire*, este afectată de emoţii foarte puternice, stare de surexcitare. Avem *Familia Pământ* care controlează *Stomacul şi Splina-Pancreas* şi care este afectată de starea de stres şi de îngrijorare. Avem *Familia Metal,* care controlează *Plămânul şi Intestinul Gros* şi este afectată de o stare prelungită de tristețe sau melancolie. Şi ultima, *Familia Apă*, care controlează *Rinichii şi Vezica Urinară* şi este afectată de stare de frică, de unde şi expresia „am făcut pe mine de frică".

Familia	**Lemn**	**Foc**	**Pământ**	**Metal**	**Apă**
Organ Yin	Ficat	Inimă	Splină-Pancreas	Plămân	Rinichi
Organ Yang	Vezica biliară	Intestin Subțire	Stomac	Intestin gros	Vezica Urinară
Emoție negativă	Mânie, Furie	Surexci-tare, Emoții puterni-ce,Nerăb dare	Griji, Stres,An xietate	Tristețe Melanco lie, Depresie	Frică, Spaimă
Emoție pozitivă ce trebuie cultiva-tă	Răbdare	Detaşare	Încrede-re, calm	Voință, opti-mism	Curaj
Calități psiholo gice	Control, Putere de decizie	Înfăcăra-re,Vitali-tate,Exal tare	Capacita tea de a se integra, de a se stabiliza	Putere, Durabili-tate	Ambiție, Puterea Voinței

Organe de simț controla te	Ochi	Limbă	Gură	Nas	Urechi
Țesuturi	Tendoa-ne	Vase	Muşchi	Piele, părul de pe corp	Oase, părul de pe cap
Gust - accentu ează dizarmo nia	Acru	Amar	Dulce	Picant	Sărat
Factor climatic ce afectea-ză	Vânt	Căldura excesivă	Umezea-lă	Uscăciu ne	Frig
Ano timp	Primăva-ra	Vara	Inter-sezon	Toamna	Iarna
Culoare corespo ndentă	Verde	Roşu	Galben	Alb	Negru

Din ce am spus până acum vom înțelege că există indivizi care sunt preponderent yang, alții preponderent yin, că unii vor avea o preponderență de tip lemn, foc, pământ, metal, apă, că vor avea o deficiență energetică la nivelul unui organ sau exces energetic la nivelul altuia. Aşa că suntem foarte diferiți unii de alții. Dar asta nu înseamnă că nu există şi caracteristici comune.

Din acest tabel putem să înțelegem că o persoană care are o afecțiune la nivelul organelor energetice *Rinichi sau Vezică urinară*, are o perturbare la nivelul *Familiei Apă*, care a putut apărea ca urmare a unei stări prelungite de frică, teamă care nu trebuie neapărat să fie o teamă de ceva

concret, poate fi de exemplu teama de viitor, teama de eşec, etc. Această perturbare energetică prelungită poate să-i genereze probleme legate de urechi, auz, conducând chiar la surditate. Meridianul Rinichi fiind legat de energia primordială a fiinţei este de cele mai multe ori afectat la persoanele în vârstă, acestea suferind de pierderea auzului, pierderea părului, deformări ale oaselor, slăbiciuni ale genunchilor. Ei trebuie să evite frigul şi mâncarea sărată. Energia subtilă a rinichilor este de asemenea în relaţie cu organele genitale şi cu anusul, iar din punct de vedere psihic cu voinţa.

Perturbări la nivelul organelor energetice *Plămâni şi Intestin Gros*, arată un dezechilibru pe *Familia Metal*, care poate apărea ca urmare a unei stări prelungite de melancolie şi tristeţe, în care adesea fiinţa nu mai simte nicio bucurie în a trăi. Această perturbare poate genera probleme la nivelul pielii şi a nasului (inclusiv mirosul). Plămânilor nu le place starea de uscăciune.

Afecţiuni ale organelor energetice *Splină Pancreas* şi *Stomac*, arată un dezechilibru al lojii pământ, care poate apărea ca urmare a unei stări de stres, griji, anxietate, care pot să fie cu motiv sau fără motiv. Această perturbare poate genera probleme la nivelul muşchilor şi la nivelul gurii. Energia subtilă a *Splinei Pancreas* şi a *Stomacului* este din punct de vedere psihic în relaţie cu starea de reflexie mentală. Activitatea acestor organe energetice este afectată de umezeală şi trebuie evitate alimentele dulci.

Afecţiuni ale organelor energetice *Inimă şi Intestin Subţire*, arată un dezechilibru al lojii foc, care poate apărea ca urmare a unor emoţii foarte puternice, stare de surexcitare, sau chiar de bucurie excesivă. Această perturbare poate genera probleme la nivelul vaselor de sânge şi la nivelul limbii. Căldura şi gustul amar în exces afectează inima.

Afecţiuni ale organelor energetice *Ficat* şi *Vezica Biliară*, arată un dezechilibru al lojii lemn, care poate apărea ca urmare a unei stări de mânie. Această perturbare poate genera probleme la nivelul tendoanelor şi la nivelul ochilor (legate de văz). Acestor organe energetice nu le plac curenţii de aer, vântul şi gustul acru în exces.

Am vorbit până acum de legătura dintre emoţiile negative şi perturbarea celor cinci loji, iar acum vom vorbi despre legătura dintre emoţiile negative şi perturbarea fiecărui organ energetic în parte.

Probleme la nivelul organului energetic *Plămân* sunt generate, conform medicinii tradiţionale chineze, datorită depresiilor, tristeţii, stărilor de împietrire sufletească sau stărilor de autocriticism exagerat.

Probleme la nivelul organului energetic *Intestin Gros* se pot datora unei stări de „constipaţie" mentală, a unor idei fixe peste care nu vrem să trecem.

Probleme la nivelul organului energetic *Stomac* pot arăta incapacitatea de a asimila noi experienţe, de a digera noile evenimente cu care ne confruntăm.

Probleme la nivelul organului energetic *Splină-Pancreas* arată stări de confuzie, lipsă de concentrare, obsesii mentale, stare de îngrijorare permanentă, adesea fără motiv.

Probleme la nivelul organului energetic *Inimă* pot arăta disarmonii legate de manifestare noastră afectivă, lipsă de empatie, incapacitatea de comunicare, de exprimare a emoţiilor.

Probleme la nivelul organului energetic *Intestin Subţire* pot arăta dificultate în asimilarea ideilor noi. El va fi perturbat atunci când rămânem cantonaţi în anumite idei sau atitudini învechite.

Organul energetic *Vezică Urinară* este perturbat în stări de frică, de ruşine, de laşitate.

În organul energetic *Rinichi* este depozitată energia de bază a fiinţei care este responsabilă de starea de vitalitate generală a fiinţei, cât şi de cea sexuală. Mai este numită şi esenţa fiinţei şi este perturbată de excese sexuale cu pierderea potenţialului creator, de obsesii sexuale, de activităţi fizice cu mare consum energetic.

Organul energetic *Vezică Biliară* controlează capacitatea noastră de decizie şi de punere în aplicare a deciziilor luate şi manifestarea stării de curaj. De aceea el este perturbat de lipsa de decizie, de stări de nemulţumire cronică, de asumarea unor responsabilităţi exagerate, de agitaţie lăuntrică.

Organul energetic *Ficat* este cel care coordonează aptitudinea mentală şi psihică de planificare a vieţii noastre lăuntrice, iar când acest meridian este perturbat apare o stare de irascibilitate şi nervozitate.

Armonizarea în fiinţă a celor cinci elemente şi purificarea Organelor energetice de energiile negative specifice, vor conduce fiinţa la o stare de bine lăuntric şi de sănătate. Dar pentru aceasta fiinţa trebuie să cultive permanent starea de bunătate, iubire, curaj, hotărâre, blândeţea şi optimism.

VII. Predispoziţii pentru anumite afecţiuni în funcţie de semnul zodiacal în care ne-am născut.

Astrele înclină, dar nu determină!

Fiecare fiinţă umană, în funcţie de momentul şi locul naşterii sale, adică în funcţie de zodie şi de ascendentul ei, are o predispoziţie pentru a face cu mai mare uşurinţă anumite boli, are anumite sensibilităţi, anumite puncte vulnerabile. Este bine să cunoaştem, în funcţie de zodia noastră, care sunt aceste predispoziţii pentru a realiza, din timp, cu înţelepciune, o anumită profilaxie.

În tratatele de astrologie se afirmă că fiecare semn zodiacal guvernează o anumită parte a corpului şi anumite procese fiziologice. Fiecare semn zodiacal simbolizează un set de calităţi, atitudini şi aptitudini, pe care nativul în respectiva zodie le foloseşte sau le manifestă în felul său. Unii abuzează de ele, alţii le neglijează sau le folosesc într-un mod greşit.

Sănătatea reprezintă un domeniu foarte bine structurat în Astrologie. Hipocrate spunea că “un medic fără cunoaştere astrologică nu are dreptul să se numească pe el însuşi medic” – ceea ce indică legătura strânsă dintre Medicină şi Astrologie în vremurile străvechi.

Fiecare planetă şi fiecare zodie este în corespondenţă cu o anumită parte a corpului uman, iar poziţia şi relaţiile planetelor din astrogramă indică şi cauzele dezechilibrelor structurii umane. Studiind harta natală a unei persoane putem determina modalităţile cele mai eficiente (remediul) pentru a înlătura aceste dezechilibre.

Astrologia indică chiar şi momentele cele mai bune pentru a realiza o operaţie chirurgicală, pentru începerea tratamentelor şi ne avertizează asupra perioadelor când suntem predispuşi la anumite boli, sau la stări de devitalizare. Pentru a afla toate aceste informaţii vitale este necesar să consultăm un astrolog inspirat sau să învăţăm noi înşine astrologie.

Nu numai zodia, dar şi *ascendentul* (zodia care se află la orizont în momentul naşterii) are o mare importanţă medicală. Influenţa asupra sănătăţii a ascendentului o putem interpreta corespunzător informaţiilor medicale pe care le avem atribuite fiecărei zodii în parte. De exemplu, un nativ Leu cu ascendent în Vărsător va citi atât predispoziţiile medicale ale zodiei Leu, cât şi cele ale Zodiei Vărsător.

Zodia Berbecului (21 martie-20 aprilie)

Zodia Berbecului, zodie de foc cardinal, *guvernează*: capul, creierul, meninge, fruntea, ochii şi faţa, maxilarul superior, glanda pineală, dinţii, ochii, părul, nervii cranieni.

Fiinţa are foarte multă iniţiativă şi are tendinţa de a prelua conducerea în orice acţiune. Cele mai răspândite afecţiuni sunt durerile de cap, bolile infecţioase ale ochilor, nasului, surmenaj nervos, febră.

Tipologie: Nativul Berbec are fruntea înaltă, proeminentă, cel mai adesea avânt părul dat pe spate. Corpul dă impresia că se proiectează înainte, mânat de un dinamism ieşit din comun. Privirea este vioaie şi pătrunzătoare, musculatura bine dezvoltată şi tonică. Pe plan psihologic, fiinţa este caracterizată de o mare combativitate, are foarte multă iniţiativă, capacitate de a întreprinde şi de a prelua conducerea. Dispariţia unui asemenea avânt, a acestui spirit de acţiune sau de cucerire, poate constitui la acest nativ primul semn de depresie şi trebuie luat în consideraţie cu multă seriozitate.

Soarele prost aspectat în Berbec poate determina: impulsivitate, iritabilitate, pripire, accidente, febră, oscilaţii de tensiune, migrene, tendinţa spre agresivitate, oscilaţii rapide ale stării lăuntrice. Se recomandă consumarea alimentelor cu conţinut ridicat de fosfat de potasiu. (varza, conopida, spanacul, cartofii, castraveţii, ridichile, ceapa, măslinele, merele, etc).

Atunci când casa VI începe în Berbec pot să apară nevroze, şocuri, surmenaj profesional, stres. Trebuie să înveţe să se relaxeze, să nu neglijeze somnul, să evite mesele prea bogate şi dese.

Zodia Taurului (21 aprilie-20 mai)

Zodia Taurului, semn fix de pământ, *guvernează:* gura, maxilarul inferior, bărbia, gâtul, glandele salivare, corzile vocale, laringele, faringele, limba, ceafa, vocea, urechile, glanda tiroidă şi paratiroide.

Tipologie: Nativul din zodia taurului are gâtul puternic şi umerii largi, un astfel de fizic fiind unul dintre cele mai puternice din zodiac. Dă impresia de stabilitate, dar şi de lentoare. Privirea este blândă, calmă şi uneori lacomă. Tenacitatea şi puterea de muncă sunt trăsături marcante, precum şi o mare senzualitate şi un mare apetit pentru

mâncare. Nativii din această zodie sunt sensibili la răceli şi la guturai.

Soarele prost aspectat în Taur poate determina apariţia unor boli ca: amigdalită, faringită, laringită, în cazurile grave chiar cancer la gât, sufocări, apoplexie, difterie, diabet, hiper sau hipotiroidie. O hrănire necorespunzătoare determină un aflux considerabil de toxine, care va conduce la slăbirea rinichilor. Efortul fizic prelungit duce la epuizare nervoasă şi la apariţia nevrozelor, a insomniilor, la cefalee. În caz de disonanţă nativul se apucă de treabă cu greu şi este destul de încăpăţânat, nu deviază de la drumul pe care şi l-a fixat. Se recomandă consumarea alimentelor cu conţinut ridicat de sulfat de sodiu. (sfecla, spanacul, conopida, ridichile, ceapa, dovleacul, castraveţii, etc.)

Atunci când casa VI începe în Taur pot să se producă afectarea sănătăţii prin inflamaţii, stări febrile şi mai ales toxine de unde pot rezulta tulburări digestive.

Zodia Gemenilor (21 mai-21 iunie)

Zodia Gemenilor, semn mutabil de aer, *guvernează:* umerii, braţele şi mâinile, plămânii, toracele, diafragma, pleura, bronhiile, traheea, respiraţia, timusul, sistemul nervos.

Tipologie: Fizicul este adesea fragil, cu o mare fineţe a trăsăturilor şi o reală armonie. Nativul este într-o permanentă mişcare, fiind caracterizat de o vivacitate atât fizică cât şi psihică şi surprinde prin simţul lui ascuţit de comunicare. În caz de disonanţă, acest dinamism se transformă cu uşurinţă în superficialitate, instabilitate, nestatornicie şi incapacitate de a depune efort pentru o lungă durată de timp şi a duce la bun sfârşit angajamentele şi proiectele, pe care şi le-a asumat. Nativul este într-o

permanentă mişcare, fiindu-i adesea dificil să depună efort pentru o lungă durată de timp.

Soarele prost aspectat în Gemeni determină vitalitate capricioasă, boli oculare, pulmonare, pleurezie, tulburări hepatice, paralizie, tuberculoză, fracturi la braţe şi la umeri, stări depresive, tulburări nervoase. Se recomandă consumarea alimentelor cu conţinut ridicat de clorură de potasiu. (fasole verde, spanac, morcovi, ţelină, conopidă, asparagus, prune, caise, piersici, portocale, etc.).

Atunci când casa VI începe în Gemeni nativul poate avea o constituţie sensibilă la o activitate nervoasă intensă, afectarea căilor respiratorii, bronşite, proastă circulaţie periferică (mai ales la mâini), nevralgii de trigemen.

Zodia Racului (22 iunie-22iulie)

Zodia Racului, semn cardinal de apă, *guvernează:* pieptul, coastele, sânii, pântecul, stomacul, esofagul, sucul gastric, procesele de digestie şi de nutriţie, ochiul stâng, precum şi o mare sensibilitate psihică, fiind foarte emotivi.

Tipologie: Nativul este caracterizat printr-o oarecare rotunjime, mai ales la nivelul feţei (facies lunar). Persoana respectivă este cel mai adesea introvertită, dependentă de ceva sau cineva, cu o imaginaţie foarte bogată, trăind destul de mult în trecut şi într-o stare de visare. În caz de disonanţă nativul tinde spre o stare de pasivitate, hiperemotivitate, instabilitate şi capricii.

Soarele prost aspectat în Rac determină tendinţa către abcese, boli de stomac, ulcere, deformaţii artritice ale membrelor. Retenţia de apă provoacă celulită sau uneori chiar obezitate. Mai putem întâlni boli ale rinichilor, tulburări de nutriţie, boli de degenerescenţă. Căderile psihice duc la amărăciune, tristeţe, frică, îngrijorare, de unde rezultă tulburări de origine nervoasă. Se recomandă consumarea

alimentelor cu conţinut ridicat de fluorură de calciu (secara şi gălbenuşul de ou crud).

Atunci când casa VI începe în Rac nativul poate avea de multe ori boli în copilărie; crize morale, boli psihice legate de trecut, melancolie, amărăciune, tristeţe, frică, îngrijorare, de unde rezultă tulburări de origine nervoasă.

Zodia Leului (23 iulie-23 august)

Zodia Leului, semn fix de foc, *guvernează*: inima, coloana vertebrală, măduva spinării, splina, circulaţia sanguină; spatele, ochiul drept şi prezintă o vitalitate excelentă. Este unul dintre nativii cu cea mai mare capacitate de regenerare.

Tipologie: Fizicul leului prezintă o surprinzătoare asemănare cu animalul cu acelaşi nume : păr bogat, faţă largă, fizic puternic. Pieptul este bombat cu mândrie, exprimând curajul şi energia sa debordantă, dar cel mai adesea şi egoul său destul de puternic. Nativul este ambiţios, simte nevoia să domine, să conducă, să fie în centrul atenţiei, să strălucească. În caz de disonanţă, acest dinamism se poate transforma în orgoliu, egoism, despotism sau megalomanie.

Soarele prost aspectat în Leu poate determina apariţia unor afecţiuni ca hipertensiune, boli cardiace, deformaţii ale coloanei vertebrale, tulburări oculare. Atenţie la insolaţii sau uneori la febrele reumatismale. Sănătatea este legată de echilibrul psihic. Se recomandă consumarea alimentelor cu conţinut ridicat de fosfat de magneziu (produsele din grâu şi secară, alunele, ţelina, asparagusul, lămâia, merele, nucile, smochinele, piersicile, seminţele de floarea soarelui, gălbenuşul de ou crud, etc.).

Atunci când casa VI începe în Leu nativul poate avea fizicul robust, vitalitate bună, însă trebuie să evite excesele şi supraefortul.

Zodia Fecioarei (24 august-22 septembrie)

Zodia Fecioarei, semn mutabil de pământ, *guvernează*: intestinele, abdomenul, pancreasul, splina, vezica biliară, asimilarea hranei. Nativul în zodia fecioarei este foarte preocupat de sănătatea sa, fiind deseori chiar ipohondru.

Tipologie: Nativul este adesea melancolic, are tendinţa destul de timpurie de a se încovoia, aceasta traducând adesea o lipsă de deschidere către exterior. Este onest, conştiincios, scrupulos, harnic, dar şi timid, uneori pudic, temându-se de necunoscut şi de lipsuri. În caz de disonanţă, nativul poate aluneca spre o critică sistematică, devenind cicălitor, maniac, temător.

Soarele prost aspectat în Fecioară: alimentaţia va juca un rol foarte important. Dacă se vor face excese pot apărea tulburări la nivelul intestinelor, iar asimilarea greşită slăbeşte digestia, provoacă tulburări de tranzit intestinal, ocluzii intestinale. Pot apărea predispoziţii la anemie, intoxicaţii, insomnii, epuizare nervoasă, ticuri, tulburări sexuale. Se recomandă consumarea alimentelor cu conţinut ridicat de sulfat de potasiu (andive, alune, măsline negre, portocale, grâu şi ovăz germinate, brânză, etc.).

Atunci când casa VI începe în Fecioară nativul poate avea sănătate bună, trebuie să se relaxeze şi să nu se consume din orice lucru nesemnificativ. Trebuie să-şi dezvolte simţul măsurii.

Zodia Balanţei (23 septembrie-22 octombrie)

Zodia Balanţei, semn cardinal de aer, *guvernează:* rinichii, vezica urinară, glandele suprarenale, nervii lombari, vertebrele lombare.

Tipologie: Fizicul nativului este, în general, foarte frumos şi armonios, cu un profil de medalie cu trăsături regulate, de o mare fineţe. Au un psihic sensibil prezentând adesea angoase, deprimări, depresii. În caz de disonanţă

manifestă un psihic sensibil, prezentând adesea angoase, depresii, stări de nehotărâre, fac uşor compromisuri.

Soarele prost aspectat în Balanţa: dezechilibru vital, reumatisme, dureri oculare, nevralgii, afecţiuni renale, calculi renali, afecţiuni ale vezicii urinare. Se recomandă consumarea alimentelor cu conţinut ridicat de fosfat de sodiu (fasole, cartofi, spanac, sfeclă, porumb, orez nedecorticat, alune, mere, căpşuni, stafide, etc.).

Atunci când casa VI începe în Balanţa nativul poate avea sănătate fragilă, crize morale, boli neurologice.

Zodia Scorpionului (23 octombrie-22 noiembrie)

Zodia Scorpionului, semn fix de apă, *guvernează:* organele sexuale, colonul sigmoid, rectul, prostata, uretra, anusul, la bărbaţi – penisul, testiculele, prostata; la femei – uterul, ovarele, vaginul, vulva ; funcţiile reproductive şi de excreţie, puterea de regenerare, dorinţa sexuală şi puterea de procreaţie.

Tipologie: Din punct de vedere fizic, cel mai frapant este magnetismul pe care-l degajă nativul, în special la nivelul privirii care este pătrunzătoare, incisivă, chiar hipnotică. Acest magnetism este legat de energia sexuală puternică, pe care nativul o deţine.

Soarele prost afectat în Scorpion poate determina: afecţiuni ovariene şi uterine – la femei şi afecţiuni ale prostatei – la bărbaţi, tulburări ale sistemului de reproducere şi excreţie. Putem întâlni fistule anale, hemoroizi, constipaţii. Se recomandă consumarea alimentelor cu conţinut ridicat de sulfat de calciu (conopida, ridichile, asparagusul, prunele, smochinele, etc.).

Atunci când casa VI începe în Scorpion nativul poate manifesta neglijenţă faţă de propriul corp, sunt afectate zona coccigiană, rectul, zona genitală; posibile intervenţii chirurgicale.

Zodia Săgetătorului (23 noiembrie-21 decembrie)

Zodia Săgetătorului, semn mutabil de foc, *guvernează*: ficatul, oasele bazinului, fesele, coapsele, nervul sciatic, sângele şi arterele.

Tipologie: Din punct de vedere fizic, nativul are adesea o dezvoltare mai accentuată a coapselor şi feselor în raport cu regiunea toracică, dar există şi cazuri când umerii sunt largi şi bazinul îngust. În prima situaţie se consideră că fiinţa este mai orientată către cele materiale, iar în a doua către cele spirituale. Din punct de vedere psihologic, este un idealist dotat cu un optimism robust. Are un gust deosebit pentru aventură, fie în lumea exterioară (călătorii, descoperiri), fie în lumea interioară (căutări spirituale). În caz de disonanţă, poate apărea o stare de exces în toate, stare de revoltă, pasiuni necontrolate sau bulimie.

Soarele prost aspectat în Săgetător poate determina apariţia: reumatismului, coxartrozei, bolilor de circulaţie dar şi bolilor ficatului (hepatită şi ciroză) şi uneori chiar şi ale vezicii biliare, arteriosclerozei, calculi biliari, sciatică. Se recomandă consumarea alimentelor cu conţinut ridicat de bioxid de siliciu (prunele, merele, căpşunile, cartofii, coaja legumelor şi fructelor, gălbenuşul de ou crud, etc.).

Atunci când casa a VI începe în Săgetător nativul poate avea un sistem nervos delicat, hipersensibil, afecţiuni ale sistemului circulator.

Zodia Capricornului (22 decembrie-20 ianuarie)

Zodia Capricornului, semn cardinal de pământ, *guvernează*: genunchii, sistemul osos, încheieturile, pielea, unghiile, părul, dinţii. Nativul este, de multe ori, sensibil la variaţiile de temperatură.

Tipologie: Nativul este adesea destul de rigid în mişcări, lipsindu-i o anumită graţie şi elasticitate. Şi expresia feţei este uneori destul de imobilă. Emoţia este de multe ori

refulată pentru a lăsa loc cu prioritate raţionamentului. Ca şi cristalul personalitatea sa este formată din fermitate şi aplomb. Nativul este tenace şi cardinalitatea sa se exprimă mai mult în lumea ideilor sau a muncii decât în domenii emoţionale cum ar fi arta sau sexualitatea.

În caz de disonanţă, nativul se exprimă printr-un exces de ascetism, de închidere în sine, sau printr-o ambiţie înverşunată, o aviditate de nestăpânit sau un fanatism exacerbat.

Soarele prost aspectat în Capricorn poate determina apariţia unor boli de nutriţie, migrene, boli reumatismale şi dureri artritice, boli de piele, boli ale oaselor şi ale dinţilor. Se recomandă consumarea alimentelor cu conţinut ridicat de fosfat de calciu (varza, orezul nedecorticat, alunele, citricele, laptele şi brânza de vacă, etc.).

Atunci când casa a VI începe în Capricorn nativul poate suporta cu uşurinţă durerea fizică şi are mare putere de recuperare. Pot fi afectate sistemul digestiv şi cel nervos.

Zodia Vărsătorului (21 ianuarie-19 februarie)

Zodia Vărsătorului, semn fix de aer, *guvernează* gambele, tendonul lui Ahile, gleznele, locomoţia, dar şi sistemul nervos (alături de Zodia gemenilor), electricitatea cerebrală. Adesea nativul se confruntă cu o stare de nervozitate.

Tipologie: Nativul este adesea cu pielea deschisă la culoare, este subţire, longilin, cu încheieturi suple. Este un altruist non-conformist, un inovator care caută neobişnuitul şi aventura. În caz de disonanţă nativul poate evolua spre o mare detaşare de această lume, spre o inadaptare la normele sociale, spre un comportament excentric sau revoltat şi are adesea probleme de vitalitate.

Soarele prost aspectat în Vărsător poate determina apariţia unor probleme de circulaţie periferică, risc de boli

cardiace şi sanguine sau boli nervoase, varice. Se recomandă consumarea alimentelor cu conţinut ridicat de clorură de sodiu (spanacul, ţelina, varza, salata, ridichile, porumbul, alunele, nucile, merele, perele, piersicile, citricele, etc.).

Atunci când casa a VI începe în Vărsător cele mai frecvente boli sunt cele ale sistemului nervos şi ale sistemului cardio-vascular. Pot apărea şi dezechilibre glandulare.

Zodia Peştilor (20 februarie-20 martie)

Zodia Peştilor, semn mutabil de apă, *guvernează* labele picioarelor, tălpile, sistemul limfatic şi cel glandular şi psihicul în ansamblul său.

Tipologie: Din punct de vedere fizic, ochii nativului sunt adeseori depărtaţi, privirea este „apoasă” şi uneori lipsită de fixitate, de concentrare. Nativul tinde să fie relaxat, uneori chiar molatic, mişcările sale fiind suple, dar lipsite de voiciune. Individul tinde să se piardă într-o bogată reverie şi astfel să fugă de realitate, îndeosebi de problemele şi obligaţiile materiale, considerate prea pământeşti. Impresionabil, nativul este foarte sensibil la ambianţă şi se orientează în viaţă mai degrabă în funcţie de simţirile sale, decât de gândire.

Soarele prost aspectat în Peşti poate determina apariţia bolilor cauzate de viruşi, bolilor intestinale, febrei tifoide, leucemiei, diabetului, gutei. De multe ori, datorită sensibilităţii şi receptivităţii necontrolate, pot să apară tulburări psihice, boli nervoase. De asemenea creşte predispoziţia faţă de otrăviri, intoxicări, TBC, alcoolism. Se recomandă consumarea alimentelor cu conţinut ridicat de fosfat de fier. (fasolea uscată, caisele, piersicile, merele, strugurii, stafidele, citricele, gălbenuşul de ou crud, etc.).

Atunci când casa a VI începe în Peşti nativul poate manifesta o anumită hipersensibilitate, naivitate,

dezechilibre de ordin psihic, latura emoţională fiind foarte fragilă. Poate avea afecţiuni ale picioarelor (uneori operaţii), lipsă de vitalitate la acest nivel.

Coloana vertebrală este guvernată în zona:

- coccisului de către zodia Scorpionului ;
- sacrală de către zodia Săgetătorului ;
- lombară de către zodia Balanţei ;
- toracală de către zodia Leului ;
- cervicală de către zodia Taurului.

Rolul planetelor în Astrologia Medicală

Fiecare planetă din tema noastră natală funcţie de aspectele pe care le are, favorabile sau nefavorabile, va determina anumite predispoziţii legate de starea noastră de sănătate fizică şi psihică. Pentru cunoaşterea acestor aspecte trebuie studiată tema natală.

Soarele guvernează vitalitatea, inima, splina, pancreasul (împreună cu Jupiter), coloana vertebrală şi ochiul drept, sistemul imunitar.

Luna guvernează stomacul, marele simpatic, esofagul, vezica urinară, sânii, uterul, ovarele (împreună cu Venus), toate fluidele din corp (în afară de sânge), funcţiile digestive, ochiul stâng, gestaţia, planul emoţional.

Mercur guvernează sistemul nervos, aparatul respirator, vasele capilare, braţele şi mâinile, umerii, funcţiile mentale.

Venus guvernează gâtul, gura, rinichii, circulaţia venoasă, organele de simţ, părul, unghiile, pielea, secreţiile gastrice, venele, organele genitale feminine, limba, laringele, esofagul, capsulele renale, hormonii feminini, vocea.

Marte guvernează musculatura, sângele, organele sexuale masculine, hormonii masculini, capul, nasul.

Jupiter guvernează ficatul, circulaţia arterială, procesul de creştere, vezica biliară, splina, funcţia de oxigenare a sângelui, grăsimile, bila.

Saturn guvernează oasele, scheletul, structura dinţilor, a pielii, a unghiilor, a părului, cartilajele, genunchii, asimilarea şi prelucrarea sărurilor minerale, a proteinelor.

Uranus guvernează electricitatea cerebrală, joacă un rol important în echilibrarea emisferelor cerebrale, nervii şi sistemul nervos (în legătură şi cu Mercur, Uranus controlând mai ales impulsul nervos), sistemul cardio-vascular, fenomenele osmotice la nivel celular.

Neptun guvernează măduva spinării, limfa, stările de comă, catalepsie, letargie, nivelul celular, sistemul psihic, percepţiile extrasenzoriale.

Pluton guvernează organele sexuale, producţia de hormoni sexuali, sistemul de eliminare, sistemul de reproducere.

VIII. Semnificaţia subtilă a diferitelor zone şi organe ale corpului fizic

Cu cât avem un suflet mai curat, cu atât vom avea un corp mai sănătos.

Capul este corelat cu tot ceea ce este *capital,* important în viaţa noastră. Este legat de nevoia de control, conducere şi de nevoia de autonomie. Mai este legat şi de necesitatea omului de a face lucrurile de „capul lui". Toate stările de *încăpăţânare,* care apar ca urmare a faptului că cineva şi-a „băgat ceva în cap", se vor răsfrânge tot asupra zonei capului, dându-ne la propriu dureri de cap. Tot el este legat de capacitatea noastră de a raţiona, de a judeca la rece, de a rămâne ancoraţi în realitate, de a nu fi cu „capul în nori".

Probleme legate de zona capului apar şi atunci când fiinţa pune înaintea sentimentelor, raţiunea. Deseori durerile de cap apar atunci când dorim să controlăm mental o emoţie sau un sentiment puternic şi nereuşind putem spune că acea emoţie „ni se urcă la cap". Ele mai pot apărea şi atunci când ne luăm prea multe responsabilităţi, de unde şi expresia „am atâtea pe cap", sau când ne lăsăm purtaţi de val şi „ne pierdem capul", sau când acţionăm „fără cap".

Creierul Emisfera dreaptă a creierului controlează predominant funcţiile jumătăţii stângi a corpului şi este legată de capacităţi precum ar fi înţelegerea holistică, creativitatea, intuiţia, sentimentele, simţul spaţiului şi simţul muzical. Emisfera dreaptă corespunde, de asemenea, Yinului din tradiţia medicinii chineze, cât şi lunii, apei, aspectelor feminine şi caracteristicilor receptive ale fiinţei umane. Emisfera stângă controlează predominant partea dreapta a corpului şi este legată de abilităţile de logică, gândire

analitică şi raţională, inteligenţă, limbi străine şi matematică. Corespunde Yangului din tradiţia medicinii chineze, soarelui, focului, aspectelor masculine şi caracteristicilor de dăruire.

Faţa reprezintă imaginea de sine, este aparenţa noastră, este „masca" pe care dorim să o arătăm lumii şi în spatele căreia adeseori ne ascundem. Ea reprezintă şi interelaţionarea noastră cu lumea, ea fiind locul în care se găsesc patru dintre cele cinci organe de simţ. Faţa mai înseamnă receptivitate, dar şi expresivitate, la nivelul feţei putând să manifestăm nenumărate emoţii, pe care uneori poate nici nu dorim să le exteriorizăm. De aceea, în anumite situaţii în care fiinţa nu-şi mai poate controla emoţiile spunem că „faţa l-a trădat".

Este imaginea noastră, este cartea noastră de identitate. Faţa este împărţită în trei sectoare: sectorul superior, fruntea, care reprezintă natura noastră mentală; sectorul mijlociu, nasul şi obrajii, care reprezintă natura noastră emoţională şi maxilarele şi mentonul care sunt corelate cu stare de voinţă lăuntrică, de determinare. Se spune că la persoanele mentale sectorul superior este mai dezvoltat, la cele emotive cel mijlociu şi la cele foarte volitive cel inferior.

Ochii sunt corelaţi cu punctul nostru de *vedere,* cu perspectiva noastră şi toate Probleme la ochi ar trebui să ridice un semn de întrebare în legătură cu maniera noastră de a *vedea* lucrurile. Ochii ne arată şi starea noastră de obiectivitate, capacitatea de a vedea clar şi profund lucrurile. Adeseori spunem că „parcă am avut ochii înceţoşaţi, sau acoperiţi" atunci când nu suntem în stare să vedem obiectiv o anumită situaţie. Tot legat de ochi vorbim şi de o stare de detaşare. A „urma orbeşte" o situaţie sau o fiinţă arată starea noastră de ataşament faţă de situaţia sau fiinţa respectivă. Arată că nu suntem capabili ca să ne distanţăm pentru a privi lucrurile

clar. Pentru cei care au probleme cu vederea întrebarea îndreptăţită ar fi: „Ce evităm să vedem"

Ochii mai sunt şi organele care ne ajută să separăm realitatea de iluzie şi adesea probleme oculare apar atunci când nu suntem în stare să facem aceasta. Privirea mai este şi un instrument de dominare. Este ştiut faptul că anumite animale, cum ar fi şarpele şi pisica îşi imobilizează prada cu ajutorul privirii. Tot cu ajutorul privirii putem să transmitem o mulţime de stări, dar una dintre cele mai clare este stare de dorinţă. Este ştiut că atunci când o persoană este trezită sexual faţă de altă persoană de sex opus i se dilată pupila şi chiar dacă noi nu observăm conştient acest lucru, subconştientul nostru sesizează aceasta înţelegând clar mesajul.

Atunci când avem probleme cu ochii, prima întrebare pe care trebuie să ne-o punem este: "Oare ce nu văd sau nu observ corect?" sau „Oare ce nu doresc să văd?" Din punct de vedere psihologic, fiecare dintre noi are un „unghi mort" cum spun şoferii, un punct în care momentan nu putem sau nu vrem să privim în mod obiectiv persoana noastră sau situaţia în care ne aflăm. Deseori problemele oculare urmăresc să ne forţeze să privim tocmai aceste unghere întunecate ale fiinţei noastre.

Nasul este corelat cu stare de fler, de intuiţie („ a avea nasul fin"), de receptivitate, cu starea de anticipare, cu imaginea de sine pe care o oferim lumii, cu capacitatea de a ne afirma, cu capacitatea de a anticipa evenimentele (spunem „nu îmi miroase a bine"), cu starea de inspiraţie, cu capacitatea de a percepe adevărul legat de fiinţe sau de situaţii (adesea spunem că „am mirosit eu adevărul"), cu o stare de suspiciune (spunem „mi-a mirosit mie ceva, sau este ceva putred").

Este corelat şi cu capacitatea de a ne bucura de viaţă. Fără de miros, alimentele pe care le mâncăm nu au nici un gust (puteţi face experimentul de a ruga un prieten să vă

ofere ceva de mâncat, fără să ştiţi ce şi dacă veţi înghiţi alimentul respectiv având ochii închişi şi nările blocate, nu vă veţi da seama ce mâncaţi, chiar dacă este alimentul dumneavoastră favorit). Fără un nas sănătos viaţa nu are acelaşi parfum.

Nasul mai este corelat şi cu spiritualitatea, pentru că este legat de suflu, de percepţii subtile. Cu ajutorul nasului putem percepe şi esenţa fiinţelor şi a lucrurilor. Probleme cu nasul pot apărea atunci când ne deranjează ceea ce simţim legat de o anumită persoană, sau situaţie, o anumită intuiţie pe care nu dorim să o ascultăm şi atunci când nu ne mai bucurăm de micile încântări ale vieţii. Ochii mai reprezintă şi capacitatea noastră de a vedea clar trecutul, prezentul şi viitorul şi problemele cu ochii apar atunci când nu ne place ce vedem în propria viaţă.

Urechile arată capacitatea noastră de a asculta, de a accepta, arată o stare de trezire şi de receptivitate, capacitatea noastră de a recepta o vibraţie. Ele mai sunt corelate şi cu o stare de obedienţă, de ascultare şi chiar de înţelepciune. Să ne reamintim expresia „a-ţi asculta părinţii".

Auzul este primul dintre cele 5 simţuri care apare la făt. S-au făcut studii care atestă că fătul receptează în uter vocea mamei sale şi zgomotele puternice din exterior. Există şi cursuri de psihologie prenatală în care fătului i se oferă anumite idei forţă benefice şi s-a observat că viitorul copil are coeficientul de inteligenţă cu mult peste medie în urma acestei „şcolarizări" prenatale.

Tot urechile mai sunt corelate şi cu o stare de echilibru fizic, dar şi cu o stare de echilibru lăuntric. Pentru psihologi, corelaţia dintre cuvânt şi echilibru este clară, existând cuvinte frumoase pe care dacă le auzim putem să ne reechilibrăm lăuntric, să ne transformăm viaţa, sau cuvinte urâte care pot determina pierderea echilibrului emoţional şi chiar fizic.

A nu auzi ceva înseamnă şi a nu memora ceva, cum se spune „a-ţi intra pe o ureche şi a ieşi pe cealaltă". Mai arată că fiinţa nu vrea să dea atenţie la ceea ce nu vrea să audă, la ceea ce nu îi convine. Deseori aceste persoane nu suportă nicio critică.

Prin intermediul urechilor captăm vibraţiile, care sunt partea invizibilă şi cea mai subtilă a manifestării. Sfântul Ioan spune:" La început era Cuvântul şi Cuvântul era la Dumnezeu şi Dumnezeu era Cuvântul". Urechea ne permite să ne auzim vocea interioară, vocea sufletului, să fim în rezonanţă cu divinul din noi, să ne punem de acord în mod armonios cu Întregul, să-L auzim pe Dumnezeu, motiv pentru care urechea mai este considerată a fi în legătură cu starea de înţelepciune.

Probleme cu urechea pot apărea atunci când nu dorim să ascultăm părerile celorlalţi, sau vocea interioară.

Părul este corelat cu starea de vitalitate a fiinţei (metafora din legenda Samson şi Dalila), cu forţa lăuntrică. Părul ne pune în legătură cu natura noastră animalică. Cu cât o persoană este mai vitală cu atât are un păr mai bogat şi care creşte mai repede. La musulmani, părul femeii trebuie să fie acoperit în totalitate, datorită faptului că este considerat ca o principală armă de seducţie feminină. Probleme la păr arată o stare de grijă, anxietate de unde şi expresia „mi-a scos păr alb", sau de supărare şi regret de unde expresia „îmi venea să-mi smulg părul din cap". Părul ne serveşte şi ca protecţie. În medicina tradiţională chineză părul este legat de meridianul rinichi, care este perturbat de stări de frică, atunci când ne simţim fără de apărare. De aici şi expresia că am avut o stare de groază de „mi s-a ridicat părul". Aşa că adeseori alopecia totală sau parţială arată o stare de nesiguranţă, de pierderea protecţiei care poate fi materială sau doar afectivă.

Gâtul este legat de capacitatea noastră de a ne exprima, de a nu ne rămâne ideile sau emoţiile „în gât".

Afecţiunile gâtului arată că nu ne exprimăm nemulţumirile, de unde şi expresiile „sunt sătul până-n gât" sau „asta nu mai pot să o înghit". Tot gâtul, datorită faptului că este cel care ne permite fizic să vedem un lucru din mai multe unghiuri, este afectat atunci când nu dorim să facem aceasta, să privim toate aspectele unei situaţii.

Articulaţiile reprezintă capacitatea noastră de a schimba direcţia vieţii, de a fi flexibili, de a ne adapta unor circumstanţe cu totul noi. Probleme la acest nivel arată lipsa flexibilităţii, rigiditate mentală, o mare exigenţă faţă de noi şi faţă de anturaj, criticism, intoleranţă.

Oasele reprezintă structura vieţii noastre, baza pe care ne sprijinim pentru a face faţă vieţii. Ele au şi un rol de protecţie, de exemplu craniul pentru creier sau coloana pentru măduva osoasă. Oasele sunt corelate cu modul în care noi ne „rigidizăm", pentru a putea face faţă situaţiilor dificile care apar. Oasele sunt corelate cu structura, natura noastră cea mai profundă, cu convingerile şi credinţele noastre cele mai intime, cu principiile noastre de viaţă.

Muşchii reprezintă motorul, motivaţia, dorinţa, voinţa de a realiza. Ei mai reprezintă şi efortul, fiind cei care transformă gândirea în acţiune. Problemele musculare arată lipsa motivaţiei de a acţiona, sau teama de a acţiona, sau sentimentul că ne simţim blocaţi în dorinţa noastră de a acţiona, o stare de crispare, de contractură lăuntrică.

Spatele este corelat cu starea de verticalitate pe care trebuie să o avem în viaţă şi de fiecare dată când facem compromisuri putem avea probleme legate de spate. Spatele este suportul vieţii, cel care ne susţine în a duce greutăţile vieţii, iar atunci când ne simţim copleşiţi de dificultăţi putem avea probleme cu spatele. Probleme la acest nivel mai pot apărea atunci când ne simţim trădaţi de cei la care ţinem. Să ne reamintim expresiile „atacat pe la spate, sau vorbit pe la spate", care sugerează exact acest lucru.

Problemele în partea de jos a spatelui pot indica teama de viitor şi lipsa de susţinere financiară. Durerile în partea de mijloc pot indica un sentiment de culpabilitate (la stânga faţă de o femeie, la dreapta faţă de un bărbat), dificultăţi de detaşare faţă de trecut, probleme afective. Problemele în partea de sus a spatelui pot indica neînţelegere de către anturaj, lipsă de susţinere afectivă, impresia unor responsabilităţi prea grele pentru acel moment.

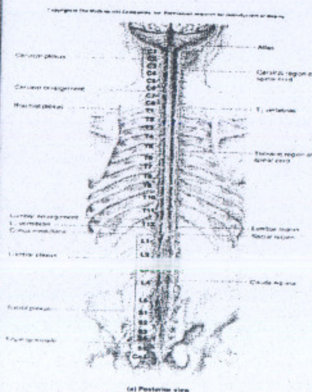
Coloana vertebrală este cea care ne permite să ne menţinem drepţi în faţa diferitelor provocări ale vieţii, cea care ne ajută să ducem greutăţile vieţii, să nu ne lăsăm „cocoşaţi de griji şi probleme".

Vertebrele reprezintă suportul elastic al vieţii.

Probleme ale coloanei vertebrale în:

- zona coccigiană – reprezintă nevoile primare ale individului, instinctul nostru de supravieţuire. Trebuie să nu uităm că acest os este omologul scheletului cozii de la mamifere, fiind legat de natura noastră animalică.
- zona sacrală delimitează bazinul şi este legată de sexualitate, orice afecţiune la acest nivel arătând o neînţelegere corectă a sexualităţii.
- zona lombară este legată de capacitatea noastră de a ne asuma responsabilităţi în lumea materială (legate de aspectele financiare în general, de profesie) ; este afectată de starea de teamă, de dificultate în a ne adapta cerinţelor vieţii şi sub aspect material şi social.
- zona lombară şi toracală (vertebrele L1-L5 şi T11,T12): pot arăta utilizarea incorecta a energiei fizice ;
- L3, L4, L5- pot arăta utilizare defectuoasă a respiraţiei;
- L1, L2, T12 – pot arăta utilizarea defectuoasă a musculaturii;
- Zona toracală este legată, în general, de problemele afective;
- T11 - poate arăta utilizarea defectuoasă a sistemului digestiv.

- T7-T10: pot arăta incapacitatea de a iubi, o mare nevoie de atenţie şi de tandreţe pe care ne e teamă să o recunoaştem.
- T4-T6: pot arăta incapacitatea de a exprima bucuria, umorul, râsul, exaltarea (sobrietate excesivă, lipsa simţului umorului, lipsa zâmbetului de pe faţă şi suflet trist); dificultate în a ne exprima sentimentele, frica de a fi abandonat ;
- T1-T3: pot arăta incapacitatea de a ne depăşi limitele terestre prin credinţă şi încredere în univers;
- zona cervicală: C1 poate arăta lipsa devoţiunii, incapacitatea de a ne lăsa pătruns de emoţia sau energia divină.
- C2: poate arăta utilizarea incorectă a logicii şi raţiunii;
- C3: poate arăta incapacitatea de a percepe adevărul spiritual;
- C4: poate arăta incapacitatea de a cunoaşte instinctiv esenţa lucrurilor şi fiinţelor;
- C5: poate arăta o incapacitate de detaşare pentru o analiză mai bună a situaţiei ;
- C6: poate arăta incapacitatea de a ne deschide sufletul;
- C7: poate arăta o slabă conectare la propriul suflet.

Măduva spinării reprezintă cele mai adânci credinţe despre sine , arată modul în care fiinţa se autosusţine.

Membrele superioare sunt corelate cu capacitatea de a acţiona asupra lumii, de a fi creativ, de a avea control asupra situaţiilor; problemele la acest nivel mai pot arăta uneori, în afara unei lipse de control şi incapacitatea de a renunţa la ceea ce am apucat;

Umerii sunt corelați cu capacitatea noastră de a suporta greutățile vieții, de a ne lua responsabilități, poate chiar prea multe. Uneori spunem că o situație este în totalitate „pe umerii mei", dorind să arătăm prin aceasta că noi ducem greul. Probleme la acest nivel pot apărea atunci când avem sentimentul că acționăm cu dificultate, că nu suntem susținuți în acțiunile noastre, că există un obstacol exterior nouă care ne împiedică să acționăm.

Clavicula Probleme la acest nivel pot să apară atunci când ființa simte că nu poate să se exprime așa cum ar dori și când există un eșec în a transforma cuvântul în faptă.

Brațul este corelat cu ideea de putere și autoritate (de exemplu, vorbim despre brațul lung al legii) și cu probleme legate de ele. Probleme la acest nivel pot apărea atunci când ne confruntăm cu sentimentul de imposibilitate în a realiza ceva pe plan profesional sau familial. Mai poate arăta și un eșec din partea noastră în a *îmbrățișa* o idee nouă sau o situație nouă, sau simplu, experiențele vieții așa cum vin ele.

Cotul cu capacitatea de a fi flexibil în acțiune, de a fi capabili de a ne *plia* față de o anumită conjunctură dată. Mai este legat și de schimbarea direcției și acceptarea de noi acțiuni.

Antebrațul Probleme la acest nivel pot apărea atunci când există dificultăți în a alege mijloacele și modul în care trebuie să acționăm, sau în a accepta acțiunile pe care credem că trebuie să le facem, dar de fapt noi nu am dori.

Încheietura mâinii este corelată cu o anumită suplețe, fermitate și voință. Problemele aici pot apărea pentru că nu știm cum să echilibrăm aceste două calități, aparent opuse, suplețe și fermitate, când manifestăm o anumită rigiditate în acțiunile noastre, adică lipsă de suplețe, când sunt prea voluntari, sau din contră când ne lipsește fermitatea și determinarea. Mai pot apărea probleme la acest nivel atunci când suntem prea contractați, prea crispați în momentul în care acționăm.

Mâna este corelată cu o stare de control (a fi mână de fier), cu capacitatea de a face lucruri. Tot mâna este legată de exprimare, comunicare, cunoaștere. Este știut că surdo-muții vorbesc prin limbajul semnelor, dar s-a constat că și la persoanele fără dizabilități o parte importantă a comunicării este legată de gesturi, de modul în care gesticulăm.

Cum am amintit deja mâna este corelată cu cunoașterea, o cunoaștere directă prin atingere. Se spune adesea că nevăzătorii „văd cu ajutorul mâinilor", iar bebelușii descoperă lumea atingând fiecare lucru în parte. Mâna mai este și un instrument de dominare, de putere, de autoritate. Tot legat de mână vorbim de capacitatea de a dărui, a oferi, a *înmâna*, și de sentimentul de posesivitate, de a apuca, de „a pune mâna pe...". Mâna dreaptă este corelată cu starea de putere, voință, afirmare, acțiune, a dărui și este yang; iar mâna stângă, mai este numită și mâna inimii, este corelată cu acceptare, receptivitate, sensibilitate, a primi și este yin. În chiromanție mâna stângă este legată de trecut, de ceea ce ne este predestinat, iar mâna dreaptă de ceea ce dobândim în această viață, prin acțiuni și voință proprie.

Degetele sunt corelate cu o stare de finețe, dexteritate, capacitate de a ne opri asupra detaliilor și cu cunoașterea prin atingere. Traumatisme, dureri la nivelul degetelor pot arăta că nu suntem atenți la micile detalii ale vieții sau din contră că ne blocăm asupra unui detaliu, nemaifiind capabili să vedem întreg tabloul. Dureri și rigidizare la nivelul articulațiilor degetelor pot arăta o stare de inflexibilitate față de un anumit detaliu al vieții noastre, stare ce se poate agrava cu vârsta.

Degetul mare de la mână este corelat cu capacitatea de a avea priză asupra lucrurilor, evenimentelor; de a avea control, de a proteja sau de a condamna (degetul mare în sus sau în jos). Problemele la acest nivel arată că nu ne

considerăm capabili sau nu suntem capabili de a controla o anumită situație, sau sentimentul că am pierdut ceva sau pe cineva pe care doream să-l ținem și să-l posedăm.

În medicina tradițională chineză de la degetul mare pleacă meridianul Plămân.

Degetul arătător după cum îi spune și numele este cel care arată, ordonă, își afirmă autoritatea, dirijează. El mai este numit și index fiind cel care indică direcția. Indexul mai este corelat cu capacitatea de a ne afirma punctul de vedere, de a puncta un anumit lucru și cu simțul critic. Este degetul Egou-lui nostru, al punctelor noastre de vedere, al convingerilor noastre. Este și degetul cunoașterii pentru că majoritatea atingerilor le realizăm cu ajutorul lui.

În medicina tradițională chineză la nivelul degetului arătător avem meridianul Intestin Gros.

Degetul mijlociu de la mână este corelat cu starea de forță, fiind cel mai mare dintre degetele noastre, și cu starea de posesivitate. Mai este legat și de creativitate și de sexualitate, probleme la acest nivel indicând adesea stare de insatisfacție și de frustrare.

În medicina tradițională chineză la nivelul degetului mijlociu de la mână avem meridianul Vase Sex, care mai este numit și Pericard.

Degetul inelar este degetul uniunii, este degetul pe care se poartă inelul de logodnă sau verigheta. Problemele de aici pot arăta incapacitatea de coeziune, de unire, de a crea o stare de coerență.

În medicina tradițională chineză la nivelul degetului inelar avem meridianul Trei focare.

Degetul mic de la mână este degetul fineții, al sensibilității, al emotivității. El mai este numit și auricular pentru că era folosit pentru a ne destupa urechea. Probleme la nivelul degetului mic, pot să arate că nu vrem să ne ascultăm intuiția. Mai este corelat cu pretențiile, cu snobismul. El mai arată și legăturile cu familia.

În medicina tradițională chineză la nivelul degetului mic avem meridianul Inimă și Intestin Subțire.

Unghiile reprezintă capacitatea noastră de a ne apăra, de a ne proteja. „A-ți roade unghiile" poate arată un refuz al nostru de a crește și a ne maturiza, sau o interiorizare a unei stări de ranchiună neexprimată.

Șoldurile reprezintă utilizarea liberului arbitru, pentru a ne găsi propria cale în planul material. O problemă în această zonă înseamnă o slabă utilizare sau lipsa utilizării propriului liber arbitru sau faptul de a nu avea un scop în viață. Tot șoldurile poartă trupul într-un echilibru perfect. Sunt corelate cu o stare de încredere fermă în evoluție. Probleme ale șoldurilor apar atunci când ne confruntăm cu o stare de teamă de a merge înainte în deciziile importante și nu știm să ne menținem echilibru în momentele dificile.

Bazinul reprezintă aspectele creatoare și procreative ale individului. Probleme la acest nivel se pot datora schemelor negative privind sexualitatea.

Membrele inferioare sunt cele care ne permit să ne mișcăm, să avansăm, dar și să intrăm în legătură cu lumea, să socializăm. Probleme la acest nivel pot arăta frica de a avansa, frică de viitor.

Coapsele ne susțin, genunchii sunt cei care ne învață să ne pliem, glezna ne imprimă direcția în care dorim să mergem, dar reprezintă și un punct sensibil- tendonul lui Ahile. Piciorul este cel care este în legătură directă cu solul, cu mediul exterior și ne arată modul în care noi relaționăm cu lumea.

Coapsele ne susțin, reprezentând un punct de sprijin și puterea de a merge înainte. Ele mai sunt legate de conștientizarea limitelor noastre și dorința de a le transcende. Problemele la acest nivel pot scoate la suprafață o rană afectivă ce există în subconștientul nostru și adesea chiar un sentiment că am fost trădați sau abandonați. Mai pot apărea probleme atunci când ne confruntăm cu teama de a

merge înainte, de a avansa către o situaţie care nouă ni se pare incertă.

Coapsele mai sunt uneori considerate a fi în legătură cu aspectele sufleteşti. Dacă individul îşi rupe femurul, aceasta poate înseamnă că el nu şi-a ascultat fiinţa sa interioară, că trebuie să devină din ce în ce mai creativ şi că personalitatea sa trebuie să se integreze din ce în ce mai mult legilor spirituale, pentru autoperfecţionare.

Genunchii sunt corelaţi cu necesitatea de a înţelege că dacă vrem să avansăm trebuie să ne pliem mai întâi. Pentru a ne plia trebuie să manifestăm o stare de supunere şi chiar de umilinţă. Ei mai implică o stare de supleţe interioară dublată de o stare de forţă lăuntrică, pentru a fi capabili să ne adaptăm pentru a avansa. Cavalerul care urma să fie înnobilat punea un genunchi la sol în semn de umilinţă.

Problemele cu genunchiul pot să arate două situaţii aparent contradictorii. Poate fi vorba de o stare de orgoliu şi încăpăţânare care generează un refuz în a ne plia, de a fi flexibili în faţa situaţiilor vieţii. Sau o altă situaţie în care pot apărea aceste probleme este cazul fiinţelor care se lasă îngenunchiate mult prea uşor de dificultăţi, care fac prea multe compromisuri, călcând adesea peste intuiţiile şi convingerile personale. O problemă la genunchi mai poate indica o îndepărtare de scopul său din aceasta încarnare şi un refuz de a evolua.

Gambele ne permit să avansăm să mergem către ceilalţi, către viitor. Probleme la acest nivel pot apărea atunci când ne simţim limitaţi în acţiunile noastre, în proiectele noastre de către ceilalţi sau chiar de către noi înşine, sau când avem senzaţia că ne lipsesc mijloacele de a realiza ceea ce noi aspirăm.

Fiinţa încarnată este duală, dispunând de aspecte masculine şi de aspecte feminine. Este deci natural ca gamba, care este considerată că reprezintă tocmai personalitatea, să aibă două oase: tibia în faţă şi peroneul în

spate. Pentru o femeie, tibia o reprezintă ca femeie şi peroneul simbolizează partea sa masculină, inconştientă. Pentru bărbat, tibia îl reprezintă ca bărbat, în timp ce peroneul indică partea sa feminină, inconştientă. Exemple: dacă un bărbat îşi rupe tibia stângă, aceasta înseamnă că el are ceva de înţeles în raport cu o femeie (stânga=femeia, mama, soţia, etc.) şi cu masculinitatea sa, cu afirmarea de sine sau cu puterea de decizie şi de acţiune. Dacă o femeie îşi rupe peroneul stâng, aceasta înseamnă că ea are ceva de înţeles în raport cu o femeie (stânga=mama, prietenă, rivală, etc.) şi cu partea sa masculină, inconştientă. Ea se poate lăsa manevrată de către o prietenă sau colegă.

Gleznele reprezintă capacitatea de a porni înspre noi direcţii, noi decizii (în ce direcţie să o luăm) cu determinare, dar şi cu o stare de flexibilitate lăuntrică, de adaptabilitate. Sunt corelate cu o stare de stabilitate, dar şi de supleţe în legătură cu relaţiile noastre cu ceilalţi. Probleme la acest nivel pot să apară atunci când ne simţim opriţi din ceea ce dorim să întreprindem, împiedicaţi în direcţia pe care dorim să mergem, sau din contră constrânşi să mergem pe un drum pe care nu dorim, sau ne simţim incapabili de a avansa în direcţia propusă, sau culpabili faţă de direcţia în care mergem.

Labele picioarelor reprezintă ancorarea, conexiunea cu Terra şi cu manifestarea. Reprezintă *urma*, amprenta pe care o lăsăm în această lume prin rolul social pe care îl avem. Mai reprezintă criteriile noastre şi convingerile noastre legate de viaţă, dar şi capacitatea noastră de a ne adapta la realitatea exterioară, de a fi cum se spune „cu picioarele pe pământ". Problemele la picioare pot arăta un refuz de a avansa, de a evolua sau teama de a stagna în viaţă, faptul că ne cramponăm de o anumită poziţie socială sau de o anumită atitudine lăuntrică.

Degetele de la picioare Dacă pe călcâi ne sprijinim, degetele de la picioare ne ajută să ne adaptăm cu supleţe

realității și asperităților mediului, să avansăm, ele reprezentând un punct de echilibru și de percepție a mediului înconjurător.

Degetul mare de la picior este un punct de echilibru care ne susține ca să avansăm. În medicina tradițională chineză la nivelul degetului mare de la picior avem meridianele Splină-Pancreas și Ficat.

Al doilea deget de la picior este corelat cu direcția pe care o luăm în viață. În medicina tradițională chineză la nivelul celui de-al doilea deget de la picior avem meridianul Stomac.

Al treilea deget de la picior este corelat cu o stare de creativitate și sexualitate. Nu există nici un meridian care să ajungă sau să pornească de aici.

Al patrulea deget de la picior este corelat cu o stare de unitate afectivă. În medicina tradițională chineză la nivelul celui de-al patrulea deget de la picior avem meridianul Vezică Biliară.

Degetul mic de la picior este corelat cu o stare de ascultare lăuntrică. În medicina tradițională chineză la nivelul celui de-al cincilea deget de la picior avem meridianul Vezică Urinară.

Pielea este acel acoperământ care face distincția între eu și mediul înconjurător (sau celălalt). Ea ne oferă protecție de unde și zicala „să-ți salvezi pielea". Pielea arată despre noi anumite lucruri pe care de fapt am dori să le ascundem. Pielea este cea care este atinsă, mângâiată ea fiind cea care exprimă în diferite moduri emoțiile interioare, pe care de multe ori dorim să le ascundem: ne înroșim, devenim palizi sau vineții.

Pielea este învelișul nostru care ne vorbește de dragoste și de cicatricile pe care ni le-a lăsat. Ea exprimă atât dorință cât și teamă. Pielea are trei funcții de bază. Are o funcție de *protecție*. Această protecție este atât fizică, dar și subtilă. În medicina tradițională chineză sunt descrise pe

lângă cele 12 meridiane principale și 12 meridiane mai superficiale numite tendino-musculare (Jing Jin), care realizează ca un fel de ecran de protecție împotriva energiilor externe patogene. Evident este că orice rană sau cicatrice serioasă pe care o avem la nivelul pielii, modifică circulația energiilor subtile prin aceste meridiane, în mod special în zona respectivă, și ne face mult mai vulnerabili față de energiile patogene. Înțelegând acestea putem să deducem cât de nocivă este influența unor piercinguri realizate în diferite zone ale corpului. Sunt cunoscute cazurile unor persoane care și-au făcut piercinguri în zona buricului și după o perioadă mai lungă sau mai scurtă de timp sau trezit cu mari probleme digestive.

Are funcție de *receptivitate*, contactul cu lumea realizându-se și prin intermediul pielii, prin intermediul simțului tactil. Este simțul cel mai arhaic, tot ceea ce e viu se bucură de acest simț. Copilul prin intermediul simțului tactil cunoaște lumea și relaționează cu ea. Are funcție de *eliminare* de apă și de toxine, prin intermediul transpirației, completând eliminarea renală. În acupunctură și în homeopatie se vorbește adesea de o exteriorizare a bolii în momentul când după începerea unui tratament, apare o erupție cutanată, fază care este considerată ca un prim pas spre vindecare. De exemplu, sunt cunoscute nenumărate cazuri când în anumite faze de tratament ale astmului apare o eczemă.

Prin intermediul pielii noi „arătăm" realitatea noastră interioară, totul sfârșește prin a se vedea la nivelul pielii dorințele, fricile, rușinea, rănile interioare, supărările, etc. De aici și expresia „a se simți bine în propria piele". Acneea la adolescenți arată tocmai această neputință de a se iubi așa cum sunt, tendință de desfigurare, refuz al propriei imagini. Problemele pielii subliniază teama individului de a se exprima total, de a fi el însuși, de a se deschide complet.

Aparatul digestiv Pentru că la nivelul aparatului digestiv asimilăm materie şi apă, vom vorbi de asimilarea experienţelor în planul fizic şi în plan emoţional. De exemplu, mama este pentru un sugar atât cea care îi oferă hrană cât şi ca care îi oferă afecţiune, motiv pentru care subconştient şi pentru adult hrana îi oferă o stare de protecţie şi o stare de compensare afectivă. Sistemul digestiv evocă dificultăţile noastre de a înghiţi, de a digera şi de a asimila situaţiile de viaţă în care ne aflăm. Există expresia legată de o trăire nedigerată că „i-a rămas în stomac". Vom vorbi de patru funcţii: - aportul de alimente şi apă ce se realizează la nivelul buzelor, gurii, dinţilor, faringelui şi esofagului;

-transformarea alimentelor la nivelul stomacului, duodenului, ficat, vezică biliară, pancreas;

- asimilare alimentelor la nivelul intestinului subţire, cu ajutorul bilei şi a enzimelor digestive, unde se analizează şi se triază ceea ce se păstrează de ceea ce se elimină, aşa că intestinul subţire este corelat cu capacitatea de a discerne.

- eliminarea care implică intestinul gros, cu ultima sa porţiune rectul şi anusul şi arată adesea dificultatea de a elimina ataşamente faţă de trecut , dar şi frici legate de problemele noastre materiale.

Stomacul reprezintă facultatea de a absorbi şi de a digera experienţele existenţei şi de a accepta cele învăţate. Intestinul subţire, reprezintă facultatea de a analiza şi a asimila experienţele vieţii. În cazul existenţei unor probleme intestinale, mesajul constă în refuzul de a înţelege unele lecţii de viaţă din punct de vedere evolutiv. Iar intestinul gros reprezintă eliminarea experienţelor care nu considerăm că ne sunt necesare.

Buzele sunt corelate cu comunicare, dorinţă, senzualitate, contact carnal, plăcerea de a gusta viaţa, faptul de a te deschide sau închide din punct de vedere afectiv. Buzele reprezintă primul contact dintre copil şi mamă, dintre doi iubiţi, fiind corelate cu bucuria de a trăi.

Gura este corelată cu capacitatea de a primi hrană şi idei noi, cu bucuria de a gusta din plăcerile vieţii şi de a-ţi oferi experienţe încântătoare. Adesea spunem că o anumită experienţă ne-a lăsat un gust dulce sau un gust amar.

Glandele salivare Saliva este corelată cu o stare de protecţie, afectivitate, o stare „dulce". În lumea animală mama îşi linge puiul în semn de afecţiune, iar un câine îşi linge stăpânul tot pentru a-şi demonstra iubirea ce i-o poartă. S-a observat că saliva are şi proprietăţi bactericide, de aici şi expresia „a-ţi linge rănile", fapt pe care îl regăsim adesea în lumea animală. Tot datorită salivei se produce la nivelul cavităţii bucale o predigerare a zaharurilor,astfel că spunem că glandele salivare ne ajută să asimilăm mai bine dulceaţa vieţii.

Limba este un organ fonetic, fiind corelată cu limbajul, deci capacitatea de comunicare, de a fi capabili să ne comunicăm trăirile, dar şi un organ de simţ, ea fiind cea care ne ajută să gustăm din deliciile vieţii. Ca organ fonetic, vorbim despre un limbaj delicat, blând, spunând despre cineva că are „vorba dulce", sau putem spune despre cineva care este agresiv verbal că are „limba ascuţită." Tot la nivelul limbii este asimilată cea mai mare parte din prana (energie) din mâncare, acesta fiind motivul pentru care se spune că este foarte important ca mâncarea să fie mestecată mult şi cu atenţie.

Dinţii sunt corelaţi cu trei acţiuni:

- dorinţa de a muşca ceea ce denotă agresivitate, ranchiună, furie;
- cu deciziile pe care trebuie să le luăm;
- cu efortul pe care trebuie să-l depunem, energia investită. Legat de aceasta există expresia „ a strânge din dinţi".

Legat de starea de ranchiună se spune că „aveam un dinte împotriva lui".

Probleme cu dinții și pierderea lor arată pierderea capacității de a „rumega o problemă”, o pierdere energetică, adică o stare de surmenaj și devitalizare, o stare de ranchiună împotriva cuiva, care ne macină ființa, inclusiv dinții, exprimarea unor cuvinte pline de răutate, pierderea capacității de a lua decizii, stare de confuzie lăuntrică.

Faringele fiind o intersecție între căile digestive și cele respiratorii, arată adesea că situația în care suntem ne este greu să o « înghițim ». Faringitele cronice sunt corelate adesea și cu tulburări intestinale (Intestinul Gros), ceea ce nu face decât să sublinieze încă o dată faptul că ne este greu să ne debarasăm, să eliminăm experiențele dezagreabile. Tot legat de aceasta în acupunctură există loja metal care este formată din meridianul Plămân și Intestin Gros.

Esofagul este corelat cu capacitatea de a primi, sau cu o stare de revoltă pasivă în fața unei situații care ne este dificil să o înghițim. La nivelul esofagului lucrurile nu mai pot fi controlate în mod voluntar. Ce am înghițit nu mai putem în mod voit elimina, ci doar dacă vom vomita. Probleme la acest nivel pot arăta o stare relativă de pasivitate față de o anumită situație de viață, ceva din existența noastră care ne este greu de înghițit.

Stomacul este corelat cu situațiile de viață care ne sunt dificil de digerat și care sunt legate cel mai adesea cu pâinea cea de toate zilele, cu aspectele materiale ale vieții, cu grijile cotidiene, cu capacitatea de a face compromisuri, cu starea de curaj, sau invers cu starea de frică.

Problemele materiale pot să includă griji și probleme profesionale, probleme financiare, probleme juridice, școlare, care au toate ca punct comun o anumită incertitudine față de viitor.

Splina este corelată cu stări de regret, cu o stare de nostalgie, cu neîmpliniri, cu griji, obsesii, idei fixe, cu incapacitatea de a înmormânta trecutul și tendința de a trăi în trecut. Splina este un „cimitir” sau mai bine spus „un loc de

incinerare”, în care sunt distruse globulele roșii anormale. Tot astfel putem spune că ea este asemeni unui cimitir în care îngropăm toate tristețile și nostalgiile (în engleză și în franceză avem cuvântul spleen care înseamnă nostalgie), nereușitele noastre.

Pancreasul este cel care gestionează energia acțiunilor noastre, cel care secretă toate enzimele digestive indispensabile asimilării tuturor alimentelor, amilaza ca să digere glucidele, lipaze care să digere lipidele (grăsimile) și tripsina care va digera proteinele.

Secretă doi hormoni insulina și glucagonul care fac ca să pătrundă glucoza în celule (insulina) și mobilizează rezervele de glucoză ale ficatului pentru a le trece în sânge (glucagonul).

Din punct de vedere subtil spunem că pancreasul are trei funcții:

- este corelat cu elementul pământ, cu hrana, cu nevoia de securitate;
- este corelat cu nevoia noastră de afectivitate, cu bucuria de a trăi;
- este corelat cu energia, pentru că pancreasul este cel care gestionează o bună întrebuințare a energiei. Energia este „depozitată” sub forma glucozei, iar insulina este cea care reglează aportul de glucoză pentru celulă, este asemeni unui carburator pentru motorul unei mașini.

Deci pancreasul are rolul de a echilibra contribuția de glucoză în sânge. Dacă individul consumă prea mult zahăr, aceasta provoacă dezordini în organismul său și o hipersecreție de insulină, care duce la hipoglicemie. La un moment dat vine clipa când nu mai poate furniza insulină suficient și de aici rezultă diabetul.

Ficatul are rolul de a transforma tot ceea ce este absorbit de intestinul subțire, pentru ca acele elemente nutritive să ajungă o parte imediat în circulație, iar o altă parte (sub formă de glicogen) este depozitată la nivelul

ficatului (fiind un rezervor de energie). În toate problemele ficatului ne întâlnim cu o stare cronică de oboseală. Această oboseală rezultă adesea dintr-o stare de frustrare şi un sentiment de eşec într-un domeniu important al vieţii noastre. Această stare de oboseală cronică poate conduce şi la un impas în viaţa sexuală, omul nu mai are energie ca să se bucure de viaţa sa sexuală. Tot ficatul este cel care neutralizează toxinele şi le elimină.

Ficatul transformă substanţele exterioare în elemente interioare. El transformă hrana în „a noastră” fiind corelat cu sentimentul de posesivitate şi doreşte să transforme în „al său" tot ceea ce îl atrage, astfel să-şi îndeplinească toate dorinţele. Aceste dorinţe în exces care nu pot fi niciodată satisfăcute apar din acel gol spiritual, pe care fiinţa crede că poate să-l rezolve împlinindu-şi toate dorinţele.

Tot ficatul este cel care este corelat cu transformarea tuturor acestor dorinţe materiale în aspiraţie spirituală, având ca rezultat o stare de înţelepciune, de iluminare. Tot el este legat de imaginea de sine cu ajutorul căreia el poate să realizeze o adaptare corectă la circumstanţele vieţii, adică să aibă o viziune clară şi chiar înţeleaptă. Este foarte sensibil la orice modificare a imaginii de sine, datorită unei stări de lipsă de încredere în sine, de pesimism. Este corelat şi cu capacitatea noastră de a ne adapta. La fel cum „adaptează” hrana pentru a o transforma în a noastră, la fel el transformă în „ale noastre” experienţele vieţii şi ne ajută să ne adaptăm la ele.

Prin funcţia sa biliară ficatul ne vorbeşte de eliminarea stării de amăreală, de supărare. Tot el, când funcţionează armonios, este corelat cu neutralizarea multor trăiri negative.

Aici pot fi alchimizate unele dintre cele mai negative emoţii (mânie, ură). Când cineva ne-a supărat foarte tare spunem că „mi-a mâncat ficaţii”. Problemele de ficat vin, în general, dintr-o mânie îndreptată împotriva propriei persoane, disimulată într-o mânie faţă de altcineva, ce

rezultă de multe ori dintr-un conflict între suflet şi mental. Dacă la naştere ficatul este slab, acesta poate arăta că, într-o viaţă anterioară, a existat un dezacord între suflet şi mental.

Vezica biliară evacuează toxinele care sunt distruse de către ficat prin intermediul bilei. În afara toxinelor neutralizate de ficat, bila mai conţine apă, săruri minerale, săruri biliare, colesterol, pigmenţi biliari rezultaţi din distrugerea hemoglobinei (bilirubina), etc.

Dacă la nivelul ficatului vorbim de o stare de mânie care este adeseori înăbuşită, la nivelul vezicii biliare starea de coleră, resentimentele sunt exteriorizate, dorinţele noastre faţă de lume sunt clar manifestate şi luptăm cu tot ceea ce ne stă în cale pentru a ni le împlini. Vezica biliară emulsionează grăsimile şi tot ea este cea care se luptă în viaţa noastră să rezolve tot ceea ce e „gras şi greu”, ea simbolizând dorinţa de a câştiga, de a depăşi toate obstacolele.

Vezica biliară „exteriorizează” calităţile, dar bineînţeles şi defectele ficatului. Acestă stare de agresivitate ce apare la nivelul vezicii biliare poate fi utilizată pozitiv, şi atunci fiinţa se luptă împotriva a tot ce este nedrept, incorect, să-şi ajute apropiaţii, etc; sau poate fi utilizată în mod negativ în mod autoritar şi despotic. Tot vezica biliară mai este corelată şi cu discernământul, cu o viziune clară. Probleme legate de vezica biliară apar atunci când ne confruntăm cu supărări, resentimente, stări de mânie manifestate sau interiorizate, incapacitatea de a lua decizii, dar şi cu sentimente de posesivitate şi dorinţa de a-i controla pe ceilalţi. Probleme cu vezica biliară mai pot arăta şi îngustime de spirit.

Intestinul subţire este cel care analizează, discerne şi triază, face separarea între bun şi rău, asimilează sau respinge. La nivelul intestinului subţire este asimilată acea parte din bolul alimentar care va ajunge la nivelul ficatului şi îl va transforma în „al meu”, restul va fi eliminat. Mucoasa pliată a intestinului subţire dacă ar fi desfăşurată are

aproximativ 200 metri pătraţi. El este corelat cu capacitatea noastră de a asimila experienţele cu care ne confruntăm. Atunci când are loc respingerea unei experienţe pe care noi o considerăm nocivă, apare diareea, în care se regăsesc alimentele cât şi experienţele noastre nedigerate. Probleme la acest nivel arată teama de experienţe noi, refuz de a avansa, pierderea încrederii în sine, o stare de hipercriticism la adresa noastră şi a celorlalţi.

Intestinul gros La nivelul lui se mai absoarbe restul de apă şi săruri minerale şi există o floră microbiană foarte bogată, având loc mecanisme de putrefacţie şi fermentaţie asupra bolului care va fi eliminat.

El este cel care ne ajută să eliminăm lucrurile din trecut, care în prezent nu ne mai sunt folositoare, dar din care am extras esenţele, să mergem înainte, ne ajută să renunţăm la starea de posesivitate Mai este corelat cu o stare puternică de culpabilitate, ne simţim murdari interior sau există ceva din exterior care simţim că ne „murdăreşte", cu capacitatea de a surmonta nevoia noastră de securitate materială. În esoterism banii sunt corelaţi cu fecalele. Ultima porţiune a intestinului gros se numeşte rect. Rectul prezintă un orificiu intern care nu are o comandă voluntară şi unul extern (anusul) care este supus voinţei. Este corelat cu capacitatêa de a ţine lucrurile sub control, mai ales în plan material, arată responsabilităţi şi griji de care nu ştim cum să ne eliberăm.

Anusul este considerat punct de eliberare, se elimină ceea ce considerăm că ne este inutil, din punct de vedere emoţional.

Aparatul cardio-vascular

Sistemul circulator format din inimă şi din vase este în legătură cu sentimentele şi emoţiile noastre.

Inima este un muşchi care funcţionează asemeni unei pompe. La nivelul jumătăţii drepte a inimii sângele pleacă

spre plămâni pentru a fi oxigenat, iar la nivelul jumătăţii stângi sângele pleacă spre fiecare organ şi ţesut ca să-l oxigeneze şi hrănească. Este singurul muşchi care este autonom, inima continuând să bată şi când creierul a încetat să funcţioneze.

Inima este legată direct de chakra inimii (Anahata) şi reprezintă centrul iubirii şi al sentimentului de siguranţă, ea fiind legată de afectivitate, de capacitatea de a fi empatic şi altruist. De aici şi expresiile „a fi inimos" sau „a avea o inimă de piatră", sau „ a avea o inimă uşoară sau grea". Dacă nu-şi exprimă deschis sentimentele, fiinţa îşi închide chakra inimii şi riscă să aibă probleme cardiace. Datorită reprimării emoţiilor şi sentimentelor, multe persoane au probleme cardiace. Slăbiciunile cardiace congenitale semnifică acelaşi lucru, dar cu rădăcini în altă existenţă.

Inima este corelată cu o stare de implicare totală într-o emoţie, sentiment, aspiraţie, dorinţă, ambiţie. Există expresia că o anumită persoană „pune totul la inimă", arătând tocmai faptul că nu poate să se detaşeze. Majoritatea cardiacilor iau totul în serios, neavând adesea prea dezvoltat simţul umorului. Tot inima mai este corelată cu starea de sinceritate, cu a spune adevărul, de aici şi expresia „a-ţi deschide inima." Tot legat de inimă mai vorbim de starea de generozitate, de faptul de „a avea o inimă mare" şi de starea de entuziasm şi de bucuria de a trăi.

Probleme la inimă arată deseori că fiinţa nu-şi ascultă întotdeauna inima şi nu o urmează.

Neregularitatea ritmului cardiac indică inconstanţa în manifestarea naturii sentimentelor. Un atac cardiac arată ca persoana nu transmite suficient energia iubirii. Ea va trebui să înveţe să-şi exprime şi să-şi manifeste iubirea în toate relaţiile sale.

Arterele şi venele sunt corelate cu capacitatea de a dărui şi de a primi. Ele sunt în legătură pe de o parte cu nervii simpatici, care le conferă sensibilitate la emoţii, iar pe

de tă parte în legătură cu inima cu care formează împreună o uitate funcţională. Formează o relaţie între inimă şi orge, între tot şi fiecare parte.

Arterele permit inimii prin intermediul sângelui să dărască viaţă fiecărei celule. Ele sunt corelate cu dorinţa noară de a ne implica în anumite aspecte ale vieţii. Sângele traportă prin intermediul arterelor bucuria de a trăi. Ele mai sunt corelate cu o stare de ardoare, de interes, de curzitate, deschidere, emoţie faţă de viaţă şi faţă de nou.

Venele sunt legate de puterea de a returna (afecţiune, ateie, etc), dar şi de a primi (nu considerăm că primim înapi la fel de mult cât am dăruit), cu o stare de insatisfacţie exienţială şi pasivitate.

Sângele transportă energia vieţii şi simbolizează cirdaţia emoţiilor şi a sentimentelor în corp. Este format dinerum, care transportă proteine şi alte elemente nutritive, dari din globule albe şi roşii, din trombocite, etc. Sângele repzintă viaţa, pofta de viaţă, bucuria de a trăi, aspectele suflеşti care animă totul, Eu-l profund. Reprezintă starea de încântare, curgerea uşoară şi lină a vieţii.

Prin intermediul globulelor albe fiinţa se apără, având misnea de a recunoaşte orice inamic, motiv pentru care ele trebie să facă o distincţie clară între ce este „Al meu" (ne apaine şi e sănătos) de ceea ce „Nu este al meu" (de ceea ce ie este străin) şi această recunoaştere stă la baza mecnismului de apărare imunitară.

Aşa că putem spune că globulele albe reprezintă Eu-l nosu, individualitatea, pe când globulele roşii sunt mai ales corate cu energia care ne animă, cu aspectele sufleteşti.

Globulele roşii sunt purtătoare ale oxigenului şi din punt de vedere subtil sunt purtătoarele flăcării vieţii. Culrea roşie este datorată conţinutului mare de fier şi simolizează activitatea, pasiunea, curajul, entuziasmul, capitatea de a lupta cu dificultăţile vieţii. Fierul din punct de edere astrologic este corelat cu planeta Marte, care este

zeul războiului. De aceea anemia feriprivă este rezultatul unei stări de descurajare, cu lipsa de entuziasm, cu teama de a trăi. Trombocitele sunt cele care joacă un rol definitor în coagulare pentru a opri orice hemoragie.

Sistemul limfatic este un sistem complex de apărare, paralel cu sistemul de apărare al sângelui. Este format din organe limfoide cum ar fi amigdalele şi apendicele şi dintr-o reţea complexă limfatică care drenează lichidul interstiţial la nivelul ganglionilor, care funcţionează ca nişte staţii de epurare. Şi are şi o funcţie nutritivă, pentru că la nivel digestiv transportă lipidele. Putem spune că sistemul limfatic are rol de protecţie şi nutriţie, aşa că atunci când apar probleme la nivelul circulaţiei limfei sau la nivelul ganglionilor fiinţa are percepţia unei lipse de afecţiune şi de protecţie şi se simte adesea abandonată. El mai este considerat a fi în legătură cu capacitatea de comunicare, de reflexie şi cu expresia de sine.

Amigdalele sunt corelate cu o stare de protecţie, de apărare. Ele sunt santinelele gâtului, aparţinând sistemului limfatic şi asigurând apărarea imunitară. Probleme la acest nivel arată o stare de supărare, cel mai adesea faţă de o persoană din familie sau din anturaj. Dacă ne vom grăbi în a le scoate, cu siguranţă starea de supărare se va cuibări la alt nivel, atacând alt organ.

Apendicul este prezent la nivelul cecumului pentru a împiedica bacteriile din intestinul gros să urce în intestinul subţire. Apendicita arată o stare de indignare şi că fiinţa respectivă crede că nu mai există nici o ieşire din situaţia în care se găseşte. Persoana afectată nu se mai bucură de viaţă şi se simte nesigură pe sine.

Sistemul endocrin este de maximă importanţă pentru că reglează funcţionarea tuturor organelor într-un tot unitar şi armonios. În capitolul «Relaţia dintre boli şi dizarmoniile

centrilor de forţă» se vorbeşte despre legătura dintre glandele endocrine şi centrii de forţă ai fiinţei. Acum vom vorbi pe scurt despre semnificaţia fiecărei glande.

Epifiza este în legătură cu Sahasrara şi este corelată cu o stare de receptivitate faţă de aspectele subtile cele mai elevate, cu starea de inspiraţie divină, cu vocea interioară, cu starea de conştiinţă cosmică, cu aspectele cele mai intime ale gândirii, cu lumina (pentru că secretă melatonina care este sensibilă la lumină).

Hipofiza este în legătură cu Ajna chakra şi este considerată a fi şeful de orchestră, pupitrul de comandă, ea controlând toate celălalte glande endocrine, fiind corelată cu capacitatea de sinteză şi de a uni gândurile şi emoţiile în mod echilibrat şi armonios, stare de discernământ şi voinţă integrată într-un mod superior, plin de înţelepciune.

Tiroida este în legătură cu Vishuddha chakra şi este corelată cu starea de echilibru între sus şi jos şi între interior şi exterior, cu exprimarea justă, cu răspunsul just faţă de o situaţie dată. Problemele la acest nivel pot arăta că fiinţa manifestă o anumită incapacitate de a exprima ceea ce simte, că are stări de ranchiună, resentimente pe care nu vrea să le depăşească şi simte o stare de umilire din partea celorlalţi. Cuvântul tiroida semnifică în greacă „poartă", prin această poartă noi ne exprimăm, sau dacă nu ne exprimăm şi păstrăm în fiinţa noastră tristeţile sau resentimentele noastre, adesea apar probleme la acest nivel.

Paratiroidele sunt în legătură tot cu Vishuddha chakra şi ele reglează calcemia şi absorb şi alte oligoelemente care sunt necesare funcţionării corecte a tiroidei, cum ar fi zincul şi cuprul. Probleme la acest nivel declanşează apariţia tetaniei sau spasmofiliei şi apar ca urmare a unei stări de anxietate, a unei stări de supărare care a atins „structura" noastră, locul nostru în viaţă

Timusul este în legătură cu Anahata chakra şi este corelat cu iubirea pe care o dăruim şi o primim, care ne

protejează de tot ceea ce e rău. Timusul este în legătură cu sistemul imunitar, activitatea sa fiind o adevărată protecţie, de exemplu, împotriva cancerului.

Despre **pancreas** care este în legătură cu Manipura chakra am vorbit la sistemul digestiv.

Suprarenalele sunt în legătură cu Swadhithana chakra şi sunt corelate cu capacitatea de a face faţă dificultăţilor, aspectelor imprevizibile ale vieţii, capacitatea de a ne adapta la stres. Când există dezechilibre la acest nivel fiinţa va fugi din faţa dificultăţilor vieţii, se va lăsa descurajată, sau din contră va manifesta o anumită agresivitate.

Gonadele care sunt în legătură cu Muladhara chakra vor fi analizate în cadrul aparatului genital.

Aparatul respirator este format din faringe, laringe, trahee şi cei doi plămâni formaţi din bronhii, bronhiole, alveole pulmonare la nivelul cărora oxigenul ajunge în sângele capilar şi este eliminat dioxidul de carbon.

Plămânii sunt corelaţi cu viaţa, cu suflul vieţii, cu teama de a muri, de a ne pierde suflul, cu bucuria de a respira, de a trăi, dar şi cu starea de tristeţe, cu durerile trecutului, cu capacitatea de a ne exprima, de a ne lăsa inspiraţi. Plămânii sunt organele care ne oxigenează sângele şi elimină dioxidul de carbon. La acest nivel prana (sau ki), energia subtilă care este vehiculată de către aer, este preluată în cantitatea cea mai mare. Afecţiuni ale plămânilor sunt în general determinate de folosirea defectoasă a energiilor în această viaţă sau chiar într-o existenţă anterioară.

Mai este legat de ritm, de nevoia de a avea un spaţiu în care să respirăm liber, să nu ne ia nimeni „aerul". Inspirul este corelat şi cu pătrunderea spiritului în materie şi expirul este corelat cu ieşirea spiritului din materie. În Biblie stă scris că: „Luând Domnul Dumnezeu ţărână din pământ,, a făcut pe om şi a suflat în faţa lui suflare de viaţă şi s-a făcut omul fiinţă vie. " Facerea, cap.2.

Problemele respiratorii survin datorită refuzului de a exista, de a lăsa viaţa să intre în corp şi dintr-o proastă utilizare a energiei.

Laringele este un tub cartilaginos care pleacă de la baza limbii până la nivelul traheei, la nivelul lui fiind corzile vocale. Laringele este corelat cu starea de autoritate, cu puterea cuvântului, cu capacitatea de expresie, de creaţie.

Aparatul urinar este cel care reglează cantitatea de apă din organism şi echilibru între sărurile minerale şi ioni prin producţia şi prin eliminare urinei.

Rinichii sunt cei care ne ajută să eliminăm deşeurile metabolice din organism, substanţele străine, toxice, să menţinem echilibru acido-bazic şi pH-ul sângelui. Tot rinichii ajută la formarea unor hormoni şi în special a reninei, care joacă un rol important în menţinerea în limite normale a tensiunii arteriale. Apa este în legătură cu o stare de purificare, cu emoţiile, care de exemplu pot fi exprimaţe prin lacrimi de tristeţe sau de bucurie. Un om care este lipsit de sentimente, de emoţii zicem că este „sec". Apa mai este corelată şi cu relaţiile, pentru că are o receptivitate excepţională, menţinând o relaţie şi o memorie cu tot ceea ce ea intră în legătură.

Rinichii sunt corelaţi cu alegerile, deciziile pe care le luăm, sunt cei care filtrează ce este pro şi ce este contra într-o situaţie. Ei elimină nu doar apele uzate, dar şi emoţiile, pe care le considerăm toxice pentru noi. Tot rinichii se consideră că sunt în legătură cu energia fundamentală a fiinţei, sunt în legătură cu sursa, cu originea, cu energia ancestrală, sunt sediul energiei sexuale, fiind în legătură cu filiaţia noastră, cu strămoşii noştri. Rinichii sunt cei care menţin atât echilibru osmotic cât şi cel acido-bazic, echilibru Yin (bazic) şi Yang (acid), echilibru între energiile noastre feminine (Yin) şi masculine (Yang), echilibru în întreaga noastră viaţă, calea de mijloc. Să ne reamintim că rinichii

sunt din punct de vedere astrologic în legătură cu zodia Balanţei.

Emoţia negativă de bază care generează probleme la nivelul rinichilor este frica, o frică profundă, de exemplu o frică prelungită faţă de o situaţie sau o persoană, frica de a înfrunta o schimbare, frica de boală, frica de moarte. Frica de nou vine din teama de a renunţa la vechile scheme de gândire, principii, credinţe, la sentimentul de nesiguranţă, de încăpăţânare, deşi totul ne invită să ne transformăm. Ei sunt în legătură şi cu energia sexuală şi pot apărea probleme în momentul utilizării incorecte a acesteia, a scăderii vitalităţii, când sunt probleme în cuplu, exprimate sau nu.

Ureterele sunt două canale fine, simetrice care fac legătura între rinichi şi vezica urinară. Conducând urina din interior către exterior, ele sunt corelate cu capacitatea de a trece anumite sentimente şi emoţii vechi şi adeseori solidificate din subconştient în conştient.

Vezica urinară ne ajută să ne delimităm teritoriul. Animalele se servesc de urină pentru a-şi delimita teritoriul. Probleme la nivelul vezicii urinare apar atunci când avem sentimentul că ne-a fost invadat spaţiul, când simţim nevoia de a ne debarasa de o tensiune emoţională, de o frică, când ne simţim neputincioşi faţă de cineva apropiat şi când există o stare de frică faţă de o fiinţă care reprezintă o autoritate pentru noi, cum ar fi un părinte, sau soţul, soţia, dar şi când avem probleme în a ne manifesta propria autoritate. Femeile suferă adesea de cistite când au senzaţia că nu-şi găsesc locul în spaţiul conjugal. Copiii au enurezis (urinează în pat) atunci când există o situaţie sau o persoană (tatăl, un profesor, sau un coleg mai mare) care le generează o profundă stare de frică.

Aparatul Genital

Sistemul genital bineînţeles ne vorbeşte de atitudinea noastră faţă de sexualitate, de modul în care abordăm o

relație intimă, dar și de relația cu copiii noștri și de capacitatea de a deveni părinte.

Bărbații și femeile sunt diferiți, dar complementari. Din punct de vedere subtil avem atât aspecte masculine cât și feminine, existând clar o preponderență care este determinată de rolul pe care îl avem în această viață de a fi femeie sau bărbat. Putem vorbi, de exemplu, de starea de masculinitate care se manifestă în planul fizic ca virilitate, dar vom vorbi de o masculinitate în plan psihic, care se va manifesta , de exemplu, ca o stare de curaj, de încredere în sine, iar în plan mental ca o stare de luciditate și discernământ. Pentru a fi niște bărbați armonioși trezirea tuturor acestor aspecte este necesară, bineînțeles că încununată de trezirea spirituală. Dar pentru ca trezirea spirituală să apară este necesar ca bărbatul să-și dinamizeze și aspectele subtile feminine, pentru a-și trezi starea de androginitate, iar femeia aspectele subtile masculine. Această căutare a celuilalt apare tocmai din dorința de a asimila de la ființa de sex opus acele calități care ne ajută să atingem starea androginală, acea stare de unitate profundă, la care conștient sau mai puțin conștient, aspirăm cu toții.

Aparatul genital feminin

Ovarele sunt corelate cu acceptarea identității feminine, cu acceptarea stării de maternitate, dar și cu probleme în relația cu propria noastră mamă, în relația cu copilul, cu starea de creativitate.

Uterul este corelat cu relația cu copilul, dar și cu căminul, cu cuibul fiecăruia, deci reprezintă protecția, căldura căminului, tandrețea. Neînțelegerile în cadrul căminului cât și problemele cu copilul pot declanșa afecțiuni la nivelul uterului.

Vaginul este corelat cu o anumită stare de posesivitate erotică.

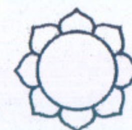
Sânii sunt corelați cu starea de a fi femeie sau de a fi mamă, ei simbolizând starea de feminitate, maternitate,

hrănire, creștere. Mai sunt legați de o anumită stare de plăcere și de afectivitate, o anumită stare de protecție, de atenție, de a veni în întâmpinarea nevoilor celor dragi. Se spune că femeile care au sânii mari manifestă o stare de afectivitate mai mare. Probleme la nivelul sânilor apar dacă există un eșec real sau imaginat legat de faptul de a fi femeie sau a fi mamă.

Aparatul genital masculin

Prostata este o mică glandă care este situată sub vezica urinară și care înconjoară uretra. Ea secretă un lichid care intră în compoziția spermei. La nivelul prostatei se intersectează sistemul urinar cu cel genital. Prezența celor două energii la acest nivel, energia renală corelată în mod special cu starea de vitalitate, cât și energia sexuală, ne explică de ce prostata reprezintă starea de putere atât sexuală, cât și socială sau profesională. Probleme la acest nivel apar atunci când ființa simte că își pierde din puterea pe care o avea , își pierde încrederea în sine și dintr-o stare de tristețe care poate fi în legătură cu cineva apropiat din familie, cum ar fi un copil. Cuvântul prostată s-ar putea traduce etimologic prin „a sta înainte". După cum se știe adesea problemele de prostată sunt însoțite de probleme de erecție, dar din punct de vedere psihologic ființa nu mai poate să „stea înaintea" unor probleme de viață, se simte neputincioasă față de o anumită situație.

Problemele aparatului genital apar datorită unei proaste utilizări a sexualității în această viață sau în cea precedentă sau sunt legate de dizarmonii în manifestarea creativității. Culpabilitatea sexuală aduce boli transmise pe cale sexuală. Problemele ovarelor sau testiculelor arată rejecția feminității sau respectiv a masculinității.

IX Cauzele subtile ale unor afecţiuni şi boli, enumerate în ordine alfabetică

Litera A

Abcesul poate indica menţinerea unor reziduuri „purulente", formate din sentimente şi gânduri negative, uneori arată dorinţă de răzbunare. Adeseori, deoarece un conflict interior nu a putut să îşi găsească eliberarea la nivel psihologic, atunci el face acest lucru la nivel fizic. Ideal ar fi să rezolvăm conflictele în mod conştient în loc să urmărim să le evităm.

Accidentele marchează momente de cotitură în viaţa noastră sau de ruptură faţă de trecut şi de deschidere faţă de o nouă dimensiune a vieţii. Adeseori auzim persoane care au fost victimele unui accident, spunând că „după accident nimic nu a mai fost la fel".

Adeseori, accidentele sunt rezultatul unei dorinţe subconştiente de a schimba ceva radical în viaţa noastră, dar singuri nu suntem capabil să o facem. Iar în cazul accidentelor foarte grave, studiile au arătat că de multe ori profilul psihologic al fiinţei în perioada accidentului este asemănător cu cel al unei fiinţe cu tendinţe suicidare.

Ele denotă adesea şi o stare de violenţă interioară, care poate fi mai mult sau mai puţin manifestă.

Accidentul cerebro-vascular poate indica o stare de renunţare, de respingere a vieţii, adeseori având la bază o anumită încăpăţânare, lipsa dorinţei de a ne transforma.

Aciditate vezi hiperaciditate.

Acneea poate indica neacceptarea propriei persoane, că nu ne simţim bine, în largul nostru, în propria piele şi mai

poate arăta existenţa unor mici izbucniri de mânie. Erupţiile acneice sunt un semn că ceva ce am reprimat în interiorul nostru din cauza fricii, insecurităţii sau ruşinii, încearcă să treacă în partea cealaltă, să devină vizibil.

Acneea la adolescenţi arată tocmai această neputinţă de a se iubi aşa cum sunt, tendinţă de desfigurare, refuz al propriei imagini. Dacă eşti adolescent probabil că îţi reprimi sexualitatea, din frica de necunoscut, pentru că acneea este un semn de rezistenţă inconştientă la contactul cu ceilalţi, (chiar dacă de fapt tânjim după acest contact). Această manifestare a conflictului tău interior este un indiciu că trebuie să depăşeşti limitele puse de către egoul tău, pentru a găsi pe cineva de care să fii apropiat. Acceptă toate forţele şi schimbările care au loc în interiorul tău şi recunoaşte că sexualitatea este frumoasa şi naturală.

Acufenia[1] poate arăta o activitate mentală excesivă, persoana îşi vorbeşte în gând fără întrerupere şi se lasă prea mult afectată de ceea ce aude în exterior şi se teme că nu-şi mai poate auzi şi urma vocea interioară.

Poate apărea şi la o persoană care se simte lipsită de sinceritate şi vinovată pentru că spune sau îi învaţă pe alţii lucruri pe care ea însăşi nu le pune în practică.

Mai poate arăta şi refuzul de a asculta şi o stare de încăpăţânare.

Addison (boala Addison) poate arăta o stare de înfrângere, de renunţare, de indiferenţă, de nesiguranţă, având toate la bază o stare de anxietate şi sentimentul că persoana respectivă nu se simte iubită.

Adenomul de prostată poate apărea ca urmare a unei stări de tristeţe, ce rezultă dintr-un sentiment de pierdere a

1 Acufenia- zgomote sau vâjâituri în urechi, subiective sau obiective, de origine foarte variată.

puterii în general, dar în particular legat de pierderea puterii sociale şi profesionale. Apare adesea la bărbaţi după ce se pensionează, pensionarea generându-le un sentiment de inutilitate, se consideră lipsiţi de valoare, incapabili de a mai fi creativi.

Vezi şi Probleme legate de prostată.

Afecţiunile articulaţiei temporo-mandibulare pot arăta o stare prelungită de supărare, sau resentimente. Mai pot arăta şi existenţa unor gânduri pe care ne e frică să le exprimăm şi atunci «strângem din dinţi».

Afecţiunile bucale pot arăta dificultate în a accepta idei noi, existenţa unor concepţii învechite. Fiinţa respectivă nutreşte de multă vreme gânduri negative faţă de ea însăşi sau faţă de altcineva.

Afecţiunile gingivale pot arăta dificultate în a pune în aplicare deciziile luate, persoana afectată nu se simte în siguranţă.

Afecţiuni ale pielii (eczeme, zona zooster, urticarie, cuperoză, etc) pot indica teama de deschidere, de exprimare, lipsa iubirii de sine.

Persoana afectată se teme să nu fie rănită, se străduie din greu să placă celorlalţi. Nu are curajul să fie ea însăşi, comportamentul ei este dictat de ceea ce crede că aşteaptă ceilalţi de la ea. De multe ori apare un sentiment de autorespingere, pentru că se consideră neatrăgătoare, iar teama de a fi respinsă de ceilalţi este mare.

Afecţiuni suprarenale pot indica un sentiment de indiferenţă, renunţare şi chiar de înfrângere, stare de anxietate.

Aftele pot arată adesea o stare de furie şi de hipercriticism faţă de acţiunile nostre greşite sau faţă de cineva care considerăm că greşeşte. Mai pot apărea când ne

simţim obligaţi să „înghiţim" o situaţie împotriva voinţei noastre.

Alcoolismul, de multe ori, implică probleme în copilărie cu tatăl, motiv pentru care trebuie cultivată detaşarea faţă de acesta. Fiinţa respectivă consideră inutilă propria persoană, nepotrivită, are un sentiment de inferioritate şi adeseori are puternice sentimente de vinovăţie.

Alergia este o hipersensibilitate a organismului la anumite substanţe, faţă de care organismul nostru are o reacţie exagerată. Alergia este o suprareacţie a sistemului imunitar al corpului la o substanţă care a fost declarată inamic, deoarece simbolizează un aspect al individului împotriva căruia el luptă, aspect care este reprimat sau respins. Lupta, împotriva unui inamic propriu creat, este un act de agresiune, o luptă inconştientă împotriva unei zone din viaţă de care ne temem şi pe care nu dorim să o lăsam să intre în viaţa noastră. Rezistenţa reprezintă opusul dragostei, căci dragostea înseamnă acceptare şi devenire. Substanţa care determină această reacţie alergică este simbolul zonei din viaţă pe care îl evităm şi împotriva căruia luptăm inconştient.

Dacă suferi de un simptom alergic, este vremea să te întrebi ce aspecte din viaţa ta le eviţi şi le reprimi? Încearcă să priveşti în mod conştient la lucrurile de care ţi-e teamă în mod inconştient şi observă rezistenţa pe care tu o ai faţă de ele, cât şi starea de teamă şi de agresiune interioară pe care o resimţi. Vei ajunge să realizezi că nimic nu este bine sau rău, decât dacă tu le consideri în acest fel. Adevărata vindecare a alergiilor va fi posibilă doar dacă vei reuşi să integrezi în mod conştient, aspectele pe care le eviţi ca şi cum ar fi duşmani.

Adesea alergiile se declanşează atunci când o anumită transformare din viaţa noastră ne generează un sentiment

profund de nesiguranţă. Are la bază o lipsă de încredere în sine, o teamă de ostilitate, sentiment perceput mai ales la nivel psihic. De exemplu, există cazuri când pentru o persoană care este alergică la părul de pisică, simplul fapt de a-i arăta o fotografie cu o pisică poate să declanşeze alergia. Ceea ce arată că alergiile au o profundă cauză psihică.

Poate fi şi rezultatul unei stări de agresivitate lăuntrică generată de un refuz sau de sentimentul că suntem respinşi, că suntem cuiva antipatici. Adeseori, dacă cineva ne este antipatic spunem că suntem „alergici" la prezenţa acelei persoane.

Alergia poate fi şi rezultatul unei experienţe traumatizante în această viaţă sau într-o existenţă anterioară.

Alergiile alimentare şi în special cele legate de lapte arată o dificultate de relaţionare cu mama, ea fiind cea care ne hrăneşte.

Alergia la praf arată că respingem tot ceea ce considerăm impur şi murdar.

Alergia la polen arată că avem probleme în a înţelege şi controla energia sexuală şi mai arată adesea şi teamă de viitor.

Alergiile respiratorii sunt generate de lipsa de spaţiu, „nu am aer", senzaţie de sufocare generată de lipsa afectivităţii din partea celorlalţi.

Alergia la antibiotice Termenul de antibiotic este format din particula anti - împotriva şi bios - viaţă. Acestea sunt medicamente care lucrează împotriva vieţii. Ele omoară de asemenea ceva în interiorul tău. Alergia la antibiotice este o reacţie sănătoasă şi un indiciu că tu trebuie să accepţi toate aspectele vieţii, chiar când iau forma unei tensiuni sau conflict.

Alergia la animale (în general) - Fiecare animal reprezintă dragostea, îndemnurile sexuale şi sexualitatea.

Alergia la cai Caii reprezintă partea instinctuală a sexualităţii. Dacă eşti alergic la cai aceasta poate să însemne că îţi este teamă de instinctele tale sexuale.

Alergia la câini Acest tip de alergie reflectă o reprimare a componentei masculine (agresive) a sexualităţii.

Alergia la pisici Pisica simbolizează aspectele mai feminine ale sexualităţii şi calităţi precum ar fi tandreţea şi răsfăţul. Dacă eşti alergic la pisici, poate că ai probleme în acest domeniu.

Alopecia totală sau parţială arată o puternică stare de devitalizare ca urmare a unei perioade de stres şi griji, cât şi o stare de nesiguranţă, de pierderea protecţiei care poate fi materială sau doar afectivă.

Alzheimer este corelată cu o stare de mânie neexprimată care se cronicizează. Fiinţa se simte lipsită de speranţă şi neputincioasă în a mai schimba ceva. Mai poate arăta şi refuz de a coopera cu viaţa aşa cum este ea, evadare. Fiinţa se întoarce la aşa numita siguranţă a copilăriei şi cere în mod revendicativ atenţie şi grijă.

Aids (Sida) Fiinţa respectivă se poate simţi lipsită de apărare şi fără speranţă. Are sentimentul că nimănui nu-i pasă de ea şi are o puternică credinţă că nu este suficient de bună şi o stare de culpabilitate sexuală.

Amenoree (sau alte tulburări de ciclu menstrual) fiinţa respectivă refuză să îşi ia în serios rolul de femeie. Acest rol a fost ales de către sufletul ei pentru această viaţă pentru a-şi continua evoluţia. Adesea persoanei respective nu îi place propria ei persoană.

Ameţeală poate apărea atunci când ne confruntăm cu o schimbare, care decurge după părerea noastră prea repede, neavând timp ca să ne adaptăm la nou, sau dintr-o situaţie pe care simţim că nu o controlăm. Fiinţa are percepţia că îşi pierde reperele.

Apare adesea din lipsa de încredere în sine, în viitor, din teama că nu suntem capabili de a rămâne în picioare în faţa unei situaţii delicate. Mai poate arăta şi o stare de depresie deghizată.

Amigdalita este adesea rezultatul unei furii „înghiţite", neexprimate, neverbalizate. Stafilococul sau streptococul nu se pot cuibări în zonă, decât dacă furia respectivă modifică în mod negativ vibraţia zonei.

Amnezia poate arăta o stare de teamă ce determină o fugă de viaţă, de realitatea înconjurătoare.

Anemia reprezintă o utilizare necorespunzătoare a oxigenului la nivelul globulelor roşii şi este consecinţa unui refuz de a-şi utiliza talentele în serviciul aproapelui său. Ea mai poate indica faptul că persoana şi-a pierdut bucuria de a trăi şi acceptă cu greu să-şi continue experienţa de viaţă, că nu se simte destul de bună.

Adesea este o persoană pesimistă, care trăieşte sentimente de tristeţe, frică, furie, se critică pe sine şi datorită lipsei bucuriei îşi blochează ideile şi nu mai ajunge să le pună în practică. Anemia feriprivă este rezultatul unei stări de descurajare, a lipsei de entuziasm. O fiinţă care doreşte să-şi rezolve această problemă de sănătate şi în acelaşi timp să şi evolueze spiritual, va trebui să accepte să-şi iubească semenii, să servească omenirea şi să devină un model spiritual.

Angina pectorală este o boală care apare ca urmare a îngustării lumenului arterelor coronariene, datorită depozitelor de colesterol. Aceasta va declanşa o durere ce apare de obicei la efort şi uneori noaptea. Cuvântul angină este un termen derivat din cuvântul angoasă, ceea ce arată că aspectul psihologic este foarte important în declanşarea acestei boli.

Ea poate apărea atunci când ne simţim oprimaţi, când există o tristeţe care lezează bucuria noastră de a trăi, atunci când avem o perioadă de mare zbucium afectiv, când luăm prea în serios problemele cu care ne confruntăm, când „punem totul la inimă", sau când avem o problemă sau un secret care „ne apasă pe inimă".

Angoasa este o boală psihică ce este acompaniată şi de manifestări fizice, cum ar fi palpitaţii, senzaţie de frig, tremurături musculare gen spasmofilie, etc. Totul se produce ca şi cum am fi în faţa unui pericol eminent, dar care nu poate fi identificat. Ea în anumite situaţii poate lua şi aspectul de fobie faţă de ceva anume.

Angoasa este adesea rezultatul unei stări de supărare, pe care nu am putut sau nu am vrut să o exprimăm, care rezultă de cele mai multe ori dintr-o profundă insatisfacţie faţă de ceea ce trăim.

Anomaliile sexuale (şi perversiunea în general) În toate cazurile de anomalie sexuală, individul implicat este confruntat cu acele aspecte ale fiinţei pe care el le respinge şi împotriva cărora luptă îndârjit. Forma anomaliei sale sexuale indică calitatea care îi lipseşte, fie că este vorba de masculinitate(în cazul homosexualilor), feminitate (în cazul lesbienelor), umilinţă, dorinţa de dominare (în cazul sado-masochiştilor), etc.

Anorexia poate arăta o mare neîncredere în sine, frică şi respingerea propriei persoane. Posibil într-o existenţă anterioară, individul a manifestat lăcomie urmată de obezitate. Adesea este legată de o problemă în relaţia cu mama, ea fiind cea care ne hrăneşte.

Ea mai poate arăta un refuz complet al vieţii, frică extremă, faptul că persoana nu-şi acceptă propriul eu, se respinge pe sine însăşi, îşi respinge propriul corp .

Această problemă afectează aproape exclusiv tinerele fete în timpul pubertăţii. Simbolizează dorinţa inconştientă de a evada de aspectele fizice ale feminităţii şi sexualităţii şi se manifestă printr-o puternică dorinţă de puritate. Persoana respectivă trebuie să accepte aspectul său feminin, dorinţa sa pentru intimitate şi sexualitate.

Apendicita poate arăta o stare de frică şi o stare de indignare. Persoana afectată nu se mai poate bucura de viaţă, se simte nesigură pe sine, are reţineri sau este prea sensibilă şi crede că nu există nici o ieşire din situaţia în care se găseşte.

Apetit -*în exces* arată nevoia de protecţie ca urmare a unor stări de insatisfacţie şi frustrare lăuntrică. Denotă adesea o puternică neîmplinire afectivă. Există un sentiment de goliciune în interior pe care încercăm cu disperare să îl umplem într-un mod fizic, deoarece nu vedem altă modalitate de a îl depăşi. Adesea persoana respectivă este foarte nesigură şi îi este teamă de a pierde ceva de care este foarte ataşat.

-*pierderea apetitului* arată teamă şi neîncredere în viaţă.

Aritmia poate apărea atunci când ne simţim împărţiţi la nivel de conştiinţă între două aspecte importante ale vieţii noastre, ceea ce alterează sentimentul nostru de unitate interioară. Neregularitatea ritmului cardiac mai poate indica inconstanţă în manifestarea sentimentelor noastre.

Palpitaţiile inimii sunt o indicaţie a unui dezechilibru emoţional şi al unei întreruperi în ordinea pe care am creat-o pentru noi înşine. Vezi şi Problemele de ritm cardiac.

Arsurile (externe) - apar cel mai adesea atunci când fiinţa arde de supărare şi atunci când îşi proiectează resentimentele asupra celorlalţi.

Arsuri gastrice vezi aciditate.

Arterioscleroză (proces de îngroşare şi pierdere a elasticităţii pereţilor arteriali) poate arăta că fiinţa face un exces legat de alimentaţie şi că acordă o importanţă prea mare aspectelor materiale ale vieţii. Arterioscleroza mai indică şi o stare de rezistenţă, tensiune, rigiditate şi îngustime a minţii. Fiinţa a devenit prea inflexibilă, atât la minte cât şi la corp. Acum corpul încearcă să ne transmită foarte clar că abordarea pe care o avem faţă de viaţă este lipsită de deschiderea, flexibilitatea, toleranţa, cât şi blândeţea necesare.

Arterită (inflamaţie a arterelor) poate apărea ca urmare a unei supărări care ne determină să nu mai investim în ceea ce înainte ne pasiona şi astfel pierdem încet, încet bucuria de a trăi.

Artrită (inflamaţie a articulaţiilor) Fiinţa respectivă manifestă un spirit prea critic şi rigid, rigiditate provenită din mental, din existenţa unor resentimente. Persoana nu se simte iubită, se critică şi îi critică pe ceilalţi în forul ei interior. Ea are multe decepţii, multă amărăciune şi resentimente faţă de viaţă.

Artroza arată o stare de rigidizare interioară, poate apărea ca urmare a unei stări constante de criticism. Persoana care suferă de artroză aderă într-un mod foarte rigid la opiniile şi conceptele sale, iar rezultatul este că este „înţepeneşte" şi începe să „ruginească" în aceste idei. Redobândirea flexibilităţii interioare va restaura treptat şi mobilitatea fizică.

Astm Fiinţa se simte înăbuşită de mediul în care trăieşte şi îşi reţine nu numai suflul, ci şi sentimentele şi emoţiile. Mai poate arăta un plâns reprimat, o stare afectivă care ne este teamă să o manifestăm. Uneori persoana afectată se lasă sufocată de propria impresionabilitate, nu neapărat ceilalţi o fac să se simtă astfel. Boala poate deveni un mod de a-i manipula pe cei din jur.

Alergiile respiratorii sunt generate de lipsa de spațiu, „nu am aer”, senzație de sufocare este adeseori generată de lipsa afectivității din partea celorlalți.

Ateroscleroza cerebrală sau coronariană denotă o stare de rezistență, tensiune și de refuz în a vedea binele, în a accepta o stare de bucurie. Persoana afectată caută să fie dură, opune rezistență și este foarte tensionată.

Autism Posibil într-o existență anterioară individul a avut parte de un refuz al societății, ducând o viață marginalizată. Acum singura soluție este iubirea pe care apropiații săi trebuie să i-o dăruiască.

Auzul slăbit Acest simptom apare de obicei în cazul oamenilor în vârstă, dar sunt situații când și persoane mai tinere se pot confrunta cu această problemă. Aceasta arată adeseori că persoana afectată se izolează din ce în ce mai mult de mediul în care trăiește și devine din ce în mai inflexibilă și rigidă, pentru că de fapt este puțin doritoare să asculte și să se supună. Ideal este să păstrăm o minte deschisă și receptivă în timp ce îmbătrânim și învățăm în fiecare moment al vieții.

Avort spontan poate arăta teama inconștientă de viitor. Mama nu se simte pregătită pentru venirea pe lume a copilului. Poate fi provocat și de sufletul copilului, care s-a răzgândit în ceea ce privește alegerea părinților sau a momentului revenirii pe Pământ.

Litera B

Bâlbâiala arată nesiguranță și neîncredere în sine, datorată cel mai adesea lipsei de susținere și de afectivitate a celor din jur. Încă din copilărie, persoana respectivă a păstrat pentru sine ceea ce avea de spus, inclusiv plânsetul, din teama de a nu fi respinsă.

Boala Parkinson poate arăta teama de a nu fi controlat, dublată adesea de dorința de a-i controla pe toți.

Bolile autoimune În cazul acestor boli, anticorpii acționează împotriva noastră și aceasta se produce pentru că cel mai adesea există o stare puternică de mânie pe care o orientăm împotriva propriei noastre persoane.

Bolile copilăriei (în general) - Toate bolile copilăriei afectează pielea, (pojarul, varicela, scarlatina, oreionul) și prevestesc o nouă fază în dezvoltarea copilului. Aspecte din personalitatea copilului (aspecte ce majoritatea provin din alte existențe) care încă nu sunt cunoscute copilului încep să se manifeste, prin acest mic conflict interior ce devine vizibil la suprafața pielii. Când aceste boli își urmează cursul, vom observa spre final că copii devin mai maturi după această experiență.

Bolile nervoase În această viață sau într-o viață anterioară am „hrănit” o mulțime de gânduri negative și (sau) am utilizat necorespunzător cunoștințele și calitățile noastre intelectuale.

Bolile psihice au la bază o problemă de ordin spiritual, refuz de a evolua. Ființa prezintă adesea o separare între corpurile subtile și de cele mai multe ori a încălcat cu bună știință, acum sau într-o altă viață, Legile Divine.

Bolile venerice, de cele mai multe ori, arată o stare de culpabilitate sexuală. Persoana afectată adeseori are o atitudine desfiguratoare față de sexualitate.

Bătături Orice gen de indurație arată o stare de rigidizare a ființei în fața unor suferințe. Sunt generate adesea de sentimente de culpabilitate și de lipsa bucuriei în întâlnirile cu experiențele vieții. Ființa respectivă se poate simți copleșită de griji. Bătăturile apărute la picioare pot arăta faptul că ființa se încăpățânează să meargă într-o direcție greșită.

Boală cardiacă coronariană poate arăta o reprimare a emoţiilor şi sentimentelor şi faptul că persoana nu îşi respectă nevoile afective şi se conformează prea strict normelor sociale. Se prezintă în exterior deschisă şi sociabilă, iar în interior este anxioasă şi rigidă; ascunzându-şi conflictele interioare.

Aspiraţiile ei au standarde prea ridicate, tinde să se suprasolicite pentru a le împlini, fiindu-i teamă de eşec, teamă pe care o ascunde în spatele unei sârguinţe impresionante. Adesea, se identifică prea mult cu munca şi nu mai are timp pentru nimic altceva.

Bronşita poate arăta probleme, supărări, familiale sau în mediul înconjurător imediat, faptul că persoana trăieşte într-un mediu familial greu de suportat (certuri în exces sau lipsă de comunicare). Persoana respectivă se simte abandonată, descurajată de viaţă, acestea generându-i o stare de teamă în a lua viaţa în piept. Tusea indică că există ceva de care în mod inconştient dorim să scăpăm, ceva ce ne supără sau ne necăjeşte.

Bulimie vezi Apetit în exces.

Bursitele (genunchiul servitoarei) pot fi în legătură cu o stare de mânie reprimată sau chiar de agresivitate, pe care te-ai reţinut să le manifeşti foarte mult timp, dar ale căror cauze nu ai reuşit să le rezolvi.

Litera C

Calculii biliari pot arăta o stare de teamă, nemulţumire de sine, agresivitate, gânduri «dure». Amărăciunea, sentimentele şi gândurile «dure » şi agresiunile s-au transformat acum în piatră. Probabil viaţa ta stă sub influenţa unor forţe agresive psihice sau chiar fizice.

Persoana respectivă este foarte hotărâtă, combativă, dornică să meargă înainte, dar acţionează cu frică, lăsându-se frânată de cineva din apropiere.

Calculii renali pot arăta o lipsă de discernământ, care ne determină să adoptăm gânduri şi poziţii «dure» faţă de alţii. Adesea ne încăpăţânăm pe un făgaş ce va conduce la *cristalizarea* emoţiilor negative.

Cancerul Cei mai mulţi medici ştiu astăzi că aparenta cauză a cancerului vine din faptul că persoana a suferit un grav şoc emoţional, câţiva ani sau câteva luni înainte, şi nu şi-a exteriorizat emoţiile la acea dată. Acest şoc emoţional a declanşat o stare cronică de tristeţe, împotriva căreia fiinţa a renunţat să mai lupte. Acesta este şi motivul pentru care în primele stadii ale bolii, boala evoluează insesizabil, neexistând nici un fel de durere care să ne alarmeze.

Cancerul reprezintă o autodistrugere, ceea ce face vindecarea dificilă. Aproape toţi pacienţii spun că înainte de declanşarea bolii îşi pierduseră în mare parte dorinţa şi bucuria de a trăi. Motiv pentru care adesea bolnavii de cancer luptă împotriva bolii fără prea mare convingere. Pentru a regăsi bucuria de a trăi, trebuie să ne eliberăm de ceea ce a generat tristeţea cronică cu care ne confruntăm. Trebuie să ne focalizăm asupra aspectelor pozitive ale vieţii noastre, trebuie să regăsim micile bucurii ale vieţii, să urmărim să fim optimişti şi încrezători.

Celulelor canceroase le lipseşte conştiinţa corpului ca fiind un întreg mai mare, atotcuprinzător şi nu realizează că doar în cooperare cu alte celule vor putea să continue să existe. La fel cum celula este o parte a corpului, noi înşine suntem o parte a unităţii atotcuprinzătoare care este lumea în care trăim. Dacă suferim de această boală trebuie să ne întrebăm în ce zonă a vieţii noastre ne-am rupt de întreg. Aria afectată şi problema psihologică pe care o simbolizează acea parte a corpului, (vezi capitolul) te vor ajuta să afli.

Cauza spirituală a cancerului constă în faptul că individul nu a asimilat cel puţin jumătate din lecţiile karmice ce i-au fost propuse în această viaţă, refuzând astfel evoluţia (chiar dacă această atitudine este inconştientă). Bolnavul trebuie să îşi ia propriul destin în mâinile sale şi să se hotărască să se elibereze de conflictul lăuntric care a generat boala. Această stare de detaşare este esenţială, detaşare de resentimente, de posesiuni, pentru a putea avea o nouă şansă. Trebuie să înţelegem, de exemplu, că singura noastră posesiune este bogăţia noastră lăuntrică. După moarte nu luăm cu noi decât înţelepciunea, bunătatea, dragostea ce sălăşluiesc în sufletul nostru.

Cancerul osos apare atunci când ne confruntăm cu un sentiment de devalorizare (lipsă de valoare) a fiinţei noastre, dublat adesea şi de un sentiment de neputinţă.

Candida albicans poate arăta existenţa unor frustrări şi supărări. Persoana este extrem de perfecţionistă şi nu prea realistă în ceea ce o priveşte, cerând prea mult de la propria persoană.

Caută tot timpul experienţe noi prin care să poată fi fericită; dar, uneori, îşi pune singură obstacole înaintea fericirii, tocmai când este foarte aproape. Adesea este prea pretenţioasă şi nu are încredere în relaţii.

Carie dentară poate apărea ca urmare a unei stări de ranchiună împotriva cuiva, care ne macină fiinţa, inclusiv dinţii, sau ca urmarea a pierderii capacităţii de a lua decizii sau a unei stări de confuzie lăuntrică, de surmenaj şi devitalizare.

Cataracta apare ca urmare a opacizării cristalinului. Ne putem confrunta cu această boală atunci când avem percepţia că viitorul pare neclar şi chiar sumbru, arătându-ne inabilitatea de a vedea înainte cu bucurie. Mai arată pierderea capacităţii de a vedea lucrurile *clare*, determinată adesea de o cramponare în punctul nostru de vedere.

În scopul de a nu vedea lucrurile pe care nu vrem să le vedem, păstrăm o anumită distanţă între propria persoană şi mediul în care trăim. Este ca şi cum ne-am fi lăsat jaluzele/storurile deasupra ochilor. Motivul pentru care vederea exrterioară a fost diminuată este de a ne ajuta să încetăm să privim doar partea exterioară a lucrurilor. De aceea, dacă viitorul ni se pare întunecat, trebuie să privim în interior până când vom găsi lumina interioară. Apoi aceasta va împrăştia lumina şi asupra griului din lumea exterioară, la fel precum soarele luminează o zi mohorâtă şi gri.

Cefalee (dureri de cap) toată lumea ştie că apare atunci când nu putem să controlăm lucrurile şi să le dirijăm în direcţia în care dorim. De multe ori spunem că o anumită problemă „ne-a dat bătăi de cap." Incapacitatea de a controla lucrurile provine adesea dintr-o stare de frică şi de nesiguranţă.

Adeseori arată şi o luptă interioară între raţiune şi sentiment, în care urmărim mental să ne înăbuşim sentimentele. De multe ori durerile de cap sunt însoţite şi de probleme vizuale, ceea ce arată că nu dorim să vedem clar realitatea înconjurătoare.

Durerea de cap este o indicaţie a unei tensiuni excesive. Poate fi cauzată de existenţa unor cereri exterioare puternice, dar şi de o ambiţie excesivă, de o stare de încăpăţânare şi încrâncenare şi de dorinţa de perfecţiune. Altă cauză comună poate fi şi grija perpetuă (legată de lucruri care practic « ne dau dureri de cap »).

Celulita este supărare „depozitată", adesea faţă de propria fiinţă. Fiinţa respectivă de cele mai multe ori nu se iartă şi nici nu se iubeşte.

Cervicite (inflamaţii ale colului) pot arăta dificultăţi în contactul, relaţia noastră cu fiinţa iubită.

Chelie vezi alopecie.

Cheratita poate proveni dintr-o stare de agresivitate manifestă sau ascunsă în care ființa ar dori uneori să sfărâme orice îi stă în cale, dintr-o stare de furie extremă, care îi încețoșează privirea la propriu, nu doar la figurat.

Chisturile pot fi considerate ca niște formațiuni pline de tristețe și supărare. Ele nu sunt dureroase ceea ce arată că tristețea respectivă este cronicizată. Mai pot indica și o „creștere falsă" a ființei noastre, faptul că noi visăm că creștem într-o anumită direcție, că evoluăm.

Chisturile ovariene pot proveni dintr-o stare de tristețe și nemulțumire legată de eșecul nostru în a fi creativi. Ele mai pot arăta o percepție a faptului că relațiile noastre erotice sunt disarmonioase și că avem o stare de culpabilitate față de ele. Sau pot apărea ca urmare a refuzului nostru de a integra armonios aspectele erotice în viața noastră, refuzând angrenarea noastră erotică și considerând neimportant acest capitol al vieții noastre, convinse fiind în mod copilăresc că dacă întoarcem spatele propriei noastre sexualități am rezolvat problema.

Cistite sau boli ale vezicii urinare Afecțiunile vezicii urinare sunt corelate cu „probleme de teritoriu". Este știut că anumite animale își marchează teritoriul cu jeturi de urină și se pare că există o reminiscență din acest comportament și la om. Astfel încât bolile vezicii urinare pot arăta o invadare a intimității de către o altă persoană, putând fi chiar un membru al familiei care ne invadează spațiul nostru emoțional, cât și tentativa de a elimina o tensiune emoțională care este dureroasă pentru noi.

În cazul cistitei, procesul de micțiune este însoțit de durere. În ciuda presiunii crescute, de abia putem să eliminăm câteva picături. Poate că am fost sub o mare presiune în ultima vreme și acum urmărim să o proiectăm asupra altora. Ideal ar fi să ne eliberăm în mod voluntar de schemele mentale învechite și să descoperim la ce anume nu

vrem încă să renunțăm din cauza fricii. Dacă facem acest lucru și eliminăm opiniile care nu ne sunt necesare, nu vom face cistită din nou.

Colesterol crescut poate arăta o creștere a durității, o rigidizare sentimentală a persoanelor respective, care doresc să-și creeze ca o carapace, crezând astfel că se protejează.

Colibaciloza poate arăta o stare de insatisfacție lăuntrică, sau o stare de insatisfacție sexuală.

Colică (durere abdominală violentă cu caracter spasmodic) poate arăta o stare de iritație mentală, o stare de încordare, de nerăbdare, chiar de enervare.

Colită (inflamație a colonului) poate arăta o dificultate de a digera aspectul emoțional al unei experiențe și o stare de nesiguranță lăuntrică. Persoana respectivă se simte deseori înfrântă și oprimată.

Probabil persoana respectivă a avut părinți foarte stricți și severi și (sau) a avut experiența multor represiuni și umilințe, iar ca rezultat îi este teamă să-și manifeste propria personalitate. Adesea joacă doar un rol pentru a fi pe placul celorlalți. Deoarece are nevoie foarte puternică de afecțiune, se atașează prea puternic de alții în loc să își trăiască propria viață. Trebuie să avem curajul să fim noi înșine, să ne iubim și să ne acceptăm așa cum suntem.

Comă Ființa respectivă fuge de cineva sau ceva.

Congestie cerebrală poate arăta o stare de renunțare de a lupta cu dificultățile vieții, sau chiar o respingere a vieții. Mai poate indica și o stare de încăpățânare în a ne transforma, cu convingerea că „mai bine mor decât să mă transform".

Conjuctivita poate arăta o stare de mânie neexprimată, frustrare, incapacitatea de a putea accepta punctul celuilalt de vedere.

Indică un conflict pe care refuzăm să îl privim în mod direct. Trebuie să fim cinstiţi cu noi înşine şi să ne confruntăm cu curaj cu conflictele noastre interioare sau exterioare, fără să închidem ochii faţă de ele.

Constipaţia poate apărea ca urmare a refuzului de a renunţa la ataşamente, la starea de posesivitate şi la diferite scheme învechite devenite inutile.

Persoana se reţine la nivel material (vrea să-şi păstreze cu orice preţ bunurile, se teme să nu le piardă, să nu-i lipsească, se fereşte să le împartă cu cineva), sau emoţional (se reţine să fie ceea ce ar vrea să fie şi se reţine în a-şi exprima liber sentimentele) sau mental (îşi păstrează vechile idei, nu vrea să accepte idei noi). Adesea există o stare de culpabilizare.

Crampa musculară (în general) este întotdeauna rezultatul unei tensiuni psihice şi a unei stări de teamă de a nu pierde ceva sau pe cineva. Lucrurile la care persoana nu poate renunţa sunt adesea depăşite şi ar trebui îngropate şi uitate. Acum energia persoanei respective este blocată la un anumit nivel şi crampele sunt o sursă de eliminare a ceea ce a fost reprimat. Trebuie să lăsăm trecutul în spate, să ne relaxăm şi să permitem vieţii noastre să curgă în armonie.

Criza cardiacă poate indica o pierdere a bucuriei inimii în favoarea poziţiei sociale sau a banilor. Persoana nu mai permite suficient energiei iubirii să circule prin inima sa.

Curbarea spatelui (cocoaşa) - O curbare pronunţată a spatelui indică că persoana respectivă trebuie să înveţe în această viaţă lecţia umilinţei. Deoarece această calitate îi lipseşte, supărarea şi iritarea s-au acumulat în spatele său.

Dacă persoana s-a născut cu o curbură puternică a şirei spinării, este de datoria sa să înveţe lecţia umilinţei şi să o integreze în viaţa sa. Sufletul său a făcut această alegere înainte de a se naşte şi fiinţa respectivă trebuie să o accepte.

Litera D

Dependenţa (în general) - Întotdeauna indică o stare de neîmplinire într-un domeniu al vieţii (sentimentale, profesionale, etc). Fiinţa nu are sentimentul că poate rezolva de una singură această stare de neîmplinire aşa că apelează la un substituent. În cazul folosirii excesive a alcoolului (vezi mai sus şi alcoolismul), haşişului şi marihuanei fiinţa este în căutarea unei lumi fără probleme şi doreşte să atenueze duritatea vieţii. Dependenţa de amfetamine sau cocaină, droguri care stimulează eficacitatea şi productivitatea, de obicei indică o căutare a succesului, iubirii şi a recunoaşterii care se asociază cu aceasta. O utilizare excesivă de LSD, mescalină, ciuperci halucinogene sau heroină reflectă o căutare a senzaţiilor tari şi nevoia de expansionare a conştiinţei. Indiferent de drogul pe care fiinţa îl foloseşte, dependenţa denotă o stare de frustrare, neîncredere în sine, sentimentul că viaţa este prea dificilă pentru noi.

Dependenţa de alcool vezi alcoolismul.

Dependenţa de nicotină vezi tabagismul.

Depresia poate apărea atunci când fiinţa se simte furioasă împotriva sa sau a altora, deşi de cele mai multe ori nu are dreptate. Se simte lipsită de speranţă şi dezamăgită. Fiinţa se torturează pe sine prin auto-reproşuri şi sentimente de vinovăţie. Depresia este de asemenea o formă a refuzului a responsabilităţii propriei vieţi. Poate apărea şi atunci când este timpul să intrăm într-o nouă fază a vieţii, dar ne este teamă de necunoscut. Depresia mai apare şi datorită faptului că viaţa ne obligă să ne confruntăm cu aspecte ale ei cu care nu suntem în relaţii bune, cum ar fi vârsta înaintată, singurătatea, pierderea cuiva drag, etc.

Diabetul apare cel mai adesea ca urmare unui şoc afectiv grav (mai ales cel apărut în copilărie), care fragilizează sentimentul nostru de securitate, dar şi bucuria noastră de a trăi şi dorinţa noastră de a ne "investi" viaţa. Este o boală de inhibiţie.

Diabetul care apare în copilărie sau în tinereţe este karmic. Este datorat unei vieţi trecute în care individul nu şi-a refuzat nimic; excese senzuale, pasionale sau agresivitate şi alte formele negative ale expresiei de sine. Datorită acestora, în viaţa actuală el este obligat la o rigoare extremă şi la o disciplină severă, prin diabet. Diabetul declarat la maturitate/bătrâneţe va fi cauzat, mai curând, de problemele relaţionale ale pacientului cu partenerul său de viaţă.

Diabetul poate indica o stare de tristeţe profundă, de care adesea fiinţa respectivă poate nici nu este conştientă, provenită din faptul că ea consideră că nu primeşte suficientă dragoste, deşi de multe ori chiar dacă primeşte dragoste din partea celorlalţi consideră că nu o merită.

Mai poate arăta şi o nevoie exagerată de a controla totul. Adeseori fiinţele cu diabet au mari probleme relaţionale. Le lipseşte dulceaţa vieţii şi tânjesc după dragoste, dar consideră că nu merită să o primească şi că nu sunt capabili să o dăruiască. Trebuie să lase trecutul deoparte şi să accepte că afecţiunea, dragostea şi chiar o stare veselă şi jucăuşă reprezintă aspecte importante ale vieţii.

Diareea poate arăta o stare de frică, de teamă în a slabi încordarea, uneori chiar o stare de disperare (în cazurile de diaree cronică). Teama este adesea implicată aşa cum este indicat şi de anumite expresii comune cum ar fi: "a făcut pe el" de frică.

Persoana respectivă îşi face gânduri negre, se învinovăţeşte mereu, se supară pe ea însăşi. Se ştie că există diareea de stres, de exemplu, înaintea unui examen.

Fiinţa respectivă se simte neputincioasă în faţă sarcinilor pe care le are de îndeplinit. Adesea este foarte sensibilă, se respinge pe sine, refuză alimentele şi se teme să nu fie respinsă de ceilalţi.

Dismenoree (dureri la menstruaţie) poate arăta o stare de furie împotriva propriei persoane, care include şi o neacceptare a feminităţii şi o respingere a propriului trup. Vezi şi Probleme legate de menstruaţie.

Dureri de cap vezi cefalee.

Dureri ale picioarelor pot arăta o stare de teamă faţă de viitor şi teamă de a merge înainte.

Adesea, persoana consideră că are nevoie de lucruri exterioare pentru a se simţi în siguranţă, lipsindu-i credinţa. Fiinţa respectivă, de cele mai multe ori, nu este în contact cu puterea ei interioară.

Dureri de umeri Persoana are sentimentul de a căra povara vieţii; se simte lipsită de speranţă şi neajutorată. Se crede responsabilă de fericirea altora, de rezolvarea problemelor care îi privesc pe alţii. De multe ori este nesigură în ceea ce priveşte viitorul, pe care-l resimte ca pe o povară.

Durerile în partea de sus a spatelui pot indica o incapacitate de susţinere afectivă, furie reprimată. Adesea persoana are multe pretenţii de la ceilalţi şi trăieşte sentimente de mânie.

Fiinţa respectivă crede că, dacă oamenii ar iubi-o mai mult, ar face diferite lucruri pentru ea. Are aşteptări care consideră că i se cuvin şi se înfurie interior dacă nu le primeşte.

Durerea de gât poate indica o furie neexprimată. Persoana respectivă se abţine să spună ceva din teama de a face rău, sau crede că nu e bine să spună şi se teme de consecinţe, dar gândul la ce are de spus o face să fie

furioasă. Mai poate arăta şi un blocaj al creativităţii inspirate.

Durerea de ceafă poate indica o insuficientă exprimare a valorilor propriului sine. Persoanei respective îi este greu să-şi conducă propria viaţă, fără a-şi face griji în legătură cu părerile celorlalţi.

Litera E

Eczema arată de multe ori frica de contact, de atingere, combinată, în mod aparent paradoxal, cu dorinţa de atingere. Această atitudine de dorinţă şi teamă conduce la o stare contradictorie care ne „irită".

Eczema adesea mai indică şi faptul că un factor emoţional în mod conştient sau inconştient ne deranjează, ne irită. Poate că de asemenea opunem rezistenţă la ceva, poate ne simţim ameninţaţi sau răniţi. Aceste sentimente pot apărea când ridicăm bariere şi încercăm să tragem linie de demarcaţie între noi şi ceilalţi. Trebuie să devenim conştienţi de ceea ce cauzează această iritare în viaţa noastră şi trebuie să o eliminăm.

Eczema la copii mici (crusta de lapte) Dacă copilul tău are această formă de eczemă, încearcă să îţi arate că are nevoie de mai multă căldură afectivă şi prezenţă fizică. Aceasta reprezintă încercarea copilului de a trece dincolo de sentimentele de izolare. Oferă-i copilului tău mai multă atenţie şi iubire.

Edem Retenţia de apă arată un refuz de a ne relaxa şi de a ne elibera de trecut. Nu ştim cum să eliminăm o emoţie, un sentiment care avem senzaţia că ne „îneacă".

Embolia indică că nu mai eşti flexibil în interior şi că ai devenit rigid din punct de vedere mental. Viaţa ta se concentrează prea mult pe odihnă şi relaxare şi ca rezultat corpul a devenit letargic. Încearcă să realizezi că totul în

viaţă este în mişcare şi că nu eşti o excepţie a acestui lucru. Fii deschis şi adoptă o atitudine flexibilă, devino mai tolerant şi iubitor.

Emfizem pulmonar poate apărea datorită faptului că fiinţei îi este teamă să ia viaţa „în piept" şi se simte descurajată şi nesigură.

Entorsă la nivelul gleznei sau genunchiului poate indica o stare de furie şi rezistenţă de a merge într-o anumită direcţie, de a avansa în anumite sectoare ale vieţii.

Persoana se simte vinovată şi vrea să se pedepsească pentru rezistenţa pe care o opune, datorită faptului ca îi este teamă.

Enurezis vezi incontinenţa urinară.

Epistaxis (sângerări nazale) Ca orice pierdere de sânge, denotă o scădere a bucuriei de a trăi, dar şi sentimentul că nu suntem acceptaţi sau că nu ne găsim locul. La copii poate arăta probleme de afirmare de sine faţă de un părinte sau faţă de un profesor prea autoritar.

Excrescenţele pot apărea ca urmare a faptului că întreţinem resentimente, ranchiuni.

Litera F

Faringita, ca orice stare inflamatorie dureroasă, arată o stare de furie reprimată. Faringele fiind o intersecţie între căile digestive şi cele respiratorii, arată adesea şi că situaţia în care suntem ne este greu să o «înghiţim». Faringitele cronice sunt corelate adesea şi cu tulburări intestinale (legate în mod special de intestinul gros), ceea ce nu face decât să sublinieze încă o dată faptul că şi în faringite ne este greu să ne debarasăm, să eliminăm experienţele dezagreabile.

Febra arată mânie care ne face să ardem în interior. La copii arată o stare de supărare faţă de un părinte sau o

ființă care este prea autoritară cu ei, lezându-le libertatea de expresie şi de afirmare.

Flatulență (gaze intestinale) poate arăta existența unor idei nedigerate, dar şi ataşamentul față de o situație care nu ne mai este nici satisfăcătoare, nici benefică, dar care considerăm că ne oferă securitate materială sau afectivă. Aceste simptome indică deci faptul că nu poți sau nu doreşti să înghiți ceva. În acelaşi timp, există o lipsă a dorinței de a admite acest lucru şi de aceea înghițind aer simulezi de fapt actul real de înghițire. Altă cauză ar putea fi că înghiți prea multe fizic sau psihic şi acest lucru nu este în acord cu propria persoană şi de aceea dă naştere senzației de umflare, de balonare. Trebuie să devii mai discriminant şi să ingeri doar ceea ce vrei şi ce poți digera corespunzător. Acceptă-te aşa cum eşti, inclusiv limitările şi învață astfel să spui "nu".

Flebita poate indica o stare de furie şi frustrare, generată de lipsa bucuriei de a trăi. Persoana respectivă are tendința de a-i învinovăți pe ceilalți pentru ceea ce-i lipseşte şi acest lucru o împiedică să meargă înainte. Îşi creează propriile limite, dar preferă să dea vina pe alții în loc să-şi asume propriile responsabilități.

Fibromul uterin poate arăta o stare de disarmonie şi de tristețe în cămin şi posibil în relația cu un copil. Mai poate arăta şi o stare de neîmplinire legată de dorința noastră de a fi mamă, sau dacă suntem mamă legată de modul cum ne îndeplinim îndatorirea de mamă.

Dacă apar şi sângerări asta arată că există şi o stare de «pierdere de sine» dublată şi de o stare de pierdere a bucuriei de a trăi.

Fobie- vezi angoasă.

Fracturile sunt rezultatul unei mişcări bruşte opuse structurii, naturii noastre, opusă poziției pe care am adoptat-o o perioadă lungă de timp. Este o problemă legată de

structura noastră profundă, de aspectele noastre psihologice cele mai intime, de convingerile şi credințele noastre. Mai pot apărea şi atunci când există un conflict legat de o situație impusă, sau legat de o autoritate.

O fractură *întrerupe* ce tocmai făceam şi ne împiedică, într-o anumită măsură, să continuăm. Oasele noastre simbolizează stabilitatea şi suportul, cât şi îndeplinirea normelor, iar o fractură de os poate indica şi că am trecut cu vederea sfârşitul unei faze din dezvoltarea noastră: Este posibil, de asemenea, că am pus prea mult accent pe activitatea fizică şi nu suficient pe cea spirituală, că am devenit prea rigizi. Dacă suntem flexibili sufleteşte, vom fi flexibili în tot ceea ce trăim şi atunci oasele se vor supune şi nu se vor mai rupe.

Frigiditatea poate arăta existența credinței că sexualitatea este ceva rău şi murdar, o negare a plăcerii în orice domeniu al vieții. Mai poate indica şi existența în viața persoanei respective a unor parteneri insensibili şi chiar existența unei stări de teamă care vine din trecut, din copilărie, fiind teama față de un părinte.

Furunculii - Un furuncul indică o problemă foarte acută care ne supară foarte tare, făcându-ne «să fierbem ».

Litera G

Gangrenă (necroză infectată a unui porțiuni dintr-un țesut) poate apărea când există o stare mentală morbidă. Arată pierderea bucuriei de a trăi datorită unor gânduri otrăvite.

Gastroenterita poate indica o stare de nesiguranță îndelungată, susceptibilitate, negare de sine. Persoana respectivă se respinge pe sine însuşi într-un mod violent, deoarece nu a reuşit să "digere" o situație sau o persoană. Vezi şi Probleme la Stomac şi de digestie.

Gingiile (probleme legate de gingii) - aşa cum gingiile sunt la baza dinţilor, tot aşa şi încrederea în viaţă şi în tine însuţi sunt de bază pentru a reuşi în viaţă. Probleme la gingii indică probleme legate de încrederea în sine şi încrederea că vom avea succes în viaţă.

Glaucom - apare creşterea presiunii intraoculare ce atacă retina şi nervul optic. Această presiune intraoculară crescută este corelată cu o presiune emoţională crescută. Se spune că glaucomul apare datorită nenumăratelor lacrimi nevărsate, adică a emoţiilor neexprimate.

Glosita (inflamaţie a limbii) poate apărea atunci când avem nişte cuvinte care ne-au rămas, cum se spune, „pe vârful limbii", pe care nu am îndrăznit din diverse motive să le rostim, sau dintr-o supărare neexprimată, care ne împiedică să gustăm din plăcerile vieţii, sau dintr-o creativitate înăbuşită.

Greaţa poate arăta o stare de profundă aversiune şi de dezgust, respingerea unei idei, a unei persoane sau a unei experienţe.

Mai poate indica o respingere a ceva ce este greu de digerat, nu numai în sens fizic. Dacă mâncăm prea multă mâncare diferită sau ingerăm prea multe idei diferite, nu vom putea să le digerăm suficient şi vărsăturile ne vor împiedica să mai preluăm altele noi. **Gripa** este fie un semn de prea mult stres sau al unei crize lăuntrice pe care încerci să o ocoleşti, deşi nu doreşti să admiţi acest lucru faţă de tine. Eşti sătul şi ai dori ca lucrurile să îşi urmeze propriul curs. Acceptă dorinţa ta subconştientă de odihnă şi îngăduie-ţi să aduni mai multă putere. Acceptă situaţia în mod conştient, pentru că indiferent ce este, problema conţine în ea însăşi şi rezolvarea. Vezi şi răceală.

Guşă tiroidiană poate indica sentimentul că suntem victime, că am fost pedepsiţi pe nedrept într-un moment al vieţii, stare de neîmplinire, sentiment de zădărnicie în viaţă.

Guta (artrită reumatoidă) poate indica teama de a merge înainte, cât şi tendinţa de a domina. Persoana este nerăbdătoare, doreşte să domine, îşi face griji în ceea ce priveşte viitorul şi nu are un scop definit în viaţă şi care să o motiveze.

Corpul a devenit rigid şi înţepenit pentru că atitudinea noastră faţă de viaţă a fost inflexibilă şi rigidă pentru mult timp. Supărarea şi nerăbdarea s-au depozitat în gândurile noastre şi acum suntem obligaţi să fim inactivi şi tăcuţi. Iar faptul că am dorit să îi dominăm pe ceilalţi s-a întors împotriva noastră, acum fiind noi cei dominaţi de boală.

Guturaiul se poate declanşa într-o perioadă de confuzie a individului sau în urma unei temeri sau culpabilităţi. Nasul care curge reprezintă lacrimi şi o purificare necesară. Nasul reprezintă intuiţia şi cunoaşterea de sine. Mai poate arăta şi o stare de confuzie sufletească şi de culpabilitate.

Litera H

Halenă fetidă (respiraţie urât mirositoare) poate arăta o situaţie de viaţă care este prost digerată de către noi, experienţe refulate şi chiar o stare de dezgust faţă de viaţă. Persoana respectivă poate nutri gânduri de răzbunare, pline de furie şi se ruşinează de prezenţa lor, ceea ce îi provoacă o senzaţie de arsură interioară. Pot fi şi gânduri ascunse, la nivel subconştient. Ar trebui ca persoanele din jur să-i spună că are această problemă, fiindcă poate fi veche şi persoana respectivă să nu-şi dea seama.

Hemoragiile de orice gen sunt întotdeauna corelate cu pierderea bucuriei de a trăi, generată de o stare prelungită de tristeţe.

Hemoragiile digestive sunt corelate cu un sentiment de injustiţie legat de o situaţie pe care fiinţa respectivă nu

poate să o „digere”, sau chiar legat de faptul că viaţa li se pare injustă.

Hemoragiile uterine sunt corelate cu o stare de tristeţe şi o pierdere a bucuriei generată de probleme în cămin sau cu cei apropiaţi.

Hemoragii nazale vezi epistaxis.

Hemoroizii pot fi efectul unei stări de supărare, de tensiune, de presiune, de povară pe care simţim că nu putem să le eliminăm. Persoana afectată se simte supraîncărcată şi vinovată de a fi astfel, dar continuă să-şi poarte povara, fiindcă orgoliul şi teama o împiedică s-o lase mai uşor şi să ceară ajutor.

Hepatita poate indica mânie, furie, ranchiună, iritabilitate, nemulţumire. Persoana afectată se enervează uşor, aşteaptă mereu ceva de la ceilalţi şi este rezistentă la schimbare. Indiferent care este cauza, hepatita te obligă acum să te odihneşti şi să ai restricţii. Foloseşte bine acest timp şi renunţă la vechile tendinţe negative, inclusiv la critică, supărări, furie. Aceasta este şansa unui nou început. Vezi şi Probleme legate de Ficat.

Hernia de disc poate apărea atunci când ne simţim îngrădiţi într-o situaţie dată sau de o persoană. Mai poate apărea atunci când vrem să rupem o regulă, o anumită structură organizatorică şi când avem o stare de încordare prelungită, pe care o simţim ca pe o povară.

Această condiţie mai poate arăta o anumită indecizie care este adesea asociată cu sentimentul că nu obţinem suficient sprijin moral. Ceva s-a blocat în interiorul nostru şi astfel, în timp, am devenit rigizi şi imobili.

Herpes genital poate arăta un sentiment de culpabilitate sexuală şi posibil convingerea că sexualitatea este ceva greşit.

Herpesul labial poate arăta existenţa unor cuvinte amare ce nu au fost pronunţate.

Hiperaciditatea indică o problemă nedigerată, pe care nu am rezolvat-o şi care s-a acumulat în inconştientul nostru şi acum face corpul să devină hiperacid. Dacă înghiţim supărarea de multe ori, sucurile gastrice devin foarte acide într-o încercare inconştientă de a elibera sentimentele şi rezultatul vor fi arsurile la stomac. Reprimarea lucrurilor nu este o soluţie, chiar dacă temporar poate părea aşa. Vezi şi indigestiile.

Hipermetropia apare ca urmare a unei aplatizări a globului ocular cu proiectarea fascicolului de lumină în spatele retinei. Ea poate arată adesea o frică de prezent şi tendinţa de a ne proiecta „înainte”, în viitor, pentru a scăpa de momentul prezent, căruia nu ştim cum să-i facem faţă.

Hipertensiunea poate indica faptul că nu ne deschidem inima suficient ca să iubim şi mai poate arăta şi o lipsă de compasiune. Arată probleme emoţionale vechi şi încă nerezolvate.

Persoana respectivă trăieşte vreme îndelungată aceleaşi emoţii negative, care se amplifică şi viaţa uneori devine dramatică.

Adesea doreşte să exprime în exterior starea de supărare lăuntrică, dar doreşte şi să evite conflictele, să se adapteze situaţiei, sfârşind astfel prin a-şi înfrâna sentimentele atât pozitive, cât şi negative. Mai arată o stare de tensiune lăuntrică, fiinţa neştiind să se relaxeze. Uneori fiinţa nu mai răspunde cu supleţe diferitelor problematici şi se durifică. Persoana trebuie să-şi exprime iubirea permanent, acesta fiind cel mai bun tratament.

Hipertiroidia poate indica orientare greşită a creativităţii, persoana creează tot felul de lucruri în viaţa sa, dar acestea nu-i aduc împlinire, nu-i sunt potrivite şi se

declanşează o stare de furie împotriva a ceea ce o împiedică să facă ceea ce vrea cu adevărat.

Are aspiraţii puternice către realizare socială, este permanent mobilizată să-şi supraîndeplinească obligaţiile, luându-şi adesea mai multe responsabilităţi decât poate duce.

Persoana afectată traversează viaţa, luptându-se să reziste tuturor temerilor. Mai poate arăta şi o stare de supărare neexprimată, de ranchiună, de victimizare.

Hipotensiunea poate arată, ca şi în cazul hipertensiunii, o capacitate limitată de a iubi, dar în sensul că această persoană a fost foarte negativă şi pesimistă, necrezând în iubire. Este posibil ca ea să fi avut antecedente în viaţa actuală sau într-una anterioară, care au făcut-o să creadă că are dreptate.

Persoana are adesea gânduri şi sentimente negative, este defetistă şi se confruntă cu o stare de renunţare şi de descurajare. Se simte învinsă înainte de a începe ceva şi vrea să oprească totul din convingerea că n-o să meargă, convinsă fiind de eşec. De multe ori, este incapabilă de a se implica cu curaj în diversele aspecte ale vieţii, ne mai dorind să-şi asume nici o răspundere, îşi reduce rapid nivelul de energie vitală, pentru că nu se simte în stare să poarte pe umeri evenimentele din viaţa sa.

Hipotiroidia poate indica o manifestare insuficientă a creativităţii. Persoana se simte fără speranţă, este neîncrezătoare în puterile proprii şi se simte adesea incapabilă de a comunica cu persoanele apropiate. Poate arăta şi o stare de descurajare, o stare de supărare care s-a transformat într-o stare de tristeţe, dublată de o stare de renunţare şi de abandonare a luptei.

Hipoglicemie poate indica incapacitatea de a se bucura de viaţă, persoana fiind prea absorbită de greutăţile vieţii. Aşteaptă ca fericirea să vină de undeva din exterior.

Nu ştie să se apere, trece prin multe angoase şi adesea este ostilă faţă de cei din jur, când aşteptările sale nu se împlinesc. Este convinsă, chiar dacă nu întotdeauna este aşa, că tandreţea, afecţiunea şi manifestările de dragoste lipsesc din viaţa ei.

Hodgkin (boala Hodgkin–limfogranulomatoză malignă) poate arăta din partea persoanei respective o stare de vină şi teamă că nu este suficient de bună, motiv pentru care adesea fiinţa respectivă îşi pierde bucuria de a trăi.

Litera I

Impotenţă sexuală poate indica o tensiune sexuală, neîncredere în sine, teama de a nu fi la înălţimea aşteptărilor fiinţei iubite, sentimente de vinovăţie. Persoana respectivă poate avea resentimente puternice faţă de o persoană cu care anterior a avut o relaţie de iubire.

Incontinenţă urinară poate indica un preaplin de emoţii şi de griji, pe care nu mai avem capacitatea de a-l controla. Mai poate apărea ca urmare a unei stări de teamă faţă de autoritate, teama de a fi pedepsiţi. Este foarte frecventă la copiii care se simt neputincioşi în faţa părinţilor, de care le este frică. Aceşti copii au mare nevoie de afecţiune şi să simtă că părinţii au încredere în ei.

Icterul poate arăta o stare de intoleranţă şi o fiinţă cu multe prejudecăţi. Persoana respectivă exagerează lucrurile şi are opinii puternice. Trebuie să devină mai tolerantă şi echilibrată şi să ofere consideraţie şi simpatie celor din jurul ei. Dacă este cazul trebuie să renunţe şi la atitudinea sa unilaterală.

Indigestiile reprezintă, de cele mai multe ori, resentimente, mânie refulată. Cauza acestora este faptul că individul interferează cu scopul vieţii sale, că refuză să înţeleagă şi să meargă înainte.

Infarctul rezultă dintr-un blocaj a unei artere coronariene ce conduce la necrozarea unui porţiuni a miocardului. Prin caracterul său acut este ca o lovitură care ne este dată de viaţă pentru a ne determina să ne schimbăm radical obiectivele pe care le avem şi modul de a privi viaţa. Este un moment crucial care ne vorbeşte despre dificultăţile pe care le avem în a manifesta sau primi iubirea şi a gestiona anumite emoţii care iau controlul vieţii noastre.

Arată că ne-am pierdut cu totul în ceea ce facem, având adesea o idee fixă sau o obsesie care ne-a acaparat în totalitate viaţa, că am uitat să mai „respirăm", că am pierdut ideea de zi şi noapte, de activitate şi de repaus, ceea ce a lezat inima. Uneori fiinţa a renunţat la viaţa sa sentimentală în favoarea unor câştiguri materiale sau pentru o rapidă ascensiune socială. Aceasta este o ocazie de a ne relaxa şi de a trage concluzii asupra a ceea ce este cu adevărat esenţial în viaţa noastră.

Infecţia Fiecare infecţie reprezintă un conflict care nu a fost conştientizat şi rezolvat. Fie că nu ai putut să percepi acest conflict sau ai evitat să îl confrunţi, sau pur şi simplu ai refuzat să îl admiţi. În mod evident, îţi lipseşte curajul de a lua o decizie în legătură cu rezolvarea unei probleme.

Medicina formulează că organismul a fost „atacat" de un anumit germene care este numit „germene responsabil" de generarea bolii. Evident că întotdeauna noi suntem cei care purtăm totala responsabilitate a bolilor pe care le avem. Faptul că ne îmbolnăvim arată că ne simţim atacaţi de către exterior, infecţia părând la prima vedere rezultatul unui conflict, atac exterior, când de fapt ea nu ar fi putut să apară fără existenţa unui conflict interior, germenul neputând să se dezvolte fără o „complicitate" din interior, care face ca sistemul imunitar să nu mai apere organismul. Conflictul interior poate fi uneori generat de o hotărâre pe care trebuie

să o luăm şi pe care o amânăm de mult timp, fiind într-o stare de confuzie şi indecizie.

Infecţia poate să fie acută atunci când există un conflict interior puternic ca intensitate şi în acest caz există întotdeauna o chemare urgentă de a înţelege ceva, sau cronică atunci când conflictul interior trenează de o perioadă lungă de timp şi este adesea însoţit de un anumit compromis.

Partea din corp în care se află infecţia indică şi cauzele psihologice ale conflictului interior cu care ne confruntăm.

Infecţia urinară poate indica o opoziţie, respingerea sexualităţii sau a iubirii. Persoana are obiceiul să-i învinovăţească pe ceilalţi pentru ceea ce i se petrece.

Inflamaţia este un răspuns de apărare al organismului care are 3 simptome: *rubor*, înroşirea zonei determinată de vasodilatare; *calor,* încălzirea zonei; *dolor*, durere.

Apare ca urmare a unei stări de furie. Adesea spunem că cineva într-o anumită situaţie s-a „inflamat", adică s-a înfuriat. Cuvântul inflamare conţine inclus cuvântul „flamă" ceea ce denotă că există o energie excesivă şi disarmonioasă a focului subtil în fiinţă.

Insomnie poate arăta o stare de culpabilitate.

Iritaţie vezi urticarie.

Litera Î

Îmbolnăvirea ligamentelor poate indica o postură, poziţie, interioară incorectă faţă de o situaţie dată sau faţă de o idee anume şi uneori chiar şi o lipsă de vigoare mentală. De aceea suntem atât de uşor răniţi şi iertăm greu orice împunsătură pe care o primim, aşa cum este indicat şi de rănile şi vânătăile pe care le avem după o lovitură uşoară.

Litera L

Laringita poate indica teama de a vorbi față de cineva care reprezintă autoritatea. Persoana nu îndrăznește să-și exprime părerea față de cineva din teama de a nu fi înțeleasă greșit sau luată peste picior. Caută tot felul de subterfugii pentru a nu fi nevoită să vorbească cu persoana în cauză. Adesea teama o face să exagereze problema.

Leucemia ca și orice formă de cancer arată o stare cronică de tristețe cu care ființa nu mai luptă, bazată pe o stare de devalorizare lăuntrică, pe o stare de descurajare venită din convingerea că viața este o luptă care nu se mai termină și din care oricum ieșim învinși. Mai poate arăta o stare de pierdere a propriei identități, ceea ce determină producerea anarhică a globulelor albe.

Leucoreea poate indica existența credinței că femeia este lipsită de putere în fața bărbaților. Și de multe ori persoana respectivă este supărată pe ființa iubită.

Limfomul (de orice tip) poate arăta că ființa respectivă se simte atacată și că nu știe să se apere și se simte neputincioasă.

Lipoamele evocă prin caracterul lor vizibil ceva de care ne este rușine. Arată existența unor sentimente de culpabilitate față de ceva ce este vizibil la ființa noastră și am dori, de fapt, să ascundem.

Litiază renală sau biliară vezi calculi renali sau biliari.

Lupus eritematos poate arăta o stare de renunțare, ființa consideră că mai bine moare, decât să lupte pentru sine.

Luxațiile pot indica o stare de furie și încăpățânare, ființa refuză să se miște în direcția care îi este cea mai indicată pentru a evolua. Uneori luxațiile mai pot arăta că urmărim să ne impunem prea mult în fața altora. Dacă nu

realizăm acest lucru, o luxație ne va atrage atenția asupra acestui fapt. De ce să ne impunem forțat dorințele asupra altora? Trebuie să lăsăm oamenii să își trăiască viața așa cum consideră.

Litera M

Mastoidită poate arăta o dorință de a nu auzi ceea ce se întâmplă și o teamă care afectează înțelegerea:

Menopauza (tulburări legate de menopauză) poate indica teama de a îmbătrâni, de a nu mai fi dorită. Femeia crede că, pe măsură ce înaintează în vârstă, devine inutilă pentru ceilalți.

Migrenă vezi cefalee.

Miopia apare ca urmare a unei alungiri a globului ocular cu proiectarea fascicolului de lumină în fața retinei. Cei cu miopie se pare că au o tendință de a vedea neclar și de a lăsa lucrurile în ceață, au o dificultate în a privi lucrurile pe termen lung și mai au tendința și de a supradimensiona dificultățile cu care se confruntă, deci o frică de viitor.

Mononucleoza poate arăta că ființa este supărată că nu primește suficientă iubire și apreciere.

Litera N

Negii pot arăta mici exteriorizări ale mâniei și uneori chiar ale urii, credința că persoana are o viață grea. Negii mai sunt și un indiciu că găsim un aspect interior al vieții noastre urât și acesta ne face să ne simțim vinovați și să ne condamnăm.

Nefrita poate indica o reacție puternică la dezamăgire sau eșec, care a apărut ca urmare a unei idealizări. Persoana respectivă are regrete și remușcări și se simte asemeni unui copil care nu face lucrurile corect sau nu face destul.

Nevralgie poate arăta o suferință cauzată de probleme de comunicare și de lipsă de receptivitate.

Nevroza poate indica reprimarea unei porțiuni din viața noastră care este considerată ca fiind extrem de negativă. Nevroza ne confruntă foarte puternic cu acel aspect pe care îl reprimăm, cu scopul de a ne învăța să acceptăm această parte a vieții și să-l integrăm în mod armonios.

Nodulii la sâni apar, de obicei, ca urmare a unei stări puternice de tristețe generată de probleme afective, relaționale. Cel mai adesea sunt legate de probleme existente în cuplu, în care ființa se poate simți abandonată.

Litera O

Obezitate Mama este pentru un sugar atât cea care îi dăruiește hrană cât și cea care îi dăruiește afecțiune, motiv pentru care subconștient și pentru adult hrana îi oferă o stare de protecție și o stare de compensare afectivă.

Poate arăta prezența unei stări de frică, nevoie de protecție, o emotivitate excesivă. Frica respectivă poate fi mascată de o furie exterioară și o rezistență la a ierta. Deși ființa respectivă caută atenție și afecțiune din partea celorlalți, există situații în care, în mod paradoxal, persoana fuge de sentimente, se simte nesigură, se autorespinge.

Oboseala cronică indică că viața în general sau responsabilitățile pe care le avem, au devenit pentru noi atât de dificile, încât tot ceea ce dorim să facem acum este să ne retragem într-o stare inconștientă (de somn), pentru a uita sau a evita problematicile cu care ne confruntăm. Trebuie să îi permitem persoanei noastre odihna de care are nevoie, să nu ne mai forțăm și să ne deschidem față de ființa noastră interioară pentru că acolo vom descoperi resurse nebănuite.

Osteomielită poate indica existența unei stări de supărare, frustrare, furie. Persoana manifestă furie și frustrare față de modul în care este viața sa structurată.

Osteoporoza, care este rezultatul pierderii densității oaselor, apare ca urmare a sentimentului că ne-am pierdut greutatea, importanța în societate, a sentimentului că nu mai putem schimba mare lucru în viața noastră sau a celorlalți, deci o pierdere a încrederii în sine. Avem sentimentul că oasele nu mai pot «susține» idealurile noastre.

Osteoporoza, ce apare la femei la menopauză, poate arăta și un sentiment de pierdere a identității feminine.

Otita acută apare de cele mai multe ori în urma unei stări de mânie, vis a vis de ce am auzit. Arată adeseori o dorință subconștientă de a ne pune la distanță de ceea ce auzim. Mai poate fi declanșată și de fenomenul invers, sentimentul că noi suntem cei care nu suntem auziți. Ca în cazul tuturor proceselor inflamatorii, această problemă este cauzată de un conflict interior, față de care nu suntem atenți. În cazul otitei conflictul este legat și de supunere. Ce anume nu dorim să auzim? În ce zonă a vieții noastre lipsește sentimentul de umilință? Probleme de acest tip apar frecvent la copiii mici. Trebuie să înțelegem faptul că noi în mod inconștient atragem anumite persoane și situații externe, care ne învață exact lucrurile pe care noi refuzăm să le învățăm singuri. Otita mai arată uneori și că nu ne ascultăm vocea interioară și nu-i urmăm sfatul.

Litera P

Pancreatita poate indica o stare de supărare, mânie și frustrare că viața și-a pierdut din "dulceață".

Adesea persoana se respinge pe sine, datorită faptului că nu mai găsește nimic în viața ei de care să se bucure.

Parodontită cronică profundă (paradontoză) poate apărea dintr-o stare de supărare pe faptul că ne simţim incapabili de a lua decizii şi ne simţim fără importanţă.

Paralizie poate arăta existenţa unor gânduri „paralizante", o stare de frică paralizantă, faţă de care fiinţa are tendinţa de a «înţepeni», de a rămâne blocat. Mai poate arăta nevoia de evadare faţă de o persoană sau dintr-o situaţie.

Pierderea părului vezi alopecia.

Presbiţia este dată de o pierdere a elasticităţii cristalinului o dată cu îmbătrânirea individului. Asta arată că fiinţa a pierdut de-a lungul anilor o anumită supleţe în a vedea lucrurile, dar mai arată şi o pierdere a entuziasmului pentru momentul prezent şi teamă de a îmbătrâni.

Pleoapele Afecţiunile pleoapelor arată, deseori, incapacitatea noastră de a „închide ochii", faţă de o situaţie sau faţă de o persoană.

Pneumonia poate arăta o stare de melancolie şi de tristeţe care s-a cronicizat şi uneori chiar o stare de disperare faţă de un aspect al vieţii.

Persoana afectată, care are o mare sensibilitate afectivă, se simte obosită de viaţă şi responsabilităţi. Nu mai ştie să inspire viaţa, să-şi găsească interesul în activităţile pe care le desfăşoară, crede că nu merită să trăiască din plin. Adesea are o teamă inconştientă faţă de moarte.

Polipii sunt excrescenţe mucozale ce oblitereazã de obicei un conduct. Întâlnim polipi nazali, ai colonului, uterini, etc. Ei arată de multe ori sentimentul că ne simţim încolţiţi într-o situaţie, din care am dori să ieşim, dar nu îndrăznim să facem nimic.

Probleme la menstruaţie pot indica respingerea propriei feminităţi. Adesea, persoana refuză să accepte că este femeie; ea crede ca trebuie să facă totul singură, fără

ajutorul unui bărbat. Nu vrea sa depindă de un bărbat, dar, pe de alta parte, dorinţa ei cea mai profundă este de a avea un bărbat în viaţa ei. De multe ori, din teamă şi vinovăţie, refuză să-şi trăiască sexualitatea, considerând că erosul este ceva "rău".

Problemele la nivelul ovarelor şi uterului pot indica o incapacitate în a ne exprima creativitatea. Persoana nu-şi foloseşte îndeajuns creativitatea pentru a-şi exercita puterea asupra propriei vieţi sau pentru a crea în alte domenii.

Probleme la prostată sunt adesea legate de culpabilitate sexuală şi de teama de a îmbătrâni. Persoana, văzând că îmbătrâneşte, începe să-i fie teamă şi se simte vinovată că nu mai are aceeaşi energie sexuală şi crede că astfel e mai puţin bărbat.

Probleme la rinichi pot apărea atunci când fiinţa se confruntă cu o stare de teamă, care este mai mult sau mai puţin conştientizată. Persoana respectivă nu-şi exprimă trăirile interioare din frica de a nu-i răni pe ceilalţi şi se simte deseori neputincioasă şi lipsită de autoritate. Se simte incapabilă să-şi asume responsabilităţi şi să facă faţă problemelor şi are deja convingerea interioară că nu va reuşi, orice ar face.

Mai poate indica şi o stare de hipercriticism, fiinţa respectivă consideră că viaţa este nedreaptă cu ea şi de aceea are mereu tendinţa să critice.

Probleme la anus (dureri, abces, sângerare, fistula) pot arăta sentimente de vinovăţie, remuşcări faţă de trecut. Persoana respectivă are multe dorinţe neîndeplinite şi manifestă chiar o stare de profundă nemulţumire faţă de propria persoană. Uneori simte nevoia să se pedepsească, fiindcă nu se crede destul de bună pentru a realiza ceva important în viaţă.

Probleme la intestine pot indica dorința de a reține totul pentru propria persoană şi incapacitatea de a asimila lecțiile vieții. Persoana afectată acumulează în interiorul organismului « deşeuri » determinate de posesivitate, egoism sau gelozie.

Probleme la ficat pot arăta o stare de mânie, supărare, furie îndreptată asupra propriei persoane, disimulată adesea într-o mânie față de altcineva. Persoanei îi este greu să-i accepte pe ceilalți, este tot timpul nemulțumită, îi critică şi îi judecă pe cei din jur. Îşi creează singură probleme, căci interior ştie că ceea ce critică la alții este o parte din ea pe care nu vrea s-o accepte. Mai pot apărea şi la o persoană mereu tristă, iritabilă, geloasă sau invidioasă pe alții, fără bucurie de a trăi. Din punct de vedere subtil pot indica un conflict între suflet şi minte.

Problemele de digestie pot indica resentimente, griji, mânie refulată, stare de revoltă interioară, incapacitatea de a accepta, asimila pe cineva sau ceva. Adesea, persoana respectivă este convinsă că ceilalți nu au dreptate şi se simte atacată.

Probleme la stomac pot arăta o incapacitate de a digera experiențele vieții şi de a accepta sau asimila idei noi. Persoana respectivă nu acceptă propria îndoială şi nelinişte, manifestând mânie şi agresivitate, pe care de multe ori şi le refulează.

Probleme la splină pot indica existența unor obsesii, griji exagerate cât şi incapacitatea de a exprima iubirea, lipsa bucuriei. Persoana se simte uşor deprimată, îşi face griji nejustificate în ceea ce priveşte detaliile, devine obsedată față de o idee, răpind astfel toata bucuria vieții. Uneori mimează bucuria, râde des, ca şi cum totul e un joc pentru ea, când de fapt în sufletul ei este o dramă.

Probleme ale ritmului cardiac pot indica o inconstanță în manifestarea sentimentelor. Persoana afectată

poate părea prea pasivă, chiar echilibrată şi calmă, dar îşi inhibă cu putere emoțiile. Ea prezintă uneori o ostilitate reprimată, care iese în cele din urmă la lumină sub forma unor izbucniri agresive ocazionale. Se consideră, de cele mai multe ori, neînțeleasă.

Problemele glandelor suprarenale pot indica faptul că avem o atitudine defetistă şi că nu mai dorim să ne interesăm de nimic, nici măcar de propria noastră persoană. Lipsa de motivație în viață induce o stare de anxietate şi inconfort.

Probleme legate de sâni pot indica o atitudine maternă exagerată. Persoana afectată vrea să-i protejeze excesiv pe cei pe care-i iubeşte, îi sufocă, nu-i lasă să acționeze după gustul lor, caută să-i dirijeze tot timpul.

Probleme legate de baza coloanei vertebrale Persoana respectivă se îngrijorează în mod inutil în legătură cu tot ce este conex cu aspectul material, cu lumea fizică. Ea consideră bunurile materiale un punct de sprijin esențial în viață şi îşi determină propria valoare, dar şi a celor din jurul ei, pornind de la posesiunile materiale. Îi acuză de multe ori pe ceilalți de propriile sale probleme.

Probleme legate de coccis pot arăta o stare de dependență față de altcineva. Persoana nu are încredere că poate îndeplini ceva singură şi se sprijină prea mult pe ceilalți. De multe ori, se crede altfel decât este în realitate.

Probleme legate de fese pot indica frica de a merge înainte atunci când sunt de luat decizii importante, teama de a avansa şi a nu ajunge nicăieri. Persoana decide dinainte că "n-o să meargă" sau crede că dacă o să acționeze într-un fel anume "nimic n-o să fie bine", fără să verifice dacă lucrurile stau într-adevăr aşa.

Probleme legate de coapse pot indica resentimente legate de trecut. Persoana se împiedică singură să avanseze

datorită unor probleme legate de trecut, trăieşte mult în trecut, faţă de care păstrează resentimente şi mânie.

Problemele la nivelul genunchilor pot arăta dorinţa de a merge înainte, dar fără a schimba felul de a fi, inflexibilitate, mândrie. Datorită vechilor credinţe la care ţine, persoana devine uneori prea inflexibilă, orgolioasă, încăpăţânată, mai ales în ceea ce priveşte viitorul ei sau al altora şi îi e foarte dificil să-şi schimbe felul de a fi. De multe ori fuge de responsabilităţi în loc să şi le asume.

Probleme legate de gambe pot indica teama de a merge înainte, frica de viitor, incertitudinea. Întrucât situaţia prezentă indică un blocaj, faptul că *batem pasul pe loc* nu este deloc benefic. Va trebui deci să acţionăm, să avansăm în viaţă cu mai multă încredere şi cu convingerea că mergem pe drumul cel bun.

Probleme legate de labele picioarelor şi de glezne pot indica teama de viitor, teama de a-şi asuma responsabilităţi. Uneori persoana doreşte să meargă prea repede şi nici nu mai ştie "unde-i este capul".

Probleme legate de călcâi Dacă manifestăm dureri sau Probleme la călcâi înseamnă că ne simţim adesea neînţeleşi sau că trăim o stare de incertitudine cu privire la o situaţie viitoare.

Probleme la degetele de la picioare pot indica o atitudine de îngrijorare şi nelinişte faţă de mici aspecte legate de viitor. Trebuie să încercăm să ne concentrăm asupra lucrurilor cu adevărat importante din viaţa noastră.

Prostatita poate apărea dintr-un exces sexual sau din contră dintr-o stare de frustrare sexuală dublată de o stare de culpabilitate. Vezi şi Probleme legate de prostată.

Psoriazisul reprezintă o lipsă de iubire pentru sine şi teama de a fi rănit.

Litera R

Rău în mijloace de transport poate arăta o teama de a pierde controlul; răul de mare este în legătură cu teama de moarte.

Răceală este o reacţie de protecţie a organismului, care se produce adesea după o stare de oboseală sau de surmenaj. Persoana afectată urmăreşte mai mult sau mai puţin conştient să se izoleze de ceilalţi sau de o anumită situaţie care nu îi „miroase" bine, sau doreşte să ia o pauză de la solicitările cotidiene, cărora are sentimentul că nu le mai poate face faţă. Doreşte să se retragă, să se odihnească. Mai poate arăta şi o aglomerare de trăiri negative.

Mai poate indica şi o stare de confuzie sufletească. Dacă omul îşi analizează faptele şi sentimentele şi constată că nu a fost decis în luarea unei hotărâri, simpla decizie fermă, deci eliminarea confuziei sufleteşti, poate avea ca efect încă de a doua zi dispariţia răcelii.

Reumatismul poate indica existenţa unor resentimente, a unei stări de amărăciune cronică, rigiditate, asprime, slăbirea iubirii faţă de aproapele nostru. Persoana afectată nu se simte iubită şi are senzaţia că pentru a dobândi dragostea celorlalţi este necesar un efort susţinut. Insuccesul îi provoacă amărăciune şi supărare. Îi este greu să spună "nu" şi acceptă deseori anumite compromisuri.

Litera S

Sângerări vezi hemoragie.

Sciatică poate apărea atunci când, din punct de vedere psihologic, pierdem un punct de sprijin, un prieten, o ființă dragă, fapt pe care adesea îl resimțim ca o trădare; sau mai poate fi situația când noi trădăm. Mai poate indica teamă de viitor și de problemele bănești, nesusținere din partea anturajului.

Scleroză laterală amiotrofică (boala lui Charcot) poate arăta lipsa bucuriei în a accepta și a recunoaște propria valoare. Ființa respectivă poate nega sau chiar refuza propriul succes.

Scleroza în plăci poate apărea ca urmare a unei stări de frică, de rigiditate. Ființa poate manifesta o stare de încăpățânare și uneori poate avea inima împietrită.

Sclerodermia poate arăta o lipsă de încredere a persoanei afectate față de mediul în care se află, sentiment de nesiguranță și de suspiciune.

Senilitate vezi Alzheimer.

Sindromul premenstrual poate să arate incapacitatea de a ne accepta identitatea feminină, de a ne abandona. Vezi și Probleme legate de menstruație.

Sinuzita poate arăta o stare de supărare legată de incapacitatea noastră de a ne afirma personalitatea, de a ne apăra ideile și convingerile noastre lăuntrice și o stare de iritație față de o anumită persoană. Sinuzita frontală denotă incapacitatea de a *înfrunta* anumite situații cu care ne confruntăm.

Spasmofilia poate apărea ca urmare a unei stări de supărare care a atins „structura” noastră, locul nostru în viață. Persoanele respective intră adesea în stări de hiperventilație ceea ce arată că nu au aer, dar nici spațiu, că simt că le-a fost invadat spațiul vital. Mai poate fi legată de greutatea pe care o oferim cuvintelor noastre și chiar persoanelor noastre în general.

Sterilitatea poate indica o stare de frică, de rezistență la ideea de a crea o nouă viață. Persoana poate considera, în mod conștient sau inconștient, că nu există necesitatea de a trăi o experiență de părinte.

Surditate Persoana afectată nu ascultă părerea celorlalți, nu face decât ceea ce o taie capul, fiind adesea foarte încăpățânată. Se simte cu ușurință respinsă, izolată de anturaj. Adesea, nu vrea să mai fie deranjată de cineva, nu vrea să-l mai audă.

Litera T

Tabagismul poate fi legat de o problemă de înțărcare prematură a sugarului; ar trebui cultivată detașarea față de mamă.

Tinitusul vezi acufenie.

Torticolis poate indica lipsă de flexibilitate și refuzul de a face față unei situații mai dificile. Persoana afectată nu este capabilă să vadă într-o situație decât propriul punct de vedere. Nu înțelege situațiile de viață ca fiind o modalitate de a evolua sau învăța ceva nou. Adesea este confuză și nu îndrăznește să ia atitudine pentru a rezolva problema pe care o are.

Tusea poate indica dorința de a elimina din viața noastră tot ceea ce este indezirabil.

- *seacă* este corelată cu o stare de iritare și de criticism pe care o avem față de mediul în care trăim, stare de care uneori nici măcar nu suntem conștienți.
- *umedă* este corelată cu existența unor gânduri critice, negative care sunt mult mai incisive, chiar purulente, pe care ființa nu le exprimă, din teama de a nu fi la rândul ei criticată.

Tuberculoza poate apărea ca urmare a unei stări prelungite de tristeţe şi de descurajare, care conduce la sentimentul de singurătate şi de abandon, toate având la bază o stare de egoism şi posesivitate. Poate apărea şi datorită unui surmenaj ca urmare a faptului că fiinţa se refugiază în muncă. Această fugă în muncă apare ca urmare a unui impas în viaţa noastră emoţională. Nu mai are, cum se spune, nici timp „de a respira". Mai poate arăta şi un refuz de a uita şi de a ierta.

Litera U

Ulcer la stomac sau duoden Resentimentul, aversiunea, neliniştea, stresul sunt principalele cauze ale ulcerelor.

Este întotdeauna generat de o anumită formă de anxietate în legătură cu obţinerea pâinii celei de toate zilele, a lucrurilor materiale necesare vieţii şi supravieţuirii. De curând s-a descoperit că există un „germen responsabil" de această boală, Helicobacter pilori şi poate fii tratat cu antibiotice.

Dar fiinţa nu va fi infectată de acest germen decât dacă vibraţia subtilă a stomacului va fi dizarmonioasă ca urmare a stărilor continue de îngrijorare legate de traiul zilnic. Persoana afectată se simte neputincioasă în faţa unei situaţii dificile şi vede evenimentele mai dramatice decât sunt în realitate. Este plină de îndoieli, nelinişti, stres, nu se simte destul de bună, se judecă şi se critică tot timpul. Este prea irascibilă şi nu are răbdare în relaţiile cu ceilalţi. De multe ori îşi face prea multe griji pentru lucruri minore.

Urticaria arată stare de iritare şi mici izbucniri de mânie. Mai poate fi o indicaţie a faptului că te simţi ameninţat şi că acum reacţionezi pentru a te proteja. În acelaşi timp, încerci să atragi atenţie. Insecuritatea ta te-a

determinat să îţi suprimi emoţiile şi acum ele se fac resimţite forţat. Cu toate acestea, te vei simţi ameninţat dacă te închizi. Fii deschis cu tine însuţi şi vei putea să te deschizi către ceilalţi şi să primeşti atenţia care ţi se va da cu bucurie.

Litera V

Vaginita poate indica o culpabilitate sexuală. Persoana trăieşte o stare de furie faţă de persoana iubită şi, inconştient, simte nevoia s-o pedepsească, privând-o de manifestarea sexualităţii sale.

Varicele la nivelul picioarelor pot indica o stare de descurajare şi pasivitate. Persoana se află într-o situaţie care îi displace, în care face ceva ce nu îi place. Pune munca înainte de orice, se simte supraîncărcată. Exagerează în privinţa lui "trebuie" şi nu mai ştie să se bucure de viaţă.

Viroza Epstein-Barr este o boală a stresului care îl împinge pe om dincolo de limite. Fiinţei respective îi este teamă că nu este suficient de bună în ceea ce face.

Vomismentele pot indica o respingere violentă a cuiva sau a ceva (a unei idei). Pot proveni şi dintr-o purificare interioară a unui conflict deja rezolvat. Adesea persoana afectată se teme de nou.

Litera Z

Zona zooster poate indica teamă de viitor si angrenarea unor gânduri negative.

X. Lista afecţiunilor şi bolilor a căror cauze subtile sunt prezentate în această carte

Litera A
Abces
Accidente
Accidentul cerebro-vascular
Aciditatea
Acidoza
Acneea
Acufenia
Addison
Adenomul de prostată
Afecţiunile articulaţiei temporo-mandibulare
Afecţiunile bucale
Afecţiunile gingivale
Afecţiuni ale pielii
Afecţiuni suprarenale
Aftele
Alcoolismul
Alergia
Alopecia totală sau parţială
Alzheimer
Aids (Sida)
Amenoree
Ameţeală
Amigdalita
Amnezia
Anemia
Angina pectorală
Angoasa
Anomaliile sexuale
Anorexia
Apendicita
Apetit
Aritmia
Arsurile (externe)
Arsuri gastrice
Arterioscleroză
Arterită
Artrită
Artroza
Astm
Ateroscleroza cerebrală sau coronariană
Autism
Auzul slăbit
Avort spontan

Litera B
Bâlbâiala
Boala Parkinson
Bolile autoimune
Bolile copilăriei
Bolile nervoase
Bolile psihice
Bolile venerice
Bătături
Boală cardiacă coronariană
Bronşita

Bulimie
Bursitele

Litera C
Calculii biliari
Calculii renali
Cancerul
Cancerul osos
Candida albicans
Carie dentară
Cataracta
Cefalee
Celulita
Cervicite
Chelie
Cheratita
Chisturile
Chisturile ovariene
Cistite
Colesterol crescut
Colibaciloza
Colică
Colită
Comă
Congestie cerebrală
Conjuctivita
Crampa musculară
Criza cardiacă
Curbarea spatelui

Litera D
Dependenţa
Dependenţa de alcool
Dependenţa de nicotină
Depresia
Diabetul
Diareea
Dismenoree
Dureri ale picioarelor
Dureri de umeri
Durerile spatelui
Durerea de gât
Durerea de ceafă

Litera E
Eczema
Eczema la copii mici
Edem
Embolia
Emfizem pulmonar
Entorse
Enurezis
Epistaxis
Excrescenţele

Litera F
Faringita
Febra
Flatulenţă
Flebita
Fibromul uterin
Fobie
Fracturile
Frigiditatea
Furunculii

Litera G
Gangrenă
Gastroenterita

Glaucom
Glosita
Greața
Gripa
Gușă tiroidiană
Guta
Guturaiul

Litera H
Halenă fetidă
Hemoragiile
Hemoragiile digestive
Hemoragiile uterine
Hemoragii nazale
Hemoroizii
Hepatita
Hernia de disc
Herpes genital
Herpesul labial
Hiperaciditatea
Hipermetropia
Hipertensiunea
Hipertiroidia
Hipotensiunea
Hipotiroidia
Hipoglicemie
Hodgkin

Litera I
Impotență sexuală
Incontinență urinară
Icter
Indigestiile
Infarct
Infecție
Infecție urinară
Inflamație
Insomnie
Iritație

Litera M
Mastoidită
Menopauza
Migrenă
Miopia
Mononucleoza

Litera N
Negii
Nefrita
Nevralgie
Nevroza
Nodulii la sâni

Litera O
Obezitate
Oboseala cronică
Osteomielită
Osteoporoza
Otita acută

Litera P
Pancreatita
Parodontită cronică
(paradontoză)
Paralizie
Pierderea părului
Presbiția
Pleoapele
Pneumonia

Polipii
Probleme la prostată
Problemele la nivelul ovarelor
și uterului
Probleme la rinichi
Probleme la anus
Probleme la intestine
Probleme la ficat
Probleme la stomac
Problemele de digestie
Probleme la splină
Probleme ale ritmului cardiac
Probleme la glandele
suprarenale
Probleme legate de sâni
Probleme la coloana vertebrala
Probleme la coccis
Probleme la fese
Probleme la coapse
Problemele la genunchi
Probleme la gambe
Probleme legate de labele
picioarelor și de glezne
Probleme la călcâi
Probleme la degetele de la
picioare
Prostatita
Psoriazisul

Litera R
Rău în mijloace de transport
Răceală
Reumatismul

Litera S
Sângerări
Sciatică
Scleroză laterală
amiotrofică
Scleroza în plăci
Sclerodermia
Senilitate
Sindromul premenstrual
Sinuzita
Spasmofilia
Sterilitatea
Surditate

Litera T
Tabagismul Tinitusul
Torticolis
Tusea
Tuberculoza

Litera U
Ulcer (stomac sau duoden)
Urticaria

Litera V
Vaginita
Varicele
Viroza Epstein-Barr
Vomismentele

Litera Z
Zona zooster